

Textová část

PLÁN MÍSTNÍHO ÚSES PRO ORP CHRUDIM

Město Chrudim

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Operační program Životní prostředí

Registrační číslo projektu:
CR.05.4.27/0.0/0.0/17_052/0008782

Atregia

03/2022

Obsah

A. Textová část.....	4
A.1 Úvodní část	4
A.1.1 Základní údaje identifikující zakázku	4
A.1.2 Základní charakteristiky řešeného území	6
Vymezení řešeného území a širšího zájmového území	6
Charakteristika přírodních podmínek řešeného území.....	7
Geomorfologie a geologie	7
Hydrologická charakteristika	7
Půdní charakteristika.....	8
Klimatická charakteristika území	8
Charakteristika biogeografických jednotek řešeného území.....	9
Ochrana přírody v řešeném území	17
Velkoplošná zvláště chráněná území	17
Maloplošná zvláště chráněná území v řešeném území ORP Chrudim:	18
Významné krajinné prvky	19
Památné stromy	19
Soustava Natura 2000.....	19
Geoparky	20
Památková krajinná zóna	21
A.2 Rozborová část (průzkumy a rozbor)	21
A.2.1 Soupis disponibilních mapových a textových podkladů a jejich vyhodnocení z pohledu využitelnosti pro návrh plánu místního ÚSES	21
Vyhodnocení vymezení ÚSES v komplexních pozemkových úpravách.....	22
A.2.2 Vyhodnocení reprezentativnosti vymezení biocenter ve vztahu k biogeografickému členění ...	25
A.2.3 Vyhodnocení migračních tras a přírodních bariér vzhledem k vymezení místního ÚSES.....	28
A.2.4 Vyhodnocení aktuálního stavu přírody a krajiny	29
A.2.5 Vyhodnocení začlenění území s přírodními hodnotami do skladebné části ÚSES.....	32
A.2.6 Vyhodnocení vhodnosti vymezení větví antropogenně podmíněného ÚSES a unikátních biocenter	32
A.2.7 Vyhodnocení zjištěných problémů a případných nedostatků a chyb.....	33
A.3 Návrhová část	34
A.3.1 Popis koncepce řešení a její odůvodnění	34
A.3.2 Vymezení skladebných částí regionálního ÚSES	36
A.3.3 Vymezení přírodního místního ÚSES	38
A.3.4 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES	54
A.3.5 Vymezení interakčních prvků.....	54
A.3.6 Návaznost ÚSES na hranicích řešeného území.....	54
A.3.7 Stanovení cílových ekosystémů biocenter a biokoridorů	62
A.3.8 Funkční využití ploch pro ÚSES	67
A.3.9 Minimální prostorové a funkční parametry biocenter a biokoridorů	69
A.3.10 Vyhodnocení projednání a oponentury	71
Seznam použité literatury:.....	73

Seznam příloh textové části:

Příloha č.1 – Seznam maloplošných zvláště chráněných území

Příloha č.2 – Seznam významných krajinných prvků

Příloha č.3 – Seznam památných stromů

Příloha č.4 – Seznam aktuálně platných územních plánů obcí v ORP Chrudim

B. Tabulková část – Charakteristika skladebných částí ÚSES

C. Výkresová část

C.1 Výkres širších vztahů

M 1: 50 000

C.2 Výkres rozborů aktuálně směrodatného vymezení ÚSES

M 1: 10 000

C.3 Výkres návrhu ÚSES

M 1: 10 000

D. Digitální forma plánu ÚSES

A. Textová část

A.1 Úvodní část

A.1.1 Základní údaje identifikující zakázku

Název projektu: **Plán místního ÚSES pro ORP Chrudim**

Registrační číslo projektu: **CR.05.4.27/0.0/0.0/17_052/0008782**

Zadavatel: Město Chrudim

Adresa: Resselovo náměstí 77, 537 16 Chrudim

IČO: 00270211

DIČ: CZ00270211

Zhotovitel: Atregia s.r.o.

Adresa: Vážného 10, 621 00 Brno–Řečkovice

IČO: 02017342

DIČ: CZ02017342

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a.s., č.ú. 6177992399/0800

Statutární orgán: Ing. Martin Vokřál – jednatel společnosti

Odpovědný pracovník oprávněný k jednání: Ing. Yvona Lacinová

Zpracovatelé:

Ing. Yvona Lacinová, krajinářská architektura (A.3) projektant územních systémů ekologické stability (A.3.1), č.a. ČKA 01292

Ing. Darek Lacina, projektant územních systémů ekologické stability (A.3.1), č.a. ČKA 02798

Ing. Ivana Vyroubalová

Ing. Barbora Májková, krajinářská architektura (A.3), č.a. 03999

Ing. Robert Slížik

Ing. Anna Faltýnková

Ing. Marie Kunešová

Mgr. Barbora Květoňová

Datum zpracování: březen 2022

Zadaný obsahový rozsah

Obsahový rozsah vychází z dokumentu „Definování obsahu a způsobu zpracování dokumentace Plán místního ÚSES ORP Chrudim“, který zpracovala Ing. Lenka Šímová, STUDIO Ing. Lenka Šímová, B. Smetany 10, 370 01 České Budějovice na základě zadání Městského úřadu Chrudim, Resselovo náměstí 77, 537 01 Chrudim.

Účel díla

Účelem je revize a dotvoření plánu územního systému ekologické stability krajiny, jako uceleného podkladu pro územní plánování a ochranu přírody a krajiny správního obvodu obce s rozšířenou působností Chrudim s výjimkou území Chráněné krajinné oblasti Železné hory.

Plán je zpracováván dle „Metodiky vymezení územního systému ekologické stability“, vydané Ministerstvem životního prostředí ČR v březnu 2017, dále s dodržением veškerých právních předpisů, zejména se zákonem č. 114/1992 Sb. O ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů a vyhláškou č. 395/1992, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

„Plán místního ÚSES pro ORP Chrudim“ je zpracován pro všechny hierarchické stupně ÚSES, zvláštní pozornost je věnována návaznosti ÚSES na území sousedních správních obvodů ORP.

A.1.2 Základní charakteristiky řešeného území

Vymezení řešeného území a širšího zájmového území

Zájmové území pro zpracování plánu územního systému ekologické stability krajiny (dále jen ÚSES) zahrnuje celou plochu správního obvodu obce s rozšířenou působností Chrudim (dále jen správní obvod ORP Chrudim) s výjimkou území Chráněné krajinné oblasti Železné hory (dále jen CHKO Železné hory), kde není Magistrát města Chrudim kompetentním orgánem ochrany přírody.

ORP Chrudim se nachází v jihozápadní části Pardubického kraje. Na západě sousedí se Středočeským krajem – přesněji s ORP Čáslav. V rámci Pardubického kraje sousedí na severu s ORP Přelouč, Pardubice a Holice, na východě s ORP Vysoké Mýto a Litomyšl a na jihu s ORP Hlinsko a Polička a částečně též s ORP Chotěboř z kraje Vysočina.

Celková rozloha správního obvodu ORP Chrudim: 74 582,72 ha
Rozloha CHKO Železné hory na území ORP Chrudim: 15 645,4 ha

**Celková rozloha pro zpracování Plánu ÚSES správního obvodu ORP Chrudim:
58 937,32 ha (79 % celkové rozlohy správního obvodu ORP Chrudim)**

ORP Chrudim zahrnuje celkem 86 obcí a 186 katastrálních území. Zájmová část území ORP Chrudim je řešena vyjma části spadající do CHKO Železné hory. V ORP Chrudim je 18 katastrálních území ležících zcela v CHKO Železné hory a nejsou dle zadání součástí řešeného území. Celkem 43 katastrálních území zasahuje do CHKO částečně a řešeny jsou jen části katastrů mimo CHKO Železné hory.

Katastrální území na území ORP Chrudim (v řešeném území):

Bělá, Biskupice u Ronova nad Doubravou, Bítovany, Blansko u Hrochova Týnce, Blížňovice, Bor u Chroustovic, Bor u Skutče, Bořice u Hrochova Týnce, Brčekoly, Bylany, Cítkov, Čankovice, Čejkovice u Mladoňovic, Česká rybná, Deblov, Dobrkov, Dolní Bezděkov, Doly, Dřenice, Dvakačovice, Heřmanův Městec, Hlína, Hluboká u Skutče, Hněvědice, Holešovice u Chroustovic, Holičky u Chrudimi, Honbice, Horka u Chrudimi, Hošťalovice, Hrochův Týnec, Hroubovice, Chacholice, Chotěnice, Chrast, Chroustovice, Janovice u Chrudimi, Jenišovice u Chrudimi, Klešice, Kněžice u Ronova, Kočí, Kostelec u Heřmanova Městce, Kunčí, Lány u Bylan, Lažany u Skutče, Lešany, Leštinka, Lhota u Chroustovic, Lhota u Skutče, Libanice, Liboměřice, Louka u Vrbatova Kostelce, Lozice, Lukavice, Luže, Martinice u Skutče, Medlešice, Mentour, Městec, Miřetín, Mladoňovice, Morašice u Chrudimi, Moravany u Ronova, Mrákotín u Skutče, Mravín, Nabočany, Načešice, Nová Ves u Skutče, Orel, Ostrov, Pařížov, Paseky u Proseče, Perálec, Petříkovice u Mladoňovic, Poděčely, Podlažice, Podlíšťany, Podměstí, Pohled u Mladoňovic, Proseč u Skutče, Prosetín u Hlinska, Předhradí u Skutče, Přestavky u Chrudimi, Radčice u Skutče, Radim, Rosice u Chraští, Rozhovice, Řestoky, Skála, Skupice u Chrudimi, Skuteč, Skutíčko, Smrček u Žumberku, Spačice, Srbce u Luže, Stíčany, Stolany, Střemošice, Střítež u Skutče, Sušice, Synčany, Štěnec, Štěpánov u Skutče, Topol, Trojovice, Třibřichy, Tuněchody, Úherčice, Úhřetice, Vejvanovice, Vestec u Chrudimi, Vížky, Vlčnov u Chrudimi, Voletice, Vrbatův Kostelec, Záboří u Proseče, Zaječice u Chrudimi, Zájedec, Zalažany, Zbožnov, Zbyhněvice, Zderaz, Zdislav, Zďárec u Skutče, Žumberk.

Katastrální území v řešeném ORP Chrudim (částečně v řešeném ORP, částečně v CHKO Železné hory):

Běstvína, Bojanov, Bousov, Březinka u Hošťalovic, Ctětín, Hrbokov, Chrudim, Jetonice, kovářov u Seče, Kraskov, Křížanovice, Kubíkovy Duby, Libkov u Nasavrku, Licibořice, Licoměřice, Licoměřice, Lipovec, Míčov, Nasavrky, Nerozhovice, Nové Lhotice, Ochoz u Nasavrku, Podhořany u Ronova, Podhradí v Železných horách, Polánka, Prachovice, Rabštejská Lhota, Ronov nad Doubravou, Rudov, Skoranov, Slatiňany, Smrkový Týnec, Sobětuchy, Starý Dvůr, Svídnice u Slatiňan, Škrovád, Trpišov, Třemošnice nad Doubravou, Vápenný Podol, Vestec u Běstvíny, Výsonín, Vyžice, Závratec, Zbyslavce.

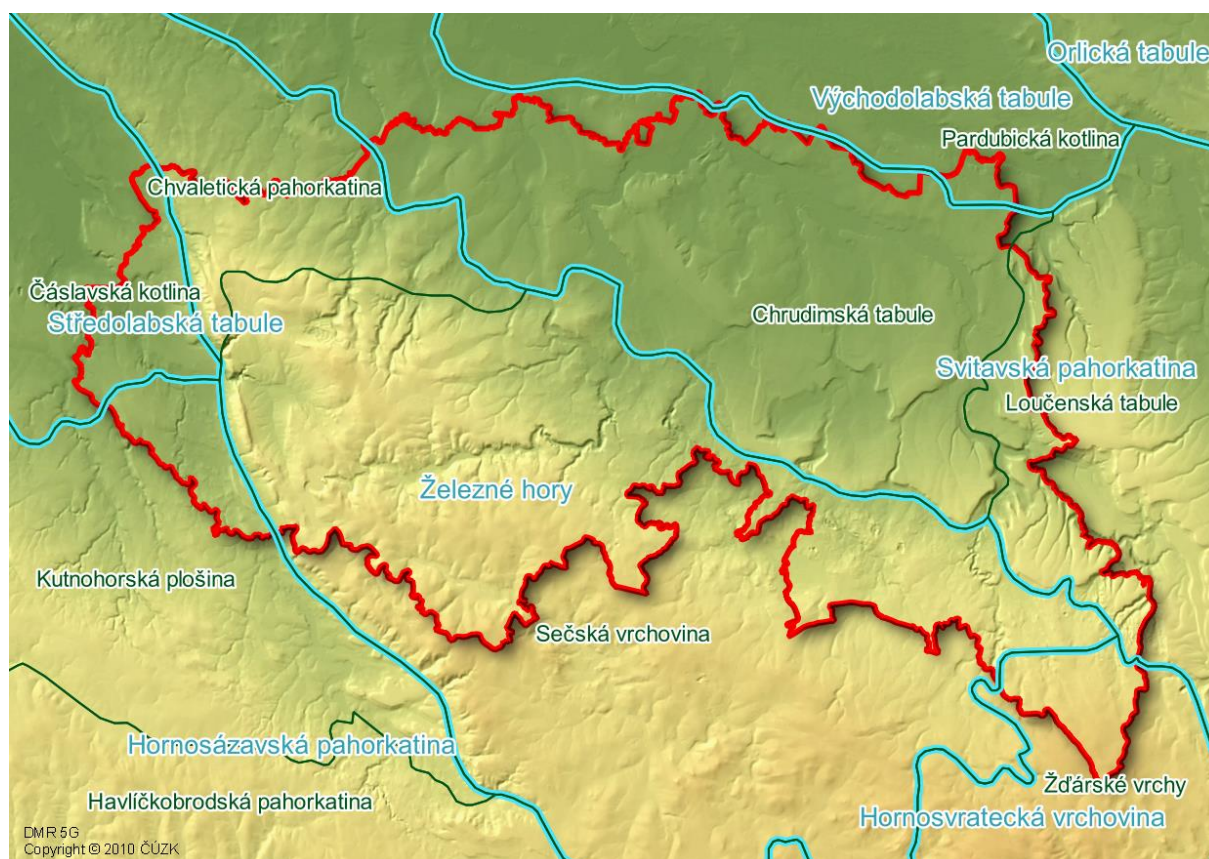
Katastrální území na území ORP Chrudim (součást CHKO, nejsou v řešeném území):

České Lhotice, Dolní Počátky, Hodonín u Nasavrku, Hoješín, Horní Bezděkov u Bojanova, Horní Bradlo, Javorka, Krásné, Lhůty, Lipka, Počátky Horní, Proseč u Seče, Prosíčka u Seče, Seč, Travná u Horního Bradla, Velká Střítež, Zďárec u Seče, Zlebské Chvalovice.

Charakteristika přírodních podmínek řešeného území

Geomorfologie a geologie

Zájmové území se nachází v geomorfologické provincii Česká vysočina situované v rámci centrální části Hercynského systému. Území se rozkládá na rozhraní geomorfologických subprovincií Česká tabule, do které zasahuje severní část zájmového území a subprovincie Českomoravská soustava, ve které leží jižní partie území. V rámci České tabule je zájmové území součástí celku Svitavská pahorkatina a v rámci Českomoravské soustavy pak celku Železné hory. Okrajově na území ORP zasahují celky Středolabské tabule (západní okrajové partie území), Hornosázavské pahorkatiny (jihozápadní cíp řešeného území), Hornosvratecká pahorkatina (jihovýchodní cíp řešeného území) a Východolabská tabule (severní cíp řešeného území). Z geomorfologických podcelků se dominantně uplatňuje území Chrudimské tabule a Sečské vrchoviny.

Hydrologická charakteristika

Rozložení a charakteristiky říční sítě jsou do značné míry dány geomorfologickou stavbou území. Převážná část řešeného území je odvodňována řekou Chrudimkou, která tvoří levobřežní přítok Labe. Okolí Heřmanova Městce je odvodňováno přímo do Labe říčkami Bylanka, Strouha a několika drobnými potoky. Okolí Ronova a Třemošice spadá do povodí Doubravy. Ve východní části je významným tokem Novohradka a několik menších přítoků. Pouze nepatrná severovýchodní část okresu je odvodňována Loučnou.

Význačnou součástí druhotného bezlesí na nižším plošším severu jsou rybníky. Skupiny malých i středně velkých rybníků jsou u Zálší, Českých Heřmanic a v nivě Loučné. V řešeném území se nachází také vodní přehrady, z nichž nejvýznamnější jsou vodní nádrže Seč, Pařížov a Křižanovice.

Téměř 80 % území ORP Chrudim je zahrnuto do tzv. zranitelných oblastí (tj. místa, která jsou pro další využití, zejména jako zdroje pitné vody, ohrožena nebo znečištěna). Jednotlivé významné toky sehrávaly v minulosti významnou úlohu při zakládání jednotlivých měst a obcí. Patrná je tato skutečnost především na řece Novohradce a Chrudimce, o něco méně na řece Bylance a Ležáku. Zastavěná území sídel kolem toků předznamenávají jisté problémy při vedení poříčních hydrofilních biokoridorů vedených na těchto významnějších tocích.

Půdní charakteristika

Pedologické poměry se odvíjejí od geologického podloží a hydrologických podmínek. Na území se nachází několik typů půd.

Ve vyšších částech ORP Chrudim převládají na plošinách kyselá typická kambizemě, na plochých nejvyšších vrcholech jsou kambizemě dystrické. Poměrně velkou rozlohu mají na plošinách primární pseudogleje, ojediněle přecházející do kyselých organozemí typu náslatí a rašelin. V nižších částech území a na strmém jihozápadním svahu Železných hor se vyvinuly typická kambizemě, na pískovcích u Skutče a kambizemě arenické. Na křídových opukách a jílovcích na severním a jihozápadním okraji území se vyvinuly pararendziny typické a kambizemní, na vápencích u Vápenného Podolu kambizemní rendziny. Ostrůvky rankerů, převážně kyselého charakteru, leží při okrajové jihozápadní hraně a na skalnatých srážech údolí Chrudimky (Oheb, Krkanka). Jihovýchodně od Pardubic až po Chrast se táhne široký pruh černozemí hnědozemních (tj. degradovaných). K jihu a východu na ně navazují šedozemě a ještě blíže k okrajům Chrudimského bioregionu hnědozemě a na Litomyšlsku na sprašových hlínách i oglejené luvizemní hnědozemě. Na výchozech křídových slínů jsou typické až kambizemní pararendziny, v depresích pseudoglejové. Na opukách jsou pararendziny typické. V nivách podél toků ze Železných hor jsou typické fluvizemě. Podél větších toků z oblasti opuk a slínovců, především podél Loučné, jsou vyvinuty typické černice. Podél malých autochtonních toků se vyskytují gleje. U Slatiňan je ploška organozemí.

Klimatická charakteristika území

Dle Quitta leží nižší část území v teplé klimatické oblasti T 2, okrajové části území leží v mírně teplé oblasti MT 10. Podnebí je charakterizováno přechodem od teplého a mírně suchého na severozápadě k mírně teplému a středně vlhkému po obvodu území, dále charakterizované poklesem teplot směrem k jihovýchodu. Část území je oblastí s výskytem regionálních teplotních inverzí; zesílené teplotní inverze jsou charakteristické pro ploché sníženiny, např. nivy. Na strmějších svazích se projevuje expoziční klima. Srážky na úpatí přesahují jen mírně 600 mm (Ronov 629 mm, Chrudim 622 mm), ale na plošině dosahují poměrně vysokých hodnot: Hlinsko 786 mm a Seč na nevýrazném návětrí má dokonce 849 mm. Podnebí, zejména vlhkost, je podmíněno návětrnou polohou. Lokálně je ovlivněna zejména ostrá jihozápadní hrana Železných hor. Údolí Chrudimky vykazuje výrazné teplotní inverze.

Charakteristika biogeografických jednotek řešeného území

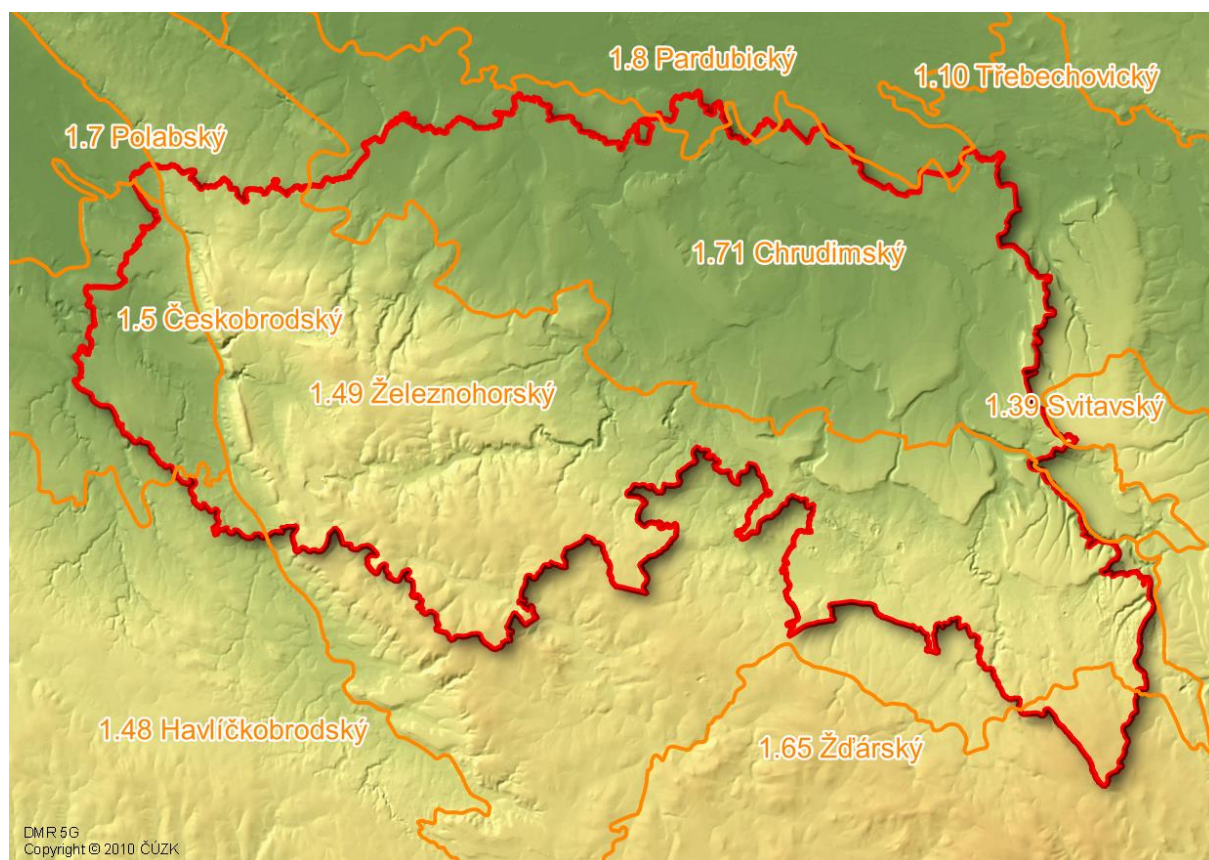
Pro účely navrhování ÚSES je nepostradatelné vymezit v řešeném území zastoupení jednotek biogeografického členění ČR - bioregionů a v nich zastoupených biochor.

Řešené území ORP Chrudim se nachází v **biogeografické podprovinci** hercynské a v ní vymezených osmi bioregionech. Největší část území leží v bioregionu 1.49 Železnohorském a 1.71 Chrudimském.

Ze západu zasahuje do území ORP 1.5 Českobrodský bioregion, do severozápadní 1.7 Polabský bioregion a do jihozápadní části území 1.48 Havlíčkobrodský bioregion. Jihovýchodní část území leží v 1.65 Žďárském bioregionu a část území na východní straně leží v 1.39 Svitavském bioregionu. Severní hraniční část území prostupuje do 1.8 Pardubického bioregionu.

V řešeném území je dominantně zastoupen 3. vegetační stupeň, dále v severní části doznívající 2. vegetační stupeň, v jižní části 4. vegetační stupeň a 5. vegetační stupeň.

Přírodní podmínky, zejména jejich biotickou složku, uvádíme v charakteristice zastoupených bioregionů.

1.49 ŽELEZNOHORSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion leží na jihu východních Čech, zabírá geomorfologický celek Železné hory a jižní okraj Chrudimské tabule.

Bioregion je tvořen vrchovinou s pestrou geologickou skladbou včetně vápenců, sklánějící se do Polabí. Je zde vyvinuta škála vegetačních stupňů od 2. bukodubového u okraje Polabí až po 5. jedlobukový. Biodiverzita je dále podstatně zvýšena údolními fenomény, zvl. na Chrudimce. Potenciální vegetaci tvoří bikové bučiny a jedliny, v údolích květnaté bučiny a suťové lesy. V lesích harmonické kulturní krajiny dominují smrkové a borové kultury, místy jsou zastoupeny i větší bučiny a suťové lesy.

Biota

Bioregion leží v mezofytiku ve fyto geografickém podokrese 69a. Železnohorské podhůří a ve větší části fyto geografického podokresu 69b. Sečská vrchovina (kromě jihovýchodního okraje).

Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní až submontánní.

Na převážné části vyšších poloh území reprezentují potenciální přirozenou vegetaci bikové bučiny (*Luzulo luzuloidis-Fagetum sylvaticae*), které jsou místy přerušeny ostrůvkovitým výskytem květnatých bučin (*Dentario enneaphylli-Fagetum sylvaticae*). Severozápadní část území tvoří předhůří o nižší nadmořské výšce, které je rekonstrukčně pokryto převážně acidofilními doubravami (*Genisto germanicae-Quercion*), které v přechodu do bučin střídají i jedliny, zvláště *Luzulo-Abietetum albae*. Na kvádrových pískovcích v okolí Proseče (vzácně i jinde na skalách) jsou maloplošně zastoupeny i reliktní bory (*Dicrano-Pinion sylvestris*). Řídce jsou zastoupeny i suťové lesy (*Aceri pseudoplatani-Carpinetum betuli* a *Mercuriali perennis-Fraxinetum excelsioris*). Podél vodních toků jsou vyvinuty též luhy (*Stellario nemorum-Alnetum glutinosae*, *Carici remotae-Fraxinetum excelsioris*, *Arunco sylvestris-Alnetum glutinosae*, v nižších polohách i *Pruno padī-Fraxinetum excelsioris*). Přirozené bezlesí je velmi řídké, vázané na skalnatá stanoviště (svaz *Asplenion septentrionalis*). Polopřirozenou náhradní vegetaci tvoří vlhké louky svazů *Calthion palustris* a *Molinion caeruleae* a velmi často i rašelinné louky svazu *Caricion canescenti-nigrae*. Na řídkce se vyskytujících minerotrofních rašeliništích se objevuje i vegetace svazu *Sphagno warnstorffii-Tomenthypnion nitentis*. Na suchých stanovištích jsou krátkostébelné travníky svazu *Violion caninae*, na opukách a v teplejších okrajových územích přecházejí k subxerothermní travinobylinné vegetaci svazu *Cirsio-Brachypodium pinnati*, na písčitém rozpadu jsou i fragmenty svazu *Corynephorion canescentis*. Lemy náležejí svazu *Trifolion medii*. Flóra je dosti rozmanitá, v její skladbě se objevují převážně středoevropské lesní prvky.

V bioregionu se vyskytuje běžná, převážně podhorská fauna středoevropských kulturních smíšených lesů, s faunou bučin v zachovalých enklávách. Tekoucí vody patří do pstruhového pásma, Chrudimka pod Sečskou přehradou náležela do lipanového pásma, dnes je zde vytvořeno sekundární pstruhové pásmo.

CULEK, Martin. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 9788021066939.

Výskyt biochor v bioregionu 1.49

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
2SQ	1	1.49	Svahy na pestrých metamorfitech 2. v.s.
3BD	1	1.49	Erodované plošiny na opukách 3. v.s.
3BM	1	1.49	Erodované plošiny na drobách 3. v.s.
-3BP	1	1.49	Erodované plošiny na neutrálních plutonit v suché oblasti 3.v.s.
3BQ	1	1.49	Erodované plošiny na pestrých metamorfitech 3. v.s.
3BR	1	1.49	Erodované plošiny na kyselých plutonitech 3. v.s.
3BT	1	1.49	Erodované plošiny na křemencích 3. v.s.
3BW	1	1.49	Erodované plošiny na kyselých pískovcích 3. v.s.
3Do	1	1.49	Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 3. v.s.
3PR	1	1.49	Pahorkatiny na kyselých plutonitech 3. v.s.
3RE	1	1.49	Plošiny na spraších 3. v.s.
4BD	1	1.49	Erodované plošiny na opukách 4. v.s.
4BL	1	1.49	Erodované plošiny na permu 4. v.s.
4BM	1	1.49	Erodované plošiny na drobách 4. v.s.
4BP	1	1.49	Erodované plošiny na neutrálních plutonitech 4. v.s.
4BR	1	1.49	Erodované plošiny na kyselých plutonitech 4. v.s.
4BS	1	1.49	Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 4. v.s.
4Do	1	1.49	Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s.
4PA	1	1.49	Pahorkatiny na vápencích 4. v.s.
4QW	1	1.49	Pahorkatiny se skalními městy 4. v.s.
4SQ	1	1.49	Svahy na pestrých metamorfitech 4. v.s.
4UP	1	1.49	Výrazná údolí v neutrálních plutonitech 4. v.s.
4UR	1	1.49	Výrazná údolí v kyselých plutonitech 4. v.s.
4US	1	1.49	Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 4. v.s.
4VM	1	1.49	Vrchoviny na drobách 4. v.s.
4VR	1	1.49	Vrchoviny na kyselých plutonitech 4. v.s.
4VS	1	1.49	Vrchoviny na kyselých metamorfitech 4. v.s.
5Do	1	1.49	Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. v.s.

5PP	1	1.49	Pahorkatiny na neutrálních plutonitech 5. v.s.
5PS	1	1.49	Pahorkatiny na kyselých metamorfitech 5. v.s.

1.71 CHRUDIMSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion se nachází na návětrném jihovýchodním okraji Polabí. Má reliéf opukových až slínovcových plošin, které se zvedají k jihu a východu a nabývají rázu členitých pahorkatin. Bioregion leží ve východní části geomorfologického podcelku Pardubická kotlina a na ni k jihu navazujícím podcelku Chrudimská tabule, s výjimkou její nejvyšší části na jihu. Na východě zabírá nižší části Loučenské tabule, ale též okresek Vraclavský hřbet. Jeho celková plocha je 683 km².

Bioregion je typický přechodem 2. bukodubového vegetačního stupně do 3. dubobukového stupně. Zastoupena je teplejší varianta mezofilní (hájové) bioty, přičemž do ní mírně přesahují méně náročné teplomilné prvky hercynského charakteru a současně z východu omezeně pronikají karpatské prvky. V depresích se předpokládají hygrolfilnější typy acidofilních doubrav a lipové březiny. Netypické části bioregionu zahrnují širší nivy, tvořící přechod k Pardubickému bioregionu (1.8) a okrajové kontaktní části bioregionu.

V současné době převažuje orná půda, na strmějších svazích jsou většinou smíšené lesy. Travní porosty jsou vázány na nivy, podmáčené sníženiny a ojedinele i na strmé opukové svahy. Rybníků je střední množství, největší soustava je jižně od Chocně.

Biota

Bioregion leží převážně v termofytiku, menší část se rozkládá i v mezofytiku. Zaujímá část fyto geografického okresu 15. Východní Polabí (jihovýchodní část fyto geografického podokresu 15c. Pardubické Polabí), z mezofytika pak fyto geografický okres 62. Litomyšlská pánev (s výjimkou jihovýchodního cípu).

Vegetační stupně (Skalický): kolinní až suprakolinní.

Potenciální přirozenou vegetací většiny území jsou dubohabřiny, a to zejména asociace *Melampyro nemorosi-Carpinetum betuli*, které velmi vzácně přecházejí i v teplomilné subkontinentální mochnové doubravy (*Potentillo albae-Quercetum*). Bučiny snad chyběly, nebo se vyskytovaly maloplošně na severních svazích. Podél vodních toků jsou přítomny luhy, typicky reprezentované asociací *Pruno padi-Fraxinetum excelsioris*. Charakteristickou součástí vegetace na slatinách jsou olšiny svazu *Alnion glutinosae*, zejména *Carici elongatae-Alnetum glutinosae*. Vyhraněnou polopřirozenou náhradní vegetaci najdeme na vlhkých loukách: vyskytuje se zde vegetace svazů *Molinion caeruleae* i *Calthion palustris*, které na slatinných půdách dříve výjimečně přecházely až do náročnějších slatinných společenstev svazu *Caricion davallianae*. Na mokřadech se vyskytují porosty vysokých ostřic svazů *Magno-Caricion gracilis* a *Magno-Caricion elatae*, na něž navazují rákosiny svazu *Phragmition australis*. Na suchých stanovištích, která se vzácně nacházejí na strmějších svazích, se vyskytuje vegetace svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*. Květenu území tvoří méně náročné termofyty, mezofyty jsou spíše vzácnější. Zastoupení mezních prvků, vzhledem k poloze na okraji teplé části České kotliny, je poměrně silné, exklávní prvky jsou spíše výjimkou.

Bioregion je tvořen kulturní krajinou, z fauny obývanou převážně běžnými druhy agrocenóz, jen v ostrůvkách široce rozšířenými druhy dubohabřin, břehových porostů a okrajů rybníků (havran polní, oba druhy ježků). Pozoruhodnější je výskyt ropuchy krátkonohé. Význačnějším lesním druhem je mlok skvrnitý, z vyšších poloh lokálně zasahuje ještěrka živorodá. Větší toky bioregionu – Chrudimka, Loučná a Novohradka patří do parmového pásma, ostatní říčky a potoky do pstruhového až parmového pásma. Četné rybníky mají faunu stojatých vod nižších poloh. Na okrajích mokřadů a zbytcích vlhkých luk žijí modrásek bahenní a modrásek očkovaný.

CULEK, Martin. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 9788021066939.

Výskyt biochor v bioregionu 1.71

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
2Da	1	1.71	Podmáčené sníženiny se slatinami 2. v.s.
2RB	1	1.71	Plošiny na slínech 2. v.s.
2RE	1	1.71	Plošiny na spraších 2. v.s.

3BD	1	1.71	Erované plošiny na opukách 3. v.s.
3BE	1	1.71	Erované plošiny na spraších 3. v.s.
3BN	1	1.71	Erované plošiny na zahliněných píscích 3. v.s.
3BW	1	1.71	Erované plošiny na kyselých pískovcích 3. v.s.
3Db	1	1.71	Podmáčené sníženiny na bazických horninách 3. v.s.
3Nh	1	1.71	Užší hlinité nivy 3. v.s.
3RB	1	1.71	Plošiny na slínech 3. v.s.
3RE	1	1.71	Plošiny na spraších 3. v.s.
3RN	1	1.71	Plošiny na zahliněných píscích 3. v.s.

1.5 ČESKOBRODSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion leží uprostřed středních Čech, zabírá přibližně Českobrodskou tabuli, východní část Pražské plošiny a část Čáslavské kotliny; tvoří tak úpatí Českomoravské vrchoviny a Středočeské pahorkatiny směrem k Polabí. Bioregion tvoří plošiny na starších sedimentech s pokryvy spraší a vegetací hájů s malými ostrovy acidofilních doubrav, významná jsou menší skalnatá údolí s acidofilními a teplomilnými doubravami i skalními společenstvy. Převažuje slabě teplomilná biota 2. bukodobového vegetačního stupně, v jihozápadní části je již biota 3. dubobukového vegetačního stupně.

Bioregion je dnes z naprosté většiny intenzivně zemědělsky využíván, přesto se zde zachovaly unikátní komplexy přirozených částečně podmáčených dubových lesů (Vidrholec) i teplomilná travinobylinná lada a křoviny v zaříznutých údolích.

Biota

Bioregion se rozkládá zčásti v termofytiku, zčásti v mezofytiku. Zaujímá větší část fyto geografického okresu 10. Pražská plošina (téměř celý fyto geografický podokres 10a. Jenštejnská tabule a východní části fyto geografického podokresu 10b. Pražská kotlina), část v mezofytiku leží ve fyto geografickém okrese 64. Říčanská plošina (fyto geografický podokres 64a. Průhonická plošina a severní část fyto geografického podokresu 64c. Černokostelecký perm) a zabírá i značnou část fyto geografického okresu 65. Kutnohorská pahorkatina (s výjimkou jihozápadního a jižního okraje). Vegetační stupně (Skalický): kolinní až suprakolinní. Potenciální přirozenou vegetaci tvořily především háje svazu *Carpinion*, a to zejména *Melampyro nemorosi-Carpinetum betuli*, na těžších podmáčených půdách charakteristicky i *Tilio cordatae-Betuletum pendulae*. Okrajově sem zasahovaly i acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*) a méně náročné typy teplomilných doubrav (*Potentillo albae-Quercetum*). Buk je zastoupen pouze fragmentárně, skutečné bučiny chybějí. Podél vodních toků byly luhy, zastoupené nejspíše asociacemi *Pruno padi-Fraxinetum excelsioris*, *Stellarionemorum-Alnetum glutinosae* a *Carici remotae-Fraxinetum excelsioris*. Bažinné olšiny (*Carici elongatae-Alnetum glutinosae* a *Carici acutiformis-Alnetum glutinosae*) byly zřejmě velmi řídké. Na otevřených místech skalek bylo snad maloplošné přirozené bezlesí. Polopřirozená náhradní vegetace je především reprezentována travinobylinnými porosty. Na vlhkých stanovištích jsou to louky, náležející vegetaci svazů *Calthion palustris* i *Molinion caeruleae*. Flóra bioregionu je charakterizována zastoupením hercynské hájové květeny. Lokální mezní prvky nejsou příliš výrazné, jsou reprezentovány některými termofilnějšími druhy těžších půd, exklávní prvky jsou výjimečné.

Fauna bioregionu je silně antropogenně ochuzená. Převládá otevřená kulturní step, do níž jsou vmezeřeny nepatrné zbytky xerothermofilních společenstev (z měkkýšů např. trojzubka stepní). Do lesnatých stanovišť v mělkých údolích pronikají např. slimáček táhlý, břehovými porosty podél vod moudivláček lužní. Vodní toky bioregionu mají charakter potoků a menších říček, náleží do pstruhového, na dolních tocích lipanového pásma. Zastoupeny jsou i stojaté vody rybníků a malých nádrží s typickou faunou.

CULEK, Martin. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 9788021066939.

Výskyt biochor v bioregionu 1.5

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
3BJ	1	1.5	Erované plošiny na bazickém krystaliniku 3. v.s.
3RE	1	1.5	Plošiny na spraších 3. v.s.

3Db	1	1.5	Podmáčené sníženiny na bazických horninách 3. v.s.
3Ro	1	1.5	Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s.
3BS	1	1.5	Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 3. v.s.
3BE	1	1.5	Erodované plošiny na spraších 3. v.s.

1.48 HAVLÍČKOBRODSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion se nachází na jihu východních Čech, zabírá geomorfologický celek Hornosázavská pahorkatina, kromě jeho severních a jihozápadních okrajů. Bioregion je protažen ve směru SZ–JV a má plochu 1500 km².

Bioregion je tvořen plochou zdviženou pahorkatinou na rulách, u okrajů rozčleněnou nehlubokými zaříznutými údolími, výjimečně i skalnatými. Převažuje biota 4. bukového vegetačního stupně, u okrajů s přechody do stupně 3. a 5. vegetačního stupně. Potenciální vegetace je řazena do bikových bučin s ostrovy květnatých bučin. Oproti okolí je biota charakteristicky ochuzená a vlivem monotónních plošin nevýrazná; v typických mělkých skalnatých údolích s částečným vlivem středočeských hájů. Netytickou částí bioregionu na teplejším severním okraji je pruh dubohabrových hájů a acidofilních doubrav, na jihu nevýrazný přechod do Velkomeziříčského bioregionu (1.50).

V bioregionu převažují kulturní smrčiny a pole.

Biota

Bioregion leží v mezofytiku a zabírá fyto geografický okres 66. Hornosázavská pahorkatina, jižní okraj fyto geografického okresu 65 Kutnohorská pahorkatina a malou část severního okraje fyto geografického okresu 67 Českomoravská vrchovina.

Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní až submontánní.

Potenciální vegetaci nižších poloh bioregionu tvoří acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*), které přecházejí s rostoucí výškou do rozsáhlých ploch acidofilních bučin (*Luzulo luzuloidis-Fagetum sylvaticae*). Pouze izolovaně se vyskytují ostrůvky květnatých bučin svazu *Fagion sylvaticae*, při severním okraji i dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum betuli*). Na strmějších svazích v údolí Sázavy jsou přítomny i nejméně náročné typy teplomilných doubrav (*Viscario vulgaris-Quercetum petraeae*). Při vodních tocích jsou luhy, zastoupené asociacemi *Stellario nemorum-Alnetum glutinosae* a *Carici remotae-Fraxinetum excelsioris*. Při Sázavě je rozšířena vegetace svazu *Phalaridion arundinaceae*. Primární bezlesí prakticky chybí. Polopřirozenou náhradní vegetaci tvoří vlhké louky svazu *Calthion palustris*, které přecházejí do rašelinných luk svazu *Caricion canescenti-nigrae*. V suchém křídle bezlesí se setkáváme s vegetací svazu *Violion caninae*, na něž navazují lemy svazu *Trifolion medii*. Květena oblasti je vlivem převahy nevápenných hornin velmi jednotvárná. Její převažující součástí jsou mezofilní středoevropské lesní druhy, mezní prvky prakticky chybějí, exklávní jsou výjimečné, vázané na hadcový podklad. V bioregionu se vyskytuje běžná, převážně ochuzená podhorská lesní fauna hercynského rázu, s fragmenty fauny bučin v nepatrných enklávách mezi smrčovinami monokulturami. Tekoucí vody patří do pstruhového pásma, Sázava před velkým znečištěním patřila do lipanového pásma, dnes náleží spíše parmovému pásmu. Fauna je celkově blízká Pelhřimovskému bioregionu (1.46).

Výskyt biochor v bioregionu 1.48

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
3BS	1	1.48	Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 3. v.s.

1.65 ŽďÁRSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion se nachází na rozvodí Labe, Vltavy a Moravy, zabírá geomorfologický podcelek Žďárské vrchy a okraje Železných hor a Křižanovské vrchoviny.

Bioregion je tvořen vrchovinou na rulách. Vyskytuje se zde prakticky jen 5. jedlobukový vegetační stupeň s typickou hercynskou biotou s horskými a exklávními prvky, především na rašeliništích a v podmáčených smrččinách. Potenciální vegetace převážně části území náleží do acidofilních bučin a podmáčených smrččin. Přechodná část má nižší reliéf, je bez acidofilních horských bučin, pouze s malými plochami podmáčených smrččin a s převahou bikových bučin. V lesích dominují kulturní smrčiny,

zachovány jsou malé zbytky bukového lesa a blatkové rašeliniště. Louky jsou mnohde devastovány melioracemi, vzhledem k nadmořské výšce a klimatu má značné zastoupení orná půda.

Biota

Bioregion leží převážně v oreofytiku, kde zahrnuje téměř celý fyto geografický okres 91. Žďárské vrchy (mimo jihozápadního okraje). Mírně přesahuje i do mezofytika do fyto geografického podokresu 69b. Sečská vrchovina a na severovýchodní okraje fyto geografického okresu 67. Českomoravská vrchovina.

Vegetační stupně (Skalický): submontánní až montánní.

Potenciální vegetaci Žďárska jsou především acidofilní bučiny svazu *Luzulo-Fagion sylvaticae*, v nejvyšších polohách horského typu (*Calamagrostio villosae-Fagetum sylvaticae*), které se místy prolínají s květnatými bučinami (*Dentario enneaphylli-Fagetum sylvaticae*), vesměs s přirozeným podílem smrku. V podmáčených polohách jsou smrčiny svazu *Piceion abietis* (*Bazzanio trilobatae-Piceetum abietis*). Ojedinelé jsou zde vyvinuty i fragmenty suťových lesů (*Lunario redivivae-Aceretum*). Podél vodních toků jsou olšiny, typické asociace jsou *Piceo abietis-Alnetum glutinosae* a *Arunco sylvestris-Alnetum glutinosae*. Na organogenních substrátech jsou přítomny i bažinné olšiny svazu *Alnion glutinosae* (*Carici elongatae-Alnetum glutinosae*), na hlubokých rašeliništích výjimečně i bory *Vaccinio uliginosi-Pinetum sylvestris* a *Vaccinio uliginosi-Pinetum rotundatae*. Primární bezlesí je vzácné, na rašeliništích se předpokládá výskyt *Andromeda polifoliae-Sphagnetum magellanici* a možná i dalších jednotek, které však zřejmě dosáhly většího rozvoje teprve po odlesnění. Polopřirozená náhradní vegetace je charakterizována přítomností společenstev rašelinišť a rašeliných luk. Byly zde zaznamenány jednotky, náležející do svazů *Caricion canescenti-nigrae*, *Sphagno warnstorffii-Tomenthypnion nitentis*, *Sphagno recurvi-Caricion canescentis* a *Sphagnion magellanici*. Vlhké louky a pastviny náležejí svazu *Calthion palustris*, vzácně snad i *Molinion caeruleae*, suché převážně svazu *Violion caninae*. Na tuto vegetaci často navazují křoviny svazu *Salicion cinereae*. V okolí rybníků jsou porosty ostřic svazů *Magno-Caricion gracilis* a *Magno-Caricion elatae*. Ve vodních nádržích je rozmanitá vodní vegetace (dříve byla typická asociace *Nymphaetum candidae*). Na mělké břehy byla vázána vegetace svazu *Eleocharition acicularis*, na obnažená dna vegetace svazů *Eleocharition ovatae* a *Radiolion linoidis*. Ve flóře Žďárska se nacházejí především druhy vyšších poloh, velmi podstatné je zastoupení exklávních prvků.

CULEK, Martin. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 9788021066939.

Výskyt biochor v bioregionu 1.65

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
5PP	1	1.65	Pahorkatiny na neutrálních plutonitech 5. v.s.
5BS	1	1.65	Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 5. v.s.
5Do	1	1.65	Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. v.s.

1.7 POLABSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion leží ve střední části středních Čech, zabírá Terezínskou, Mělnickou a Nymburskou kotlinu a rozkládá se v nejnižší části české tabule. Typickým rysem bioregionu je katéna niv, nízkých a středních teras. Biota patří do 2. bukodubového vegetačního stupně, vlivem substrátu ovšem bez buku. Na terasách převažují borové doubravy s výskytem sarmatských prvků, v podmáčených sníženinách jsou typické slatinné černavy s ojedinělým výskytem českého endemitu tučnice obecné české. V nivě Labe jsou četné zbytky dnes již prakticky nezaplavovaných lužních lesů, fragmenty slatin a mrtvých ramen. Na terasách jsou hojné kulturní bory. Nivní louky jsou zastoupeny středně, dominuje orná půda, značnou plochu zabírají sídla.

Biota

Bioregion leží v termofytiku a zaujímá fyto geografické okresy 5. Terezínská kotlina a 11. Střední Polabí a část fyto geografických podokresů 7b. Podřípská tabule a 7c. Slánská tabule (terasy Labe a Vltavy), jakož i jižní okraj fyto geografického okresu 12. Dolní Pojizeří.

Vegetační stupně (Skalický): planární (až kolinní).

Potenciální přirozenou vegetací říčních niv jsou porosty tvrdého luhu (*Quercus-Ulmetum*), které se na nejvlhčích místech střídaly s ostrůvky měkkého luhu svazu *Salicion albae*. Na slatinách, nepřeplovovaných každoročními záplavami, jsou potenciální vegetací olšiny svazu *Alnion glutinosae*. Na vyšších terasách jsou potenciální vegetací acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*), zřejmě i s autochtonní borovicí, které na extrémnějších stanovištích přecházely do borů svazu *Dicrano-Pinion sylvestris* a na těžších, podmáčených půdách i ve vegetaci březin asociace *Tilio cordatae-Betuletum pendulae*. Podružně byly přítomny dubohabrové háje (*Melampyro nemorosi-Carpinetum betuli*), teplomilné doubravy (*Potentillo albae-Quercetum*) jen výjimečně na opukových vyvýšeninách. Primární bezlesí bylo ostrůvkovité a mělo podobu jednak slatinné vegetace extrémních asociací svazů *Caricion davallianae* (např. *Junco subnodulosi-Schoenetum nigricantis*) a *Magno-Caricion elatae* (*Cladietum marisci*), a dále souboru vodní a mokřadní vegetace, kterou tvořily různé asociace svazů *Phragmition australis*, *Phalaridion arundinaceae*, *Magno-Caricion gracilis*, *Eleocharito palustris-Sagittarion sagittifoliae*, *Hydrocharition morsus-ranae*, *Nymphaeion albae* a *Potamion*. Polopřirozená náhradní vegetace vlhkých luk je představována různými typy, které náležejí svazům *Calthion palustris* i *Molinion caeruleae*, často přechází i do ostricových porostů svazu *Magno-Caricion gracilis*. Na slatinách jsou typické porosty svazu *Caricion davallianae*. Na suchých stanovištích jsou to zejména suché trávníky svazu *Armerion elongatae*, které přecházejí na otevřenějších místech do vegetace svazu *Corynephorion canescentis*. Pouze na opukových elevacích se vyskytuje vegetace svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*. Flóra je dosti pestrá, převažuje soubor nivních druhů středoevropského typu. Zejména na slatinách, které mají reliktní charakter, jsou zastoupeny i exklávní prvky a výjimečně i endemity.

V lužních lesích u Budyně nad Ohří je znám cennější ekodém dubu letního. Není však příliš vyhraněný. Nachází se na ploše asi 500 ha. Krajina bioregionu je vodohospodářskými úpravami a hospodářskou činností silně pozměněná, s náhradními společenstvy kulturní stepi a mozaikou druhotných lesních stanovišť menšího rozsahu. Původní fauna je silně ochuzená, s ojedinělými zástupci xerotherofilní fauny (ještěrka zelená). Významným fenoménem je niva Labe, s torzy svérázné fauny na polabských písčích (vřetenuška pozdní, keřnatka vráscitá), se zbytky lužních lesů (moudivláček lužní, cvrčilka říční), mokřadů a luk s periodickými tůněmi (korýši, měkkýši jantarka obecná, keřovka plavá aj., ptáci vodouš rudonohý, cvrčilka slavíková aj.). Na hygrofilních loukách přežívají početné populace modráska bahenního a m. očkovaného. V území se nachází jediné místo výskytu nesytky panonské v Čechách, poslední naleziště kriticky ohroženého hnědáka osikového v České republice a poslední místa výskytu dnes téměř vymizelého jasoně dymnivkového v Čechách. Labe a jeho větší přítoky náleží do cejnového pásma, v Labi je však biota decimována znečištěním.

CULEK, Martin. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 9788021066939.

Výskyt biochor v bioregionu 1.7

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
2Db	1	1.7	Podmáčené sníženiny na bazických sedimentech 2. v.s.
2RN	1	1.7	Plošiny na zahliněných písčích 2. v.s.

1.8 PARDUBICKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion se nachází v mírně chladnějších a vlhčích východních Čechách. Typickým znakem bioregionu jsou nivy s luhy a slatinnými olšinami a na ně navazující nízké a střední terasy s borovými doubravami a slatinami. Biota náleží do 2. bukodubového až 3. dubobukového stupně. Pozoruhodný je výskyt středoevropského endemitu černýše českého.

V současné krajině jsou charakteristické kulturní bory na terasách a olšiny v podmáčených sníženinách. Typické je zastoupení slatin a rybníků s odpovídající flórou i faunou. Převažuje orná půda, značnou plochu zabírají větší sídla.

Biota

Bioregion leží v termofytiku a zabírá značnou část fyto geografického okresu 15. Východní Polabí – fyto geografický podokres 15c. Pardubické Polabí (s výjimkou jižní a jihovýchodní části) a část fyto geografického podokresu 15b. Hradecké Polabí (nižší terasy Labe).

Vegetační stupně (Skalický): planární.

Potenciální vegetaci bioregionu jsou především luhy, náležející k asociaci *Querco-Ulmetum*, podél menších vodních toků snad i *Pruno padi-Fraxinetum excelsioris*. Na vyšších štěrkopískových terasách jsou to acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*), pravděpodobně s autochtonní borovicí. Exklávní výskyt mají dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum betuli*), předpokládané pouze na terciérních efuzívech Kunětické hory. Na slatinných stanovištích je podchycena vegetace ze svazu *Alnion glutinosae* (zejména *Carici elongatae-Alnetum glutinosae*). Primární bezlesí pravděpodobně představují některé typy slatinné vegetace ze svazu *Caricion davallianae* a některé typy vegetace mokřadní (*Phragmition australis*) a vodní. Polopřirozenou náhradní vegetaci bioregionu reprezentuje luční vegetace svazu *Calthion palustris i Molinion caeruleae*, která na ložiscích humolitů přechází až do vegetace svazu *Caricion davallianae*. Na suchých místech na píscích se naopak objevuje vegetace svazu *Armerion elongatae a Corynephorion canescentis*. Křoviny náležejí vesměs svazu *Berberidion*.

Bioregion zabírá silně pozměněnou oblast polabského luhu, s pouhými zbytky větších lesních komplexů a s ochuzenou faunou nížinných poloh s širokým rozšířením (havran polní, cvrčilka říční). Na terénních vyvýšeninách jsou fragmenty suchomilné zvířeny (linduška úhorní). Obohacujícím prvkem jsou velké rybníky, významné zejména pro vodní a mokřadní ptactvo (racek chechtavý, chřástal malý, sýkořice vousatá) a obojživelníky. Labe a jeho větší přítoky náležejí do cejnového pásma, biota v Labi pod Pardubicemi je však decimována znečištěním. Charakteristická fauna korýšů periodických tůň (žábronožky, listonozi) byla zničena změnami vodního režimu. Ve zbytcích přirozených lesních porostů přežívají roháč obecný, páchník hnědý a zlatohlávek skvostrný.

CULEK, Martin. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 9788021066939.

Výskyt biochor v bioregionu 1.8

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
2RN	1	1.8	Plošiny na zahliněných píscích 2. v.s.
2Nh	1	1.8	Užší hlinité nivy 2. v.s.

1.39 SVITAVSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion leží na pomezí východních Čech, jižní a střední Moravy. Zaujímá převážnou část geomorfologického celku Svitavská pahorkatina a jižní polovinu Podorlické pahorkatiny, má protáhlý tvar od jihu k severu a plochu 2106 km².

Bioregion je tvořen opukovými hřbety a brázdami v permských sedimentech, s významnými průlomovými údolímí. Na převážně vápnatých podkladech se střídají typy společenstev, odpovídající 3. dubobukovému a 4. bukovému vegetačnímu stupni. Potenciální vegetaci vyšších poloh tvoří na plošinách bikové bučiny, na svazích převažují květnaté bučiny až suťové lesy. V nižších polohách jsou na plošinách acidofilní doubravy a na svazích dominují dubohabřiny. Méně typické části bioregionu jsou tvořeny plochým reliéfem (často se sprašovými pokryvy), v teplých polohách s dubohabrovými háji. Tato území tvoří přechod do okolních bioregionů, podobně jako chladnější přechodné pásmo k Orlickým horám. Přechodný charakter území má i údolí Svitavy s výchozy krystalinika, které navazuje na Sýkořský bioregion (1.51). Mezi unikáty patří ostrovy štěrkopísků s podmáčenými smrčínami severně od Svitav.

V bioregionu převažuje orná půda, v lesích kulturní smrčiny, zastoupeny jsou však též bučiny a dubohabřiny.

Biota

Bioregion se rozkládá v mezofytiku ve fyto geografickém okrese 63. Českomoravské meziohří (s výjimkou nevelkých okrajových částí na východě fyto geografického podokresu 63a. Žamberko), dále v jihovýchodním cípu fyto geografického podokresu 61b. Týnišťský úval a v jihovýchodní části fyto geografického okresu 62. Litomyšlská pánev. Zasahují do něj i severní výběžky fyto geografického okresu 68. Moravské podhůří Vysočiny.

Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní až submontánní.

Potenciální přirozenou vegetaci severní části bioregionu v podhůří Orlických hor představují acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*), které ostrůvkovitě přecházejí až k Rychnovu nad Kněžnou a Kostelci nad Orlicí. Nižší polohy kolem Litomyšle, Moravské Třebové a v údolí Svitavy

zaujímají dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum betuli*), v okolí Dolního Újezda opět acidofilní doubravy. Vyšší polohy pokrývají bučiny různého typu, květnaté (*Dentario enneaphylli-Fagetum sylvaticae*) i bikové (*Luzulo luzuloidis-Fagetum sylvaticae*). Na prudkých opukových svazích jižního až východního kvadrantu jsou ostrůvkovitě přítomny dokonce i vápnomilné bučiny (*Cephalanthero-Fagetum sylvaticae*), na podobných stanovištích ostatních orientací pak suťové lesy (*Aceri pseudoplatani-Carpinetum betuli* a *Mercuriali perennis-Fraxinetum excelsioris*). V nivách vodních toků jsou luhy, představované asociacemi *Stellario nemorum-Alnetum glutinosae* a *Carici remotae-Fraxinetum excelsioris*, v kotlinách i *Pruno padi-Fraxinetum excelsioris*. Na rozvodí Orlice a Svitavy kolem Opatova v pozoruhodně nízké nadmořské výšce jsou potenciální vegetací maloplošně i podmáčené olšiny se smrkem (snad *Piceo abietis-Alnetum glutinosae*). Vegetace přirozeného bezlesí pravděpodobně chybí. Na odlesněných místech se nachází polopřirozená náhradní vegetace v podobě vlhkých luk svazů *Calthion palustris*, méně *Molinion caeruleae*, které přecházejí do slatinných luk svazu *Caricion davallianae* nebo rašelinných luk svazu *Caricion canescenti-nigrae*. Květena Svitavského bioregionu je dosti pestrá. Její hlavní složku reprezentují typické mezofilní druhy hercynských lesů, avšak obohacené o četné druhy karpatského migrantu, vytvářející zčásti i mezní výskyty.

CULEK, Martin. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 9788021066939.

Výskyt biochor v bioregionu 1.39

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
4BD	1	1.39	Erodované plošiny na opukách 4. v.s.

Ochrana přírody v řešeném území

Na území ORP Chrudim jsou vymezeny evropsky významné lokality soustavy NATURA 2000.

Na území ORP Chrudim se nachází velkoplošná a maloplošná zvláště chráněná území, vyhlášená dle zákona č. 114/1992 Sb., která mají chránit především původní lesy a cenná společenstva.

Z velkoplošných zvláště chráněných území se jedná o Chráněnou krajinnou oblast Železné hory, zřízenou za účelem ochrany území s unikátní geologickou stavbou, původními lesy a cennými společenstvy rostlin a živočichů, z maloplošných zvláště chráněných území je to 30 území všech kategorií.

Velkoplošná zvláště chráněná území

Chráněná krajinná oblast Železné hory má rozlohu 284 km², 194 km² se nachází v Pardubickém kraji a 90 km² v kraji Vysočina. Rozkládá se v severní části Českomoravské vrchoviny přibližně mezi městy Slatiňany na severu, Chotěboř na jihu, Třemošnice na západě, Nasavrky a Trhová Kamenice na východě. Geologický podklad území patří k nejcennějším v České republice, nadpoloviční plochu území CHKO tvoří lesy a trvalé travní porosty a celé území se vyznačuje rozptýlenou sídelní kulturou se zbytky lidové architektury. Charakteristický je hlavní zlomový hřbet jihovýchodního okraje hor, korunován přírodě blízkými lesy v okolí romantické zříceniny středověkého hradu Lichnice. Koryta řek Chrudimky a Doubravy se proplétají krajinou v trasách prastarých tektonických linií.

Pestré podloží a různost povrchů, spolu s mnoha dalšími vlivy, podpořily vznik rozdílných společenstev rostlin. V lesích se setkáme s bučinami, bukojedlinami, olšinami a jaseninami. Na skalních výchozech rostou bory. V nejnižších částech se nacházejí doubravy a dubohabřiny. Tyto původní lesní typy jsou dnes na mnoha místech nahrazeny smrčínami.

Živočiškové obývají všechny typy prostředí. Velmi cenná společenstva hmyzu je možno nalézt v národní přírodní rezervaci Lichnice a na mokřadech. Mnohé z těchto druhů jsou však nenápadné. Nápadnější jsou obratlovci. Vody obývá, místy početně, vranka obecná, vzácný mník jednovousý a mihule potoční. K nápadným ptákům patří v některých obcích čáp bílý a v lesích čáp černý. V bukových porostech žije datel černý, lejsek malý i holub doupňák.

Vyhlášení: 1991

Rozloha: 284 km²

Maloplošná zvláště chráněná území v CHKO Železné hory:

1 národní přírodní rezervace (NPR) Lichnice

1 národní přírodní památka (NPP) Kaňkovy hory

15 přírodních rezervací (PR) Hubský, Krkanka, Maršálka, Mokřadlo, Oheb, Polom, Spálava,

Strádovka, Strádovské peklo, Svatomariánské údolí, Údolí Doubravy, Vápenice, Vršovická olšina, Zubří Zlatá louka
9 přírodních památek (PP) Boušovka, Buchtovka, Kaštanka, Na obůrce, Na skalách, Písniček u Sokolovce, Polánka, Úpolínky u Kamenice, V koutech

Maloplošná zvláště chráněná území v řešeném území ORP Chrudim:

V řešeném území (mimo území CHKO Železné hory) je vymezeno celkem 14 maloplošných zvláště chráněných území.

Přírodní rezervace (PR) – Anenské údolí, Habrov, Hluboký rybník, Maštale, Střemošická stráž

Přírodní památka (PP) – Farář, Heřmanův Městec, Hrobka, Chrašická stráž, Kusá hora, Pivnice, Podskala, Ptačí ostrovy, Střítežská rokle

Přírodní rezervace (PR)	Anenské údolí	74,19 ha	Polopřirozené suché trávníky a křoviny na vápnitých podložích, louky nížin až podhůří, smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy, vápnomilné bučiny, hercynské dubohabřiny. Výskyt ohrožených druhů rostlin a živočichů.
PR	Habrov	4,59 ha	Výskyt vzácných teplomilných rostlinných společenstev v hajním dubohabrovém porostu, doplněném na okrajích doprovodnými lemy keřů, lučními enklávami i mokřadními stanovišti.
PR	Hluboký rybník	14,44 ha	Saproxylický hmyz, zejména páchník hnědý (<i>Osmoderma eremita</i>), savci, ptáci, obojživelníci a plazi vázaní na mokřadní společenstva a jejich biotop.
PR	Maštale	1040,56 ha	Přírodní rezervace chrání pískovcové skalní město Toulouvcovy maštale, jako jediné větší v jižní části východních Čech. Členitost reliéfu umožňuje přítomnost pestré mozaiky rostlin a živočichů.
PR	Střemošická stráž	45,5205 ha	Zachovaná přirozená lesní a lesostepní společenstva na opukových stráních s dubohabrovým porostem a přilehlými lemy bohatými výskytem chráněných a ohrožených druhů rostlin.
Přírodní památka (PP)	Farář	8 ha	Rybník s výskytem kotvice plovoucí.
PP	Heřmanův Městec	63,87 ha	Saproxylický hmyz - zejména páchník hnědý (jakožto evropsky významný druh), dále pak savci a ptáci vázaní na porosty starých doupných stromů.
PP	Hrobka	1,4548 ha	Zachovaná suchomilná květena na jižní lesostepní stráni nad Okrouhlickým potokem (bělozářka větvitá, kokořík mnohokvětý, šalvěj přeslenitá, hvozdík kartouzek aj.).
PP	Chrašická stráž	1,7381 ha	Cenný geologický útvar opukové stráně s přirozenými společenstvy teplomilné květeny v semixerotermních trávnících a částečně s porosty teplomilných křovin.
PP	Kusá hora	182,6033 ha	Zachování lesních biotopů s výskytem čistých bučin a smíšených dubohabrových porostů na opukovém podloží se zastoupením jedlí a acidofilních doubrav. Výskyt botanicky cenných hajních a teplomilných druhů rostlin.
PP	Pivnice	34,00 ha	Zalesněný pískovcový kaňon s rozličnými tvary zvětrávání (skalní tunel, voštiny, převisy, jeskyně) s výskytem vzácných druhů rostlin a živočichů (např. mlok skvrnitý).

PP	Podskala	3,6993 ha	Opuková skála s výskytem vzácných a přírodě blízkých společenstev, výskyt mloka skvrnitého.
PP	Ptačí ostrovy	10,1654 ha	Vlhké louky a zachovalé břehové porosty, významná hnízdiště, mimořádné havraní kolonie.
PP	Střítežská rokle	16,4816 ha	Cenný geologický a geomorfologický útvar, hojný výskyt silně ohroženého živočišného druhu – mloka skvrnitého.

Podrobnější popis maloplošných zvláště chráněných území je uveden v samostatné příloze č. 1 – Seznam MZCHU.

Významné krajinné prvky

V řešeném území se nachází celkem 30 významných krajinných prvků. Celý seznam a podrobnější popis prvků je uveden v příloze č. 2 – Seznam významných krajinných prvků.

Památné stromy

V řešeném území jsou vyhlášeny památné stromy ve smyslu § 46 zákona č. 114/1992 Sb. Ve správním území ORP Chrudim je registrováno 60 památných stromů (resp. skupin stromů) k roku 2019. Přehled všech památných stromů je uveden v samostatné příloze č. 3 – Seznam památných stromů.

Soustava Natura 2000

Na území ORP Chrudim se nenachází ptačí oblast (PO), ale najdeme zde 18 evropsky významných lokalit (EVL).

NATURA 2000 – Evropsky významná lokalita (EVL)

Kód	Kód NATURA	Název	Předmět ochrany	Přehled dotčených obcí ORP
2947	CZ0534051	Anenské údolí	krajinářsky hodnotné území (členitý reliéf, zachovalá vegetace, kaple Sv. Anny, prameny podzemní vody)	Nová Ves u Skutče, Skuteč, Štěpánov u Skutče
2948	CZ0533295	Běstvína	jedna z neznámějších lokalit páchníka hnědého, příklad typu staré kulturní krajiny s rybníky a solitárními listnáči	Běstvína, Vestec u Běstvíny
2949	CZ0533684	Běstvína - krypta	regionálně významné zimoviště vrápence malého	Běstvína
2953	CZ0533296	Boušovka	nejvýznamnější lokalita vážky jasnoskvrnné v CHKO Železné hory	Licibořice
5532	CZ0534052	Dolní Chrudimka	významná lokalita se stabilní populací klínatky rohaté, na části toku Chrudimky zůstaly zachovány zbytky nedotčené nížinné nivy	Tuněchody, Úhřetice, Vestec u Chrudimi
2956	CZ0533300	Heřmanův Městec	významný krajinný fenomén, významná entomologická lokalita, refugium xylofágního hmyzu, především páchníka hnědého (<i>Osmoderma eremita</i>)	Heřmanův Městec, Klešice
2957	CZ0533310	Hluboký rybník	významný krajinný fenomén a entomologická lokalita (refugium xylofágního hmyzu)	Ochoz u Nasavrku, Podlíšťany
5535	CZ0534054	Hubský-Strádovka	jediná lokalita srpnatky fermežové v CHKO Železné hory, významná jsou společenstva podmáčených stanovišť	Rohozná u Trhové Kamenice, Trhová Kamenice
2959	CZ0533303	Chrudimka	stabilní populace vydry říční (<i>Lutra lutra</i>) na severním okraji souvislého areálu rozšíření, horní tok Chrudimky	Bojanov, Hoješín, Horní Bezděkov u Bojanova, Horní Bradlo, Kovářov u Seče, Křižanovice, Libkov u Nasavrku

			je významný z hlediska šíření vydry severním směrem	Lipka, Nové Lhotice, Polánka, Proseč u Seče, Prosíčka u Seče, Seč, Travná u Horního Bradla, Velká Střítež
6045	CZ0533696	Kochánovické rybníky a tůně	zastoupení obojživelníků, zejména na rybníce Vilém, populace čolka velkého, populace kuňky ohnivé	Rabštejská Lhota, Slatiňany, Smrkový Týnec, Trpišov
5536	CZ0534053	Krkanka-Strádovské peklo	nadregionálně významné území pro vranku obecnou (<i>Cottus gobio</i>), regionálně významné území pro páchníka hnědého (<i>Osmoderma eremita</i>) a v nepočteném topodemu taktéž mihule potoční (<i>Lampetra planeri</i>).	České Lhotice, Hodonín u Nasavrku, Licibořice, Nasavrky, Ochoz u Nasavrku, Svídnice u Slatiňan, Výsonín
2967	CZ0530500	Lichnice - Kaňkovy hory	bučiny těchto rozsahů jsou v Železných horách neopakovatelné, některé porosty byly vybrány jako genová základna buku lesního	Dolní Počátky, Javorka, Kubíkovy Duby, Lhůty, Podhradí v Železných horách, Ronov nad Doubravou, Rudov, Starý Dvůr, Třemošnice nad Doubravou, Závrtec, Zbyslavce, Žlebské Chvalovice
5538	CZ0533002	Malá Straka	kvalitativní i kvantitativní zastoupení batrachofauny, zejména na rybníce Malá Straka, řada významných rostlinných druhů, vázaných na vodní a mokřadní biotopy	Smrček u Žumberku
2970	CZ0533691	Pařížov	regionálně významné zimoviště netopýra černého	Pařížov
2971	CZ0533693	Podolská a Páterova jeskyně	jedno z pěti nejvýznamnějších zimovišť netopýra brvitého v ČR, velmi významné zimoviště vrápence malého	Vápenný Podol
2975	CZ0533501	Slavická obora	významný krajinný fenomén, významná entomologická lokalita, refugium xylofágního hmyzu - především páchníka hnědého	Licibořice
2976	CZ0532132	Střemošická stráň	jedna z nejvýznamnějších botanických a entomologických lokalit, jediná lokalita střevíčníku pantoflíčku v Chrudimském okrese, bílé stráně s porosty širokolistých suchých travníků	Řepníky, Střemošice, Voletice
2981	CZ0533316	Uhersko	výskyt lesáka rumělkového (<i>Cucujus cinnabarinus</i>), refugium xylofágního hmyzu, v Čechách velmi lokální a vzácný arborikolní druh	Městec, Opočno nad Loučnou, Ostrov, Trusnov, Turov nad Loučnou, Uhersko

Geoparky

V řešeném území se nachází geopark Železné hory. Geopark Železné hory se rozkládá na ploše 777 km². Převážná část území leží v Pardubickém kraji, oblast kolem Ždírcce nad Doubravou a Chotěboře zasahuje do kraje Vysočina. Přibližně z jedné třetiny je území tvořeno Chráněnou krajinnou oblastí Železné hory, mimo tuto oblast je na území celá řada dalších maloplošně chráněných území. Vedle přírodního bohatství je na území i mnoho kulturně historických cenností, unikátních muzeí a četné sportovní a rekreační objekty. Oblast Geoparku Železné hory je rájem pro pěší turistiku a cykloturistiku. Celé území je velmi hustě pokryto dobře značenou sítí turistických a cykloturistických tras. Vedle toho je zde i několik desítek kilometrů koňských jezdeckých stezek a v zimě značených běžkařských tras. Geopark Železné hory tuto infrastrukturu využívá a zároveň se snaží ji doplňovat o geotopy, tedy lokality se zajímavým geologickým obsahem.

Památková krajinná zóna

Slatiňansko-Slavicko

Chráněno: od 1. 7. 1996

Památkovou zónu Slatiňansko-Slavicko tvoří dochovaná komponovaná kulturní krajina. Jde o zahradní, parkové a krajinářské celky navržené zejména z estetických důvodů a pro potřeby lovecké reprezentace majitelů panství, ve vazbě na zámek ve Slatiňanech. Jedná se o poměrně velké území rozkládající se ve východních Čechách mezi městy Slatiňany a Nasavrky, stoupající z rozhraní východočeských zemědělských rovin poměrně vysoko do Železných hor. Místy velmi dramatický terénní reliéf vytváří kaňonovité údolí Chrudimky i poměrně ostré zářezy některých potoků, které do ní míří od západu. Okolí Nasavrky mělo strategický význam již krátce před naším letopočtem, kdy zde vzniklo mohutné keltské oppidum u Českých Lhotic. Toto území je od roku 1965 chráněno jako archeologická památková rezervace.

Památková krajinná zóna je příkladem velmi dobře dochované krajinné struktury utvářené postupným historickým vývojem. Krajinářskou kompozici Slatiňanska-Slavicka lze rozdělit na areál slatiňanského zámku se zámeckým parkem, areál nasavrckého zámku s Kaštánkou a mezi nimi ležící Slavicko-kochánovickou oborou, která je dominantním útvarem celého území. Z krajinářského hlediska je nejcennějším územím část obory navazující na dvůr ve Slavicích. Zachováno je historické rozdělení pozemků a jejich funkce – mozaika luk, pastvin, políček, ovocných sadů, vodních ploch a hospodářských lesů. V území jsou původní trasy oborních cest s doprovodnými alejemi (duby v kombinaci s jírovcem), staré oborní rybníky se staletými duby na hrázích, působivé staré solitérní stromy a menší skupiny stromů doplňující volné travnaté plochy.

A.2 Rozborová část (průzkumy a rozbor)

A.2.1 Soupis disponibilních mapových a textových podkladů a jejich vyhodnocení z pohledu využitelnosti pro návrh plánu místního ÚSES

Pro analýzu řešeného území a hodnocení prvků ÚSES byly použity následující podklady:

1. Územní plán města Chrudim po změně č. 2 (dále jen „ÚP“, byla vydána 14.9.2020) a vymezení ÚSES v platných územních plánech obcí správního obvodu Chrudim.
2. Aktuálně platné územní plány obcí správního obvodu Chrudim, seznam je uveden v samostatné příloze č. 4 – Seznam územních plánů obcí ORP Chrudim.
3. Úplné znění ZÚR Pardubického kraje po vydání Aktualizace č. 3, 12.9.2020
4. Územně analytické podklady pro správní obvod města Chrudim – 4. úplná aktualizace 2016
5. Platné územní plány obcí navazujících na ORP Chrudim: Starkoč u Bíleho Podolí, Semteš u Bíleho, Podolí, Bumbalka, Turkovice u Přelouče, Bukovina u Přelouče, Rašovy, Holotín, Stojice, Svojsice u Choltic, Raškovice u Přelouče, Svinčany, Jeníkovice, Barchov u Pardubic, Jezbořice, Čepí, Starý Mateřov, Dubany nad Bylankou, Třebosice, Staré Jesenčany, Blato, Dražkovice, Mikulovice u Pardubic, Ostřešany, Nemošice, Mnětice, Hostovice u Pardubic, Úhřetická Lhota, Kostěnice, Moravanský, Moravany nad Loučnou, Platěnice, Slepotic, Bělešovice, Lipeč u Slepotic, Turov nad Loučnou, Čeradice nad Loučnou, Litětiny, Uhersko, Trusnov, Sedlíštká, Opočno nad Loučnou, Stradouň, Vinary u Vysokého Mýta, Sedlec u Vraclavi, Popovec u Řepníků, Domoradice, Pěšice, Svařeň, Řepníky, Pustina, Zádolí u Vysokého Mýta, Libecina, Doubravice u Leštiny, Leština, Mokrý Lhota, Nové Hrady u Skutče, Nová Ves u Jarošova, Jarošov u Litomyšle, Budislav u Litomyšle, Lubná u Poličky, Borová u Poličky, Pustá Kamenice, Františky, Rychnov, Otradov, Krouna, Pokřikov, Vojtěchov u Hlinska, Oldřetice, Raná u Hlinska, Holetín, Dolní Holetín, Tisovec, Kvasín, Příkrakov, Havlovice u Miřetic, Miřetice u Nasavrky, Švihov, Včelákov, Rváčov u Hlinska, Rohozná u Trhové Kamenice, Trhová Kamenice, Hluboká u Trhové Kamenice, Možděnice, Chloumek, Barovice, Předboř u Malče, Vratkov, Rušínov, Klokočov, Jeřišno, Chuchel, Vestecská Lhotka, Ostružno, Borek u Chotěboře, Kraborovice, Úhrov, Heřmanice u Vilémova,

Vilémov u Golčova, Jeníkova, Spytice, Zvěstovice, Skryje u Golčova Jeníkova, Okřesaneč, Hostovlice u Čáslavi, Zehuby, Žleby, Vinaře, Lovčice.

6. Generely územního systému ekologické stability zpracovány v letech 1993 - 2001
7. Komplexní pozemkové úpravy obcí:
Dolní Bezděkov, Nabočany, Kočí, Topol, Úhřetice, Vejvanovice, Stan (JPÚ), Krouna, Bořice, Vičnov, Rohozná, Liboměřice, Čankovice, Biskupice, Bousov, Trhová Kamenice, Deblův, Blížňovice, Kněžice, Žlebské Chvalovice, Medlešice, Vestec, Chrudim (JPÚ), Topol (JPÚ), Dvakačovice, Ochoz, Nasavrky, Hrochův Týnec, Orel, Kunčí, Slatiňany (JPÚ), Škrovád (JPÚ), Perálec, Stíčany, Ronov, Blansko, Hluboká u Skutče, Zderaz, Dřevíkov, Možděnice, Rváčov u Hlinska, Doly, Pokříkov, Lukavice, Vížky, Výsonín, Pohled u Mladoňovic, Zbyhněvice, Všeradov, Mravín, Štěnec, Oldřiš u Hlinska, Nové Lhotice, Ostrov, Městec, Stolany, Čejkovice.
8. Podklady poskytnuté zadavatelem:
digitální barevná bežešvá rastrová ZM ČR 1 : 50 000 (2014)
digitální barevná bežešvá rastrová ZM ČR 1 : 10 000 (2014)
digitální vektorová katastrální mapa
ortofotomapa (2014)
správní hranice v ORP Chrudim – hranice obcí, katastrálních území
výškopis – vrstevnice
bonitované půdně ekologické jednotky
9. Data ÚHUL (Ústav hospodářské úpravy lesa):
Cílový hospodářský soubor
Druhovú skladba porostních typů
Soubory lesních typů
Smíšenost porostních skupin
Smíšenost porostu
10. Podklady Agentury ochrany přírody a krajiny:
CHKO včetně zón
Maloplošná zvláště chráněná území: národní přírodní rezervace (NPR), přírodní rezervace (PR), národní přírodní památky (NPP), přírodní památky (PP)
Památné stromy s určenou polohou jedinců
NATURA 2000 - evropsky významné lokality
Lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem
Biogeografické členění – hranice bioregionů a biochor
Geoparky
Útvary povrchových vod – linie a plochy
Mapa potenciální přirozené vegetace
Invazní rostliny
Mokřady národního významu a nedostatečně lokalizované mokřady
Biotopy vybraných zvláště chráněných druhů savců
Bariéry na toku
Kolizní místa na komunikacích
Krajinotvorná a revitalizační opatření

Vyhodnocení vymezení ÚSES v komplexních pozemkových úpravách

V území ORP Chrudim je zpracováno a schváleno 35 projektů komplexních pozemkových úprav, které bylo možno zahrnout jako podklad pro zpracování do Plánu ÚSES ORP Chrudim. Tyto byly zpracovány v letech 2001 až 2019. V mnoha dalších katastrech je KoPÚ rozpracováno, část katastrů zatím ke zpracování nepřistoupilo. KoPÚ zpracovány na území CHKO nejsou v následujícím přehledu zahrnuty, jelikož se nacházejí mimo řešené území.

Celkově lze shrnout stav podkladů KPÚ následovně:

- způsob vymezení ÚSES není jednotný, obdobně jako u dalších typů plánovacích dokumentací s ÚSES se zde projevuje vzdálený časový horizont zpracování, který má vliv na přesnost a obsah zpracování (měřítko a grafika tisků, přesnost a metodika vymezení – od směrového návrhu po upřesnění na parcely, nejednotnost typologie i kódování prvků),
- časový horizont se projevuje rovněž v aktuálnosti vymezeného ÚSES v KoPÚ, kdy v mezičase došlo ke zpřesnění vymezení hierarchicky vyšších ÚSES v rámci celé ČR, a tak k posunu a změně vedení celých větví ÚSES,
- celkově lze konstatovat značný souběh trasování v rámci celého ORP mezi platnými KoPÚ a územně plánovací dokumentací obcí
- změnám podléhají zejména velikosti a vymezení prvků v rámci parcelace, jen místy se změny týkají zásadních úprav v šíři koridorů
- v rámci KoPÚ jsou jen minimálně dopracovány návaznosti na jiné katastry či „slepé“ větve
- místy se projevují metodicky chybná vymezení, které v rámci Plánu bude nutné prověřit a dopracovat, příkladem je LBC 85904 na hranici k.ú. Skalice a Hrochův Týnec, které je vymezeno bez části toku Novohradky s doprovodnými porosty. Dále jsou to chybějící biokoridory podél hranic dvou katastrů, nespojitá vedení (roztroušené dílčí úseky), nedostatečně vymezená biocentra (podlimitní výměry, chybějící), atd. Rozdíl ve vymezení je např. u RBC ve Dvakačovicích – plocha v KoPÚ se liší o bezmála 7 ha).

Srovnání vymezení ÚSES v KoPÚ a ÚPD obcí:

KoPÚ Ronov nad Doubravou (schváleno zastupitelstvem 2017, nezapsáno do KN)

- územní plán z roku 2019, trasování dle KoPÚ téměř shodné s ÚPD návrhem, v ÚPD jsou upraveny velikosti a vymezení ÚSES na parcely, v ÚPD jsou dopracovány některé návaznosti (návrh nových BK, BC), zrušeny dvě BC na potocích (navržena vodohospodářská díla)
- regionální ÚSES je v KoPÚ vymezen v minimálních parametrech, zatímco v ÚPD je místy nadlimitní

KoPÚ Medlešice (zápis do KN 2019)

- územní plán Chrudimi z roku 2020, KoPÚ řeší pouze dvě ze čtyř tras místního ÚSES, ostatní dvě v řešení zcela chybí, ÚPD dvě trasy z KoPÚ mírně upravuje

KoPÚ Vestec u Chrudimi (zápis do KN 2014)

- územní plán Chrudimi z roku 2020, shodné vymezení, v ÚPD rozšířeny parametry RBC a upraveny trasy RBK

KoPÚ Dvakačovice (zápis do KN 2014)

- územní plán z roku 2009, shodné vymezení tras a prvků, v KoPÚ mírně upraveny parametry a hranice prvků

KoPÚ Hrochův Týnec (zápis do KN 2015)

- územní plán z roku 2020, shodné vymezení tras a prvků, v ÚPD upravené parametry prvků

KoPÚ Stíčany (zápis do KN 2016)

- územní plán Hrochova Týnce z roku 2020, shodné vymezení tras a prvků, v ÚPD upravené parametry prvků

KoPÚ Blansko u Hrochova Týnce (zápis do KN 2016)

- územní plán Hrochova Týnce z roku 2020, shodné vymezení tras a prvků, upravené parametry prvků

KoPÚ Zbyhňovice (schváleno zastupitelstvem 2018, nezapsáno do KN)

- územní plán Morašic z roku 2016, shodné vymezení tras a prvků, KoPÚ posouvá BK, v KoPÚ i ÚPD chybí část koridoru na severní hranici s k.ú. Skupice u Chrudimi

KoPÚ Pohled u Mladoňovic (schváleno zastupitelstvem 2018, nezapsáno do KN)

- územní plán Mladoňovic z roku 2018, shodné vymezení tras a prvků v části území, v KoPÚ chybí zákres ÚSES převážně na LPF

KoPÚ Doly (schváleno zastupitelstvem 2017, nezapsáno do KN)

- územní plán Luže z roku 2018, shodné vymezení tras a prvků, ÚPD upravuje parametry prvků, v ÚPD chybí návaznost na Hlubokou u Skutče, v KoPÚ jsou tyto dvě místní trasy navrženy

KoPÚ Hluboká u Skutče (zápis do KN 2018)

- územní plán z roku 2015, shodné vymezení tras a prvků

KoPÚ Kunčičky (schváleno zastupitelstvem 2013, nezapsáno do KN)

- územní plán Slatiňan z roku 2006, ÚSES vymezen jediným místním biocentrem bez návaznosti koridory

KoPÚ Výsonín (schváleno zastupitelstvem 2019, nezapsáno do KN)

- územní plán Lukavice z roku 2020, shodné vymezení tras a prvků, ÚPD upravuje parametry prvků, v KoPÚ je na rozdíl od ÚPD vymezené BC v lese kolem rybníku Zaháj

KoPÚ Lukavice (schváleno zastupitelstvem 2019, nezapsáno do KN)

- územní plán z roku 2020, víceméně shodné vymezení tras, ÚPD upravuje tvary a parametry prvků, a trasy návazností na sousední katastry

KoPÚ Nasavrky (zápis do KN 2016)

- územní plán z roku 2010, shodné vymezení tras a prvků, v ÚPD jsou stanoveny prvky v minimálních parametrech, v KoPÚ LBK rozšířen podél Libáňského potoka

KoPÚ Ochoz u Nasavrk (zápis do KN 2015)

- územní plán Nasavrk z roku 2010, shodné vymezení tras a prvků, v KoPÚ drobné přeložky tras, v KoPÚ jsou upravené parametry prvků

KoPÚ Vížky (schváleno zastupitelstvem 2019, nezapsáno do KN)

- územní plán Lukavice z roku 2020, shodné vymezení tras a prvků, ÚPD upravuje parametry prvků

KoPÚ Zderaz (zápis do KN 2017)

- územní plán z roku 2020, shodné vymezení tras a prvků, ÚPD přemísťuje biocentrum (LBC 4) a upravuje některé trasy prvků

KoPÚ Oreš (zápis do KN 2018)

- územní plán z roku 2011, shodné vymezení tras a prvků, KoPÚ mírně upravuje parametry prvků

KoPÚ Kněžice (zápis do KN 2013)

- územní plán z roku 2016, nepřesné vymezení prvků ve výkresu KoPÚ, prvky v KoPÚ nerespektují hranice parcel, v ÚPD chybí propojení biocenter

KoPÚ Bousov (zápis do KN 2009)

- územní plán z roku 2019, shodné vymezení tras a prvků, ÚPD upravuje parametry prvků a upravuje LBC 5 na jižní hranici katastru

KoPÚ Topol (zápis do KN 2006)

- územní plán Chrudim z roku 2020, shodné vymezení tras, ÚPD rozšiřuje RBC 1950 a zahrnuje i část místních prvků z KoPÚ

KoPÚ Blížňovice (zápis do KN 2012)

- územní plán Hrochova Týnec z roku 2020, shodné vymezení tras a prvků, ÚPD upravuje parametry prvků

KoPÚ Deblův (zápis do KN 2010)

- územní plán Mladoňovic z roku 2018, ÚSES nevymezen do hranic parcel, směrné vedení shodné, BC v KoPÚ vymezena odlišně od ÚPD

KoPÚ Vlčnov (zápis do KN 2010)

- územní plán Chrudim z roku 2020, ÚSES v území nevymezen, nachází se mimo k.ú.

KoPÚ Biskupice (zápis do KN 2008)

- územní plán z roku 2016, průběh RBK shodný, vymezení není upřesněno, v KoPÚ vymezeno MBC na Mlýnském potoce není v ÚPD převzato

KoPÚ Bořice (zápis do KN 2003)

- územní plán z roku 2010, ÚSES v KoPÚ vymezen směrově, určeny trasy biokoridorů. Biokoridory v centrální části katastru nenavazují. V ÚPD není místní ÚSES vymezen.

KoPÚ Čankovice (zápis do KN 2007)

- územní plán z roku 2015, ÚSES směrově vymezen, v minimálních parametrech, nepropojeno, ÚPD kopíruje trasování KoPÚ

KoPÚ Dolní Bezděkov (zápis do KN 2002)

- územní plán z roku 2009, směrné vedení shodné, ÚPD upravuje parametry prvků a přidává BC na jižní hranici

KoPÚ Kočí (zápis do KN 2007)

- územní plán z roku 2019, shodné vymezení tras a prvků

KoPÚ Liboměřice (zápis do KN 2006)

- ÚSES v KoPÚ neřešen

KoPÚ Nabočany (zápis do KN 2004)

- územní plán z roku 2018, v KoPÚ ÚSES směrově veden, navazuje ze severu, na jižní hranici nenavazuje, ÚPD ÚSES nestanovuje

KoPÚ Úhřetice (zápis do KN 2004)

- územní plán z roku 2015, směrné vedení shodné, ÚPD upravuje a doplňuje některé prvky

KoPÚ Vejvanovice (zápis do KN 2003)

- územní plán z roku 2009, směrné vedení tras shodné, prvky vymezeny shodně kromě jednoho BC – ÚPD jej zmenšuje

JPÚ Chrudim (schváleno zastupitelstvem 2012, nezapsáno do KN)

- územní plán z roku 2020, na části katastru řešeny pouze jednoduché pozemkové úpravy, ÚSES řešen pouze v ÚPD

JPÚ Slatiňany a Škrovád (schváleno zastupitelstvem 2013, nezapsáno do KN)

- územní plán z roku 2006, ÚSES není řešen, jsou pouze interakční prvky

A.2.2 Vyhodnocení reprezentativnosti vymezení biocenter ve vztahu k biogeografickému členění

Území ORP je regionem mimořádně různorodého geologického substrátu, výškové i reliéfní proměnlivosti. Nadmořská výška kolísá mezi 240 m n.m. (Tuněchody) a 649 m n.m. (kóta Polom v k.ú. Horní Bradlo), biocenózy přechází mezi 2. až 5. vegetačním stupněm. Mozaika přírodních společenstev, které se v těchto podmínkách vyvinuly, je velmi pestrá a proměnlivá.

Reprezentativními společenstvy zájmového území jsou v nižších polohách zejména hercynské dubohabřiny s enklávami acidofilních doubrav, údolní polohy zaujímají společenstva jasanovo-olšových luhů a společenstva potočního luhu. Ve vyšších polohách dominují společenstva bučin květnatých i acidofilních bučin bikových. Unikátní lokality jsou soustředěny zejména na území Železných hor, kde se vyskytují na malém prostoru dominantní společenstva s enklávami podmáčených smrčín, suchých borů, společenstev skalních výchozů i ojedinělých rašelinišť a slatin. Obdobně biotopově bohatou lokalitu mimo území CHKO tvoří např. skalní města u Proseče.

Z hlediska antropogenně podmíněných společenstev vyšší ekologické hodnoty jsou mezi unikátní ekosystémy začleněny druhově bohaté luční porosty zejména vlhkých a mezofilních luk, místně se vyskytují i společenstva teplomilných suchých trávníků.

Vymezení nadmístní úrovně ÚSES v zásadě svými trasami biokoridorů i lokalizací biocenter odpovídá jak územně-technickému podkladu z roku 1996, tak reflektuje určité pozdější úpravy.

Do řešeného území mimo CHKO Železné hory nezasahuje žádný biokoridor **nadregionální** úrovně. V CHKO Železné hory jsou vymezena dvě NRBC (NRBC 59 Lichnice a NRBC 60 Polom) a jeden NRBC (K 75). Do řešeného území zasahuje okrajově na severovýchodě NRBC 10 Uhersko reprezentované dle geobotanického členění dubohabrovými háji, luhy a olšinami a ostrůvky acidofilních doubrav.

V aktuálně vymezeném **regionálním** ÚSES lze spatřit výraznou vazbu především na regionálně významnější vodní toky a na ně vázané nivy, i když svými parametry velmi často obsahují i přílehlé svahové polohy normálních až sušších hydrických řad, které jsou ale nezřídka přerušované. Kromě hygromofilních, nivních a vodních cílových ekosystémů jsou (případně by měly být) reprezentativními mezofilní hájové, mezofilní bučinné, acidofilní doubravní a acidofilní bučinné ekosystémy.

Trasy a cílové ekosystémy jednotlivých RBK mimo CHKO Železné hory (kód dle ZÚR):

878 Karlštejn – Horní les: acidofilní bučiny
 877B Maštale – Horní les: acidofilní bučiny
 877A U vzrostlé jedle – Maštale: acidofilní bučiny
 876 Krounka - U vzrostlé jedle: acidofilní bučiny, mezofilní hájové, hygromofilní, nivní, vodní
 852 Krounka – Lhota: mezofilní hájové, hygromofilní, nivní, vodní
 859 Lhota – Dvakačovická stráž: mezofilní hájové, hygromofilní, nivní, vodní
 1346 Meandry Chrudimky - Dvakačovická stráž: mezofilní hájové, hygromofilní, nivní, vodní
 1342 Meandry Chrudimky – Habrov: (mezofilní hájové), hygromofilní, nivní, vodní
 1343 Habrov – Presy: (mezofilní hájové), hygromofilní, nivní, vodní
 1344 Presy – Slavická obora: mezofilní hájové, acidofilní doubravy, hygromofilní, nivní, vodní
 851 Pěšické údolí – Krounka: mezofilní hájové
 873 Skála – Krounka: mezofilní hájové, acidofilní doubravy
 1347 Bítovánka – Skála: acidofilní doubravy
 1364 Slavická obora – Bítovánka: acidofilní doubravy (omezeně bučiny)
 874 Krounka – Šiligův Důl: acidofilní doubravy, hygromofilní, nivní, vodní
 875A Otradov – Šiligův Důl*: acidofilní bučiny, hygromofilní, nivní, vodní
 9904 Cerhov – Palác: mezofilní hájové, hygromofilní, nivní, vodní
 1345 Palác – Hrbokov: acidofilní doubravy, acidofilní bučiny, květnaté bučiny, hygromofilní
 1365 Hrbokov – RK 1357: acidofilní bučiny, květnaté bučiny, hygromofilní
 1356 Slavická obora – Vápenice**: acidofilní bučiny, hygromofilní
 9906 Lichnice – Ledecká obora: acidofilní doubravy, acidofilní bučiny, hygromofilní
 1328 Litošice – Lichnice: mezofilní hájové, hygromofilní (v CHKO), nivní (v CHKO)
 1352 Ceckovice – Doubrava u Uhrovského mlýna: mezofilní hájové, hygromofilní, nivní, vodní
 1351 Doubrava u Uhrovského mlýna – Chitussiho údolí: mezofilní hájové, hygromofilní, nivní, vodní
 1334 Šmolcov – Chitussiho údolí***: mezofilní hájové, hygromofilní, nivní, vodní
 1336 Vrtěšice – Žleby: mezofilní hájové, hygromofilní, nivní, vodní

*) – v ZÚR označeno nesprávně jako Krounka – Šiligův Důl

***) – z větší části v CHKO Železné hory

****) – RBK mimo řešené území vstupuje do RBC Žleby

Regionální ÚSES - biocentrum - cílové ekosystémy (kód dle ZÚR)

RC 452 Horní les*: acidofilní bučiny
 RC 9003 Maštale*: acidofilní bučiny
 RC 453 U vzrostlé jedle: acidofilní bučiny
 RC 9014 Otradov: acidofilní bučiny
 RC 454 Šiligův důl: acidofilní doubravy, acidofilní bučiny, hygromofilní, nivní, vodní
 RC 455 Krounka: mezofilní hájové, acidofilní doubravy, hygromofilní, nivní, vodní
 RC 473 Pěšické údolí: mezofilní hájové, hygromofilní

RC 1749 Lhota: mezofilní hájové, hygromfilní, nivní, vodní
 RC 1738 Skála: mezofilní hájové
 RC 913 Dvakačovická stráň: hygromfilní, nivní, vodní, mezofilní hájové
 RC 914 Meandry Chrudimky: hygromfilní, nivní, vodní
 RC 1950 Habrov: hygromfilní, nivní, vodní, mezofilní hájové
 RC 912 Presy: hygromfilní, nivní, vodní
 RC 903 Bítovánka: acidofilní doubravy, hygromfilní, vodní
 RC 911 Palác: acidofilní bučiny, mezofilní hájové
 RC 1737 Hrbokov: acidofilní bučiny, mezofilní bučiny
 RC 907 Chitussiho údolí: mezofilní hájové, hygromfilní, nivní, vodní
 RC 905 Doubrava u Uhrovského mlýna: mezofilní hájové, hygromfilní, nivní, vodní
 RC 1951 Vápenice**: hygromfilní, nivní, vodní, acidofilní bučiny, mezofilní bučiny

*) – vymezené RBC převážně mimo řešené území

***) – vymezené RBC z větší části v CHKO Železné hory

Biogeografická reprezentativnost RÚSES

Při vyhodnocení zastoupení biochor v RBC byly brány v úvahu pouze tři plošně výrazně zastoupené bioregiony. Své reprezentativní zastoupení (bez zřetelných možností řešení mimo území ORP Chrudim) nemají biochory:

Bioregion 1.49 – Železnohorský

-3BP Erodované plošiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 3. v. s.
 3BT Erodované plošiny na křemencích 3. v. s.
 3BW Erodované plošiny na kyselých pískovcích 3. v. s.
 3Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 3. v. s. (snad řešitelné v jednom větším segmentu mimo zájmové území)
 3PR Pahorkatiny na kyselých plutonitech 3. v. s.
 4PA Pahorkatiny na vápencích 4. v. s.

Bioregion 1.5 – Českobrodský

3Db Podmáčené sníženiny na bazických horninách 3. v. s.
 3Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v. s.

Bioregion 1.71 – Chrudimský

2Da Podmáčené sníženiny se slatinami 2. v. s.
 3BN Erodované plošiny na zahliněných píscích 3. v. s.

Ve vymezení sítě **místního** ÚSES a především jeho spojitosti se odráží různý stav a aktuálnost podkladových ÚPD dokumentací pro jednotlivé katastry. Komplikovanost přírodních podmínek rozsáhlého území vede k nabývání nepřesností a složitosti návazností jednotlivě vymezených tras. Vzniklo velmi nespojitě vedení místních biokoridorů jak na hranicích jednotlivých katastrů, tak ve spojitosti s různě definovanými barierami (hranice CHKO, navazující odlišný charakter území). V severní části ORP, kde převládá kulturní krajina s vysokým podílem odlesnění (např. biochora 2RE), se projevuje silně nespojitý ÚSES, se zahuštěním kolem Chrudimi, nicméně jeho návaznost a prolínání městem není řešeno. Většina místních koridorů se přidržuje niv menších toků a na ně vázaných biocenóz (velké toky představují regionální trasy). Zde pak na mnoha místech dochází k nedostatečnému zahrnutí reprezentativních dominantních biocenóz, zejména v normálních a omezených řadách (zejména jsou-li údolní BC vymezena v minimálních parametrech nebo zahrnují pouze vodní plochy). Propojení území CHKO Železné hory a katastrů sousedících s ORP Chrudim je do významné míry nedořešeno.

Při vyhodnocení zastoupení biocenter v biocenózách jednotlivých biochor lze konstatovat, že v rámci celého území jsou ve většině biochor vymezena reprezentativní místní biocentra, mnohdy v rámci hierarchicky vyšších ÚSES. V rámci zpracování plánu je však nutné prověřit jejich kvalitativní i kvantitativní parametry a možnosti propojení s vhodnými lokalitami. Své reprezentativní zastoupení (bez zřetelných možností řešení mimo území ORP Chrudim) nemají společenstva následujících biochor:

2Da Podmáčené sníženiny se slatinami 2. v. s.
 3BT Erodované plošiny na křemencích 3. v. s.
 3Db Podmáčené sníženiny na bazických horninách 3. v. s.
 3RE Plošiny na spraších 3.v.s.
 3RN Plošiny na zahliněných píscích 3.v.s.

- 3Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v. s.
4PA Pahorkatiny na vápencích 4. v. s.

V grafické příloze je zpracováno vymezení tras ÚSES ve výkresech C.1 (M 1:50 000) a C.2 v měřítku M 1:10 000. Znázorněny jsou rovněž další významné charakteristiky území, vstupující do analýzy přírodních hodnot řešeného území (vyšší biogeografické jednotky, ochrana přírody).

Všechny trasy a jejich skladebné prvky jsou charakterizovány v tabulkové příloze, kde je u každého prvku uveden kód, pod kterým se skladebná část uvádí v jednotlivých ÚPD obcí a pro vyšší systémy ÚSES i kódy dle jednotného republikového označení ze ZÚR. Dále jsou aktuálně vymezené prvky charakterizovány kvantitativními parametry (rozlohou), umístěním v konkrétním katastru, zastoupením biogeografických jednotek a aktuálním stavem biotopů. Další charakteristiky budou doplněny v návrhové části dokumentace (aktualizace dle upraveného vymezení, cílový stav).

A.2.3 Vyhodnocení migračních tras a přírodních bariér vzhledem k vymezení místního ÚSES

Fragmentace krajiny patří k nejvýznamnějším problémům, které negativně ovlivňují charakter krajiny a populace volně žijících živočichů. Jde o proces, při kterém dochází k rozdělení souvislých biotopů do menších a izolovanějších celků a zároveň ke tvorbě migračních bariér. Tento jev se prohloubil s rozšířením těžby nerostných surovin, rozvojem průmyslu a železniční a silniční dopravy, které tvoří nejpodstatnější antropogenní bariéry, významně narůstající v krajině zejména v posledních několika desetiletích. Volná krajina s množstvím přírodních nebo přírodě blízkých biotopů, která dosud automaticky plnila funkci spojovacího článku mezi různými populacemi, tuto schopnost v současnosti ztrácí. V řadě případů se jedná o nevratný jev. Krajina, která obsahuje hustou síť různých migračních bariér, se stává obtížně průchodnou a to i v případě, kdy jednotlivé bariéry nemají samy o sobě limitující charakter.

Migračně významná území (MVÚ) jsou široká území, která zahrnují oblasti, jak pro trvalý výskyt zájmových druhů, tak pro zajištění migrační propustnosti. V rámci MVÚ je třeba zajistit ochranu migrační propustnosti krajiny jako celku tak, aby byla vždy zajištěna dostatečná kvalita lesních biotopů a variabilita jejich propojení širšího celkového kontextu krajiny.

Dálkové migrační koridory (DMK) jsou základní jednotkou pro zachování dlouhodobě udržitelné průchodnosti krajiny pro velké savce. Jsou to liniové krajinné struktury délky desítek kilometrů a šířky v průměru 500 m, které propojují oblasti pro trvalý a přechodný výskyt velkých savců. Jejich základním cílem je zajištění alespoň minimální, ale dlouhodobě udržitelné konektivity krajiny i pro ostatní druhy, které jsou vázány na lesní prostředí.

Migrační bariéry jsou přírodní a antropogenní struktury v krajině, které brání volnému pohybu živočichů (silnice a dálnice, železnice, vodní toky a vodní plochy, ploty a ohradníky, osídlení, bezlesí). Zásadní jsou bariéry vytvořené lidskou činností.

Ve výkrese č. C.1 – Výkres širších vztahů jsou tyto prostorové jevy zobrazeny. Vymezení bylo převzato z dat Agentury ochrany přírody a krajiny, které bylo zpracováno na základě dat vytvořených v rámci zpracování projektu MŽP VaV –SP/2D4/36/08 „Vyhodnocení migrační propustnosti krajiny pro velké savce a návrh ochranných a optimalizačních opatření“.

Vymezené ORP Chrudim představuje důležitý region z hlediska lokalizace migračně významných území. Jižní polovinou ORP prostupuje jádrové území představované masivem Železných hor a navazující dále na oblast Českomoravské vrchoviny jako stěžejní plochy jádrového území. Jeho význam zvyšuje centrální umístění v široké kulturní krajině vnitrozemí Česka zabezpečující propojení migračně významných území lokalizovaných zejména v hraničních horských polohách ČR. Jádrové území je fragmentované řadou drobných sídel s přilehlými intenzivně obhospodařovanými plochami, které převážně nejsou urbanisticky spojitě. Jejich rozrůstání však zvyšuje fragmentaci území a snižuje variabilitu volné prostupnosti pro škálu migrujících živočichů. Spojitost i návaznost lesních porostů v území v současnosti nevytváří zjevná kritická místa průchodu pro velké savce. Konfliktnější jsou dopravní tepny lokálního i regionálního významu pro obojživelníky a vydru říční, jejichž bohaté populace jsou územně typické a v blízkosti vodních ploch a říčních koridorů vytváří kolizní místa.

Důsledné zajištění volné průchodnosti krajiny se v současné době jeví jako jediná cesta pro zachování dlouhodobě udržitelných podmínek pro život v rychle se měnící krajině. Tu lze zajistit udržení funkční ekologické sítě, která bude chránit před vznikem neprůchodných bariér. V české legislativě je zakotvena ochrana území prostřednictvím ÚSES, který se tak stává aktivním součinitelem pro ochranu průchodnosti v krajině, byť ji sám o sobě z hlediska parametrů a způsobů vymezení nedokáže plnit. Na této funkci, zejména v obhospodařované krajině, se jeví v prostředí ČR jako velmi významná participace regionálního a nadregionálního ÚSES, který zachytává prostorově a ekologicky hodnotná území shodná s vedením DMK či vhodná pro jejich souběžnost.

Aktuálně vymezený DMK v řešeném území představuje migrační cestu mezi Polabím na severu, Orlickou tabulí a Svitavskou pahorkatinou na východě a Českomoravskou vrchovinou na jihu. Na řešené území vstupuje na východě údolím Krounky pod Lužemi, kde vede souběžně s RBK normálních hydrických řad 873, 1347 a 1364 až k Nasavrkům do CHKO Železné hory. Další souběh je mezi Vápenným Podolem a hranicí CHKO u Bojanova. Od západu vstupuje DMK na řešené území lesními celky mezi obcemi Rašovy a Svojsice, jeho vedení je paralelní s RBK 1328 vedeným po ostrém západním úbočí Železných hor. Hierarchicky významnější biocentra jsou součástí vymezeného jádrového území (regionální a nadregionální BC), rovněž trasy biokoridorů, byť v současném stavu vymezení jeví nedostatky k dořešení (nespojnost, prostorové parametry apod.). Místní ÚSES do značné míry síť jádrového území vhodně prostupuje. Problémovými úseky pro zajištění migračních území se jeví lokalizace rozsáhlých oplocených území Slavické obory i obory Janovice, území rozsáhlých lomů s navazujícím průmyslem a zástavbou, v jádrovém území je významnou bariérou Sečská přehrada a návazná zastavěná oblast. Přírodními bariérami pro ÚSES jsou především místa křížení biokoridorů odlišných cílových ekosystémů – přechod biokoridorů normálních hydrických řad přes nivy a vodní toky.

Vymezenému území a zejména DMK je nutné věnovat pozornost a uplatňovat opatření umožňující uchování migrační propustnosti včetně zvýšení funkčnosti samotného ÚSES a ochrany přilehlého území v šíři cca 500 m. Podstatným opatřením je především včas zamezit neprůchodnosti koridorů, typicky v zemědělské krajině, které by probíhající změny v území mohly způsobit a byly by z velké části nevratné (zejména zastavování, propojování sídel apod.).

A.2.4 Vyhodnocení aktuálního stavu přírody a krajiny

Charakter každé krajiny je dán zejména geologickými podmínkami, od kterých se odvíjí krajinný reliéf. Ten, spolu s vegetací a vodstvím, určuje základní charakter krajiny, jež z podstaty ovlivňuje možnosti využívání území člověkem. Železné hory jsou výběžkem Českomoravské vrchoviny pozvolna spadající přes zvlněnou pahorkatinu do roviny Polabí na severu a prudce se svažující do luhů řeky Doubravy na jihozápadě. Železnohorský masiv působí jako krajinná vlna, provázená meandrovitým a zařezaným údolím řeky Chrudimky. Krajinnou dominantou je západní hřeben Železných hor, který je zároveň významným nadregionálním biokoridorem.

Geologické podloží zde patří k nejpestřejším v celé republice. Najdeme tu křemence, diority, permské pískovce, opukové sedimenty, druhohorní pískovce i čtvrtohorní sprašové hlíny a eluviální náplavy, okolní území je bohaté na nálezy zkamenělin. Pestrost geologického podloží dala předpoklad k intenzivnímu využívání – je zde řada dosud aktivních lomů např. na vápenec a žulu. Širší území je díky mimořádnému geologickému dědictví vyhlášeno Národním geoparkem.

Druhá pestrost bioty je vázána na pestrost přírodních podmínek, která je z hlediska potenciální vegetace v území ORP dosti rozmanitá.

Dle fytogeografického členění ČR leží území na rozhraní oblastí Českého Termofytika a Českomoravského mezofytika. Z Českého Termofytika sem zasahuje ze severu okresek Pardubické Polabí a malá enkláva okrsku Poděbradské Polabí ze západu k Třemošnici. Českomoravské mezofytikum pokrývá zbývající výše položené části území a tvoří jej okrsky Kutnohorská pahorkatina, Sečská vrchovina, Železnohorské podhůří a Českomoravská vrchovina.

Dle Neuhäuslové (Mapa potenciální přirozené vegetace ČR) náleží potenciální vegetace Pardubického Polabí k černýšovým dubohabřinám (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Převládajícími společenstvy v nížinách větších toků jsou střemchové jaseniny (*Pruno-Fraxinetum*), místy v komplexu s mokřadními olšinami (*Alnio glutinosae*). Železnohorské podhůří zaujímají společenstva bikových a jedlových doubrav, vyšší polohy Železných hor osídluje společenstva s dominujícím bukem, zejména bikové bučiny (*Luzulo-Fagetum*) s enklávami bučin s kyčelníci devítilistou (*Dentario enneaphylli-*

Fagetum). Nižší polohy na kontaktu s Kutnohorskou pahorkatinou jsou pak řazeny mezi území černýšových dubohabřin.

Území leží ve 2.- 5. vegetačním stupni, převládají společenstva 3. a 4. vegetačního stupně, 2. vegetační stupeň zasahuje od severu z Polabí, 5. v.s. se vyskytuje v Železnohorském bioregionu a na Českomoravské vrchovině blízko jižní hranice ORP Chrudim. Zastoupení skupin lesních typů je bohaté, díky podloží se zde prolíná široká škála společenstev od typů bukových doubrav 2 v.s. až k jedlovým bučinám 5. v.s.

Základním typem potenciální přirozené vegetace 2.-3. vegetačního stupně jsou hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), bezkolencové doubravy (*Molinio arundinaceae-Quercetum*), na sušších místech přecházející do lipových doubrav (*Tilio-Betuletum*). Podél větších toků se vyskytují střemchové jaseniny (*Pruno-Fraxinetum*), na lesních prameništích jasanové luhy (*Carici remotae-Fraxinetum*). Na odlesněných místech bývají louky svazu *Arrhenatherion*, na vlhkých místech svazu *Calthion* a porosty vysokých ostřic svazu *Caricion gracilis*.

Charakteristickým typem potenciální přirozené vegetace 4. vegetačního stupně je mozaika acidofilních bikových bučin (*Luzulo-Fagetum*) a květnatých bučin s kyčelnicí devítilistou (*Dentario enneaphylli-Fagetum*), které na jižních svazích doplňují jedlové a bikové doubravy (*Abieti-Quercetum*, *Luzulo albidae-Quercetum petraeae*) a též ostrůvky hercynských černýšových dubohabřin (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Podél potoků se vyskytují nivy s vegetací podsvazu *Alnenion glutinoso-incanae*, nejspíše ptačincové olšiny (*Stellario-Alnetum*), udatnové olšiny (*Arunco silvestris-Alnetum glutinosae*), u potůčků ostřicové jaseniny (*Carici remotae-Fraxinetum*). Na skalách se zachovaly reliktní acidofilní bory ze svazu *Dicrano-Pinion*. Pro odlesněná zatravněná místa jsou charakteristické luční porosty svazu *Arrhenatherion* a *Cynosurion*, na vlhkých místech *Molinion*. a *Calthion*, místy snad i rašelinné louky svazu *Caricion fuscae*.

Základním typem potenciální přirozené vegetace 5. vegetačního stupně je zejména na sušších místech mozaika acidofilních bikových bučin (*Luzulo-Fagetum*) a květnatých bučin s kyčelnicí devítilistou (*Dentario enneaphylli-Fagetum*) na vystupujícím podloží a úpatích. Na sutích se objevují fragmentární přechody do bažankových jasenin (*Mercuriali-Fraxinetum*). Lesní prameniště osídluje často přesličkové jedlosmrčiny (*Equiseto-Piceetum*) nebo rohozcové smrčiny (*Mastigobryo-Piceetum*). Podél potůčků lze očekávat potočních olšin, zejména smrkové olšiny (*Piceo-Alnetum*); břehy pravděpodobně hostí vysokobylinnou vegetaci svazu *Petasition officinalis*. Na suchých loukách i pastvinách se v minulosti zřejmě vyvinula vegetace blízká svazu *Violion caninae*, na nejhudších sušších stanovištích přecházející až do podhorských vřesovišť svazu *Genistion*. Dnes jsou tyto vegetační jednotky fragmentární, vinou eutrofizace a dosévání nahrazované kulturními porosty, druhovou skladbou se blíží trávnikům svazu *Arrhenatherion*. Na vlhkých místech jsou bažinné a zrašelinělé luční porosty podhorských typů, náležejících ke svazu *Calthion*, *Caricion fuscae*, *Sphagno recurvi-Caricion canescentis* a *Caricion rostratae*.

Řešené území je z hlediska současného využívání mozaikou přirozených, pozmeněných i umělých společenstev, vyznačujících se různě vysokou diverzitou bioty. Obzvláště území Chrudimského bioregionu představuje do vysoké míry změněnou kulturní krajinu, kde zcela dominuje zemědělská výroba a je velmi malý podíl trvalých porostů. Obecně nejbohatšími systémy jsou vodní, mokřadní a lužní ekosystémy řek (Chrudimka, Doubrava, Ležák, Žejbro, Krounka, Novohradka) a mnoha rybníků, které v kombinaci se společenstvy zaříznutých svahů a skalnatých údolí dali vzniknout řadě krajinných celků s cennými biotopy v podobě vyhlášených přírodních parků i rezervací. Tato území pak uchovávají zpravidla druhově nejbohatší lesní i rozptýlené dřevinné ekosystémy stanovištně původních dřevin. V členitější lesnatější části území jsou lesní porosty do velké míry proměněny na hospodářsky příznivější skladbu jehličnatých kultur. Převládají smrkové a borové porosty se zastoupením modřinu i jedle, v posledních letech značně trpící prosycháním díky suchu a kalamitním škůdcům. Hodnotné lesní ekosystémy listnatých a smíšených lesů jsou fragmentárně zachované po celém území ORP (zejména s dubem, bukem, lípou, javory, v nivách jasanem, olší a vrbami). V oblasti přírodního parku Doubrava a Heřmanův Městec jsou to biotopy černýšových dubohabřin a acidofilních doubrav, ve větší míře se vyskytující i v severním výběžku CHKO a na výrazných krajinných terénních zlomech orientovaných k jihozápadu (Luže – PP Kusá hora a Střemošická stráž, či západní okraj CHKO). Ve výše položeném území CHKO jsou pak typická společenstva bučin, jejichž plošně významnější celky jsou zachovány

v údolí Chrudimky, v NPP Kaňkovy hory nad Třemošnicí či kolem obce Vápenný Podol. Zcela specifické složení bioty pak přináší ekosystémy vázané na suťové svahy, skalní výchozy či prameniště a rašeliniště. Trvalé travní porosty jsou převážně přeměněny na kulturní louky, zachovaná část přírodě blízkých a druhově bohatých lokalit se vyskytuje ve všech hydrických řadách a nejcennější jsou zahrnuty i v MZCHÚ zejména na území CHKO Železné hory (mimo CHKO jsou to např. PR Anenské údolí, PR Maštale, PR Střemošická stráž, PP Ptačí ostrovy).

Z hlediska využití území a vývoje sídel si území uchovalo rozptýlenou sídelní strukturu se zbytky lidové architektury a bohatstvím zeleně zejména v jižní polovině ORP. Vysoký je zde podíl lesa, trvalých travních porostů (pastvin i luk) a rozptýlené dřevinné vegetace. Z větších sídel zde leží Skuteč, Proseč, Nasavrky, Seč. Nižší a plošší severní část ORP a podobně i údolí Doubravy je intenzivněji zemědělsky využíváno, s vyšším podílem krátkodobých polních kultur a poměrně malým podílem lesní a rozptýlené dřevinné vegetace, která se takřka výhradně váže k doprovodné vegetaci toků. Nejvýznamnějším sídlem je zde město Chrudim, dalšími obce Slatiňany, Heřmanův Městec, Hrochův Týnec, Chrást, Luže, v údolí Doubravy Třemošnice a Ronov nad Doubravou. Díky blízkosti okresního města však menší sídla původně venkovského charakteru získávají podobu městských satelitů s rodinnou zástavbou.

Obraz současného stavu antropogenního využívání řešené krajiny dotváří charakteristiky v rámci jednotlivých bioregionů, zejména těch se stěžejním zastoupením – Železnohorského, Chrudimského a Českobrodského:

Železnohorský bioregion 1.49

Osídlení nižších částí bioregionu je dosti staré, ale jádro bioregionu bylo kolonizováno teprve ve vrcholném středověku (13. stol.). Lesy dnes pokrývají asi 38 % plochy. Na nižším severu dominují kulturní bory, ve vyšších polohách smrkové kultury. Přírozenější skladba dřevin je v zaříznutých údolích řek. Relativně velký celek bučin se nachází na okrajovém hřbetu východně od Třemošnice (okolí hradu Lichnice). Přírodě blízké jsou i bory se smrkem v pískovcové oblasti Toulouvcových Maštálí. Mimo les převažují pole, louky a pastviny jsou hojné v nejvyšších polohách, kde se nachází i několik relativně zachovalých mokřin a bývalých pastvin. Zde na plošším reliéfu byly také vybudovány nečetné středně velké a malé rybníky. Největšími vodními plochami jsou nádrže Seč a Křižanovice, k zajímavostem patří jezírka v lomech u Skutče. Vodní toky jsou zastoupeny především Chrudimkou a jejími bystřinnými přítoky. Větší sídla se v bioregionu nenacházejí, nejvýznamnější jsou městečka Seč, Skuteč a Proseč. V okolí Prachovic je velký lom na vápenec.

Českobrodský bioregion 1.5

Bioregion patří ke starým sídelním oblastem, trvale byl osídlen již od neolitu. Plošiny, pokud nejsou tvořeny kyselými pískovci či štěrkopísky, jsou využity na rozsáhlá pole. Lesy kryjí jen necelá 4 % bioregionu, nacházejí se především na svazích údolíček. Zde mívají i přírodě blízkou skladbu s převahou dubu a habru, časté jsou však i bory, kulturní smrčiny a hojná je příměs akátu či akátiny. Travinobylinné porosty jsou zachovány zejména na ostrůvkovitě se vyskytujících skalkových svazích v údolích, výjimečně i na vlhkých loukách, dnes převážně zmeliorovaných. Rybníky jsou četné v údolích větších potoků. Vesnice jsou většinou středně velké a zpravidla mají venkovský ráz.

Chrudimský 1.71

Osídlení a odlesnění většiny bioregionu začalo již před začátkem letopočtu. Vzhledem k úrodným půdám zůstalo lesů málo, a to buď ve formě pásů na strmějších svazích, nebo středně velkých a malých ploch na dnech podmáčených sníženin. Lesy zčásti mají zachovanou přírozenou skladbu s velkým zastoupením dubu, zčásti jsou přeměněny v monokultury borovice nebo smrku, výjimečně i topolu. Zcela dominuje rozsáhlá polní krajina, ve které směrem na členitější jih přibývá dřevinná zeleně. Sídla jsou zastoupena městem Chrudim a četnými středně velkými vesnicemi.

A.2.5 Vyhodnocení začlenění území s přírodními hodnotami do skladebné části ÚSES

Skladebné části ÚSES všech hierarchických úrovní jsou v mnoha případech vymezeny tak, že zahrnují území s cennými přírodními hodnotami. Vysoce ekologicky hodnotné, druhově bohaté přírodní a přírodě blízké biotopy tvoří tu nejcennější část kostry ekologické stability tvořící základ pro trvalou existenci ÚSES se zachovalými původními a funkčními biotopy.

V řešeném území ORP Chrudim se jedná o lokality soustavy NATURA 2000 (NRBC Uhersko, RC 903, některá vložená LBC nebo úseky RBK), MZCHÚ (RC 473, RC 453, některá vložená LBC nebo úseky RBK), přírodní parky (RC 905, RC 907, RC 911, RC 454, RC 455, některá vložená LBC nebo úseky RBK), lokality výskytu zvláště chráněných druhů (RC 473, RC 913, RBK 9904). Velká část území ORP Chrudim spadá kromě CHKO Železné hory i do stejnojmenného Národního geoparku.

Z hlediska zastoupení maloplošně chráněných území v místním ÚSES lze konstatovat, že z 29 vyhlášených MZCHÚ pouze 5 přírodních památek není zahrnuto v prvcích ÚSES (viz Příloha č. 2 – Seznam MZCHÚ). Velkoplošná území se statutem přírodních parků a rozsáhlejších rezervací bývají rovněž zahrnuta do systému ÚSES a to v nadlimitních parametrech, či celoplošně v případě regionálních a nadregionálních biocenter.

A.2.6 Vyhodnocení vhodnosti vymezení větví antropogenně podmíněného ÚSES a unikátních biocenter

Antropogenně podmíněný ÚSES reprezentuje společenstva, jejichž existence je přímo podmíněna lidskou činností, bez které by nemohly vzniknout a v krajině dlouhodobě přetrvávat. Takovými ekosystémy jsou luční (louky, pastviny, stepi) a antropogenně podmíněné mokřadní ekosystémy (litorální pásma rybníků a nádrží, podmáčené plochy pod hrázemi, umělé mokřady vytvořené v rámci revitalizací ap.).

Pro rozhodování o vhodnosti vymezení antropogenně podmíněného ÚSES je důležité, zda jsou příslušné ekosystémy pro daný bioregion a typ biochory charakteristické, vyskytují se v krajině trvale a mají vysoký biologický význam. Větvě antropogenního ÚSES se mohou napojovat na jiné charakterem obdobné větvě antropogenního ÚSES, nebo na větvě přírodního ÚSES s obdobnými stanovištními podmínkami.

Antropogenně podmíněný ÚSES může mít charakter čistě lučních, mokřadních i stepních větví ÚSES, může mít však i méně vyhraněný charakter, se zahrnutím ekosystémů přechodného typu a dokonce ekosystémů přírodního ÚSES. Důležitá je minimalizace kontrastů jak z pohledu zastoupených stanovišť, tak z pohledu cílových ekosystémů.

Typickým příkladem antropogenně podmíněného ÚSES jsou v řešeném území větvě v nivách toků, kombinující luční, lesní a mokřadní systémy a jejich vzájemné přechody (Chrudimka, Novohradka, Doubrava i menší toky).

Samostatnou kapitolou je vymezení ÚSES v urbanizovaném území. Ač mají taková území výrazně omezený podíl ploch s přírodními nebo přírodě blízkými společenstvy, jsou součástí krajiny a tedy i součástí přirozených transportních systémů a vazeb. Z tohoto důvodu je nutné zachovat nezbytnou míru přirozených funkcí krajiny posilující ekologickou stabilitu i v takto pozměněném prostředí (typicky společenstva vázaná na vodní prostředí - nivy toků). Kromě částí ÚSES, které zahrnují přírodní nebo přírodě blízká společenstva, lze v urbanizovaném území vymežit i takové skladebné části nebo větvě ÚSES, které jsou antropicky pozměněné (plochy sídelní zeleně).

V řešeném území se nenachází velké městské aglomerace. Většina sídel je menší velikosti, které se vážou na systém ÚSES zejména prostřednictvím říčních biokoridorů. Městem Chrudim prochází regionální biokoridor Chrudimky.

A.2.7 Vyhodnocení zjištěných problémů a případných nedostatků a chyb

Popis zjištěných problémů ve vymezení ÚSES lze shrnout obecně do několika okruhů:

1. Úroveň zpracování ÚSES v územně plánovacích dokumentech obcí je u jednotlivých zpracovatelů ÚSES velmi různorodá. Rozdíly jsou v grafickém vyjádření vymezení ÚSES, v určení stupně funkčnosti i v přesnosti vymezení skladebných částí ÚSES. Odlišné jsou systémy identifikačních označení prvků, u některých zpracovatelů je nejasná hierarchie prvků. Charakteristiky prvků ÚSES nejsou kompletní – chybí cílová společenstva, vymezení biogeografických jednotek, aktuální stav a podobně.
2. Chybí návaznost tras ÚSES mezi jednotlivými katastry, zejména ve starších územních plánech. V navazujících dokumentacích (Změny ÚPD) se do jisté míry tyto problémy řeší. Chyby se týkají jak prostorového vymezení (chybějící návaznost, posunutí tras), tak různé šíře biokoridorů či nesouvisející vymezení biocenter.
3. Nejsou dostatečně řešeny návaznosti na sousední katastry mimo ORP Chrudim.
4. Nejsou dodrženy dostatečné prostorové parametry skladebných částí (šířky a maximální délky biokoridorů, minimální výměry biocenter).
5. V RÚSES není mnohdy dostatečně řešena biogeografická reprezentativnost především ve vztahu k normálním hydrickým řadám – dochází k přerušení tras, objevují se slepé „odbočky“, vymezená RBC nebo vložená LBC na křížení RBK nemají dostatečnou rozlohu nebo nerepresentují všechny cílové ekosystémy. V několika případech je RBC vymezeno převážně mimo reprezentativní ekosystémy. Podobné jevy jsou i v místním ÚSES.
6. V katastrech Bořice u Hrochova Týnce, Smrček u Žumberku, Nabočany a Ctětín není zpracována ÚPD a ÚSES není vymezen.
7. Problematickým se jeví nové vymezení trasy RBK mezi Heřmanovým Městcem a řekou Labe (převážně mimo řešené území), kdy se opět projevuje zjednodušené řešení vázané na vodní a nivní polohy Podolského potoka, přičemž dochází k trasování RBK přes ornou půdu v kombinaci s nutností protnout několik obcí se všemi problémy, které s tím souvisí. Vhodnější a méně konfliktní by bylo řešení, které by RBK navedlo na RBC Meandry Struhy u Choltic v trase stávajícího vymezeného MÚSES (dle ÚAP Přelouč).

A.3 Návrhová část

A.3.1 Popis koncepce řešení a její odůvodnění

Zájmové území pro zpracování plánu ÚSES zahrnuje celou plochu správního obvodu ORP Chrudim s výjimkou území CHKO Železné hory, kde není městský úřad Chrudim kompetentním orgánem ochrany přírody.

Důvod i cíle zpracování dokumentace jsou stanoveny v zadání následovně:

Cílem plánu ÚSES ORP Chrudim je odstranění nedostatků ve vymezených ÚSES vzniklých jejich mozaikovitým řešením a místy také odchýlením od metodických přístupů. Součástí návrhu bylo také uvedení do souladu ÚSES vymezeného v navazujících katastrech a území CHKO vůči řešenému území.

Vlastní zadání vymezilo problematické okruhy, priority a rozsah návrhové činnosti. Analytická část se soustředila na sběr dat a ověřovací terénní průzkum, stanovila prioritu podkladů, vymezení problémových okruhů a střetů v území. Vyhodnotila uplatnění metodických principů, reprezentativnost v rámci biogeografických jednotek, funkční propojení tras ÚSES.

Pro území ORP Chrudim byl v letech 1996–1997 zpracován Generel ÚSES, který dosud slouží jako podklad pro územní plány obcí a je i základem ÚAP. S ohledem na dobu vzniku jsou tyto podklady zastaralé, neodrážejí současný stav území platnou Metodiku vymezení ÚSES. Velká část územních plánů a generelů není zpracována digitálně a digitální data jsou v různých typech programů. V částech řešeného území nejsou provázány jednotlivé skladebné části ÚSES nebo mají odlišný charakter v rámci potenciálních společenstev. V některých částech nemá vymezený ÚSES potřebné prostorové parametry. V katastrech Bořice u Hrochova Týnce, Ctětín, Nabočany a Smrček u Žumberku není zpracována ÚPD a ÚSES zde nebyl vymezen. V řadě míst chybí návaznost vymezeného ÚSES na sousední katastry mimo správní obvod ORP Chrudim. Z těchto důvodů je tudíž nezbytné provést ucelenou revizi ÚSES všech hierarchických úrovní a provést revizi jak věcnou, tak obsahovou.

Návrh úprav vycházel stěžejně z navržených změn v nadregionálním a regionálním ÚSES jako vyšší hierarchické jednotky ÚSES. Od těchto navržených změn se dále odvíjel návrh místního ÚSES v území. ÚSES byl vymezen v nezbytných parametrech (chybějící prvky na orné půdě, průchod zástavbou). Dle aktuálního stavu a dalších zájmů v území jsou parametry zvýšeny (vymezení aktuálně stávajícího uceleného porostu jako cílově vhodného biotopu, upřesnění na lesní porosty, obvody parcel, hranice jiné funkční plochy apod.) Minimální šířka vymezení plochy biokoridoru vyšší úrovně byla v Plánu místního ÚSES stanovena na 50 m, pro místní biokoridor 20 m pro všechny cílové biotopy. Tato šíře reálněji zajišťuje dosažení metodikou stanovené minimální šíře odpovídajících cílových ekosystémů zejména u zakládaných.

Syntézou podkladů bylo optimalizováno prostorové vymezení jednotlivých prvků stávajících i navržených tras a upřesněno vzhledem k probíhajícím parcelním hranicím a funkčním plochám vymezeným v územních plánech jednotlivých obcí.

Návrh vymezení skladebních prvků je obsahem výkresu **č. C3 Návrh řešení v měřítku 1:10 000.**

Metodické zásady pro vymezení a funkční charakteristiky skladebných prvků v řešeném území

Vymezování ÚSES vychází v prvé řadě z ekologických zákonitostí a z biogeografického členění krajiny a přizpůsobuje se konkrétním podmínkám území. Z těchto skutečností jsou odvozeny základní principy, jejichž důsledné uplatnění je předpokladem pro vymezení funkčního systému. Žádný z principů nelze uplatnit izolovaně, ale vždy ve vzájemné kombinaci. Hlavními přírodovědnými principy jsou princip biogeografické reprezentativnosti a funkčních vazeb ekosystémů, dále je to princip přiměřených prostorových nároků, zohlednění aktuálního stavu krajiny, zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině, vzájemné návaznosti hierarchických úrovní a přiměřené konzervativnosti (dle Metodiky vymezení ÚSES).

Uplatnění těchto principů předchází analýza charakteristik území z hlediska biotických i abiotických podmínek a zastoupení jejich typologických jednotek. Typologické vymezení je stanoveno i

pro skladební prvky ÚSES, kde je upřesněn jejich hierarchický význam, funkce i prostorové uspořádání dané reprezentací cílových biotopů a souborem limitujících prostorových nároků.

Všechny trasy a jejich skladebné prvky jsou podrobně charakterizovány v **tabulkové příloze** zahrnující charakteristiky aktuálního i cílového stavu.

Označení skladebných prvků

Pro řešení Plán místního ÚSES bylo zvoleno jednotné kódování. Označení tras vychází z označení hierarchické úrovně ÚSES a doplnění číselného kódu. Kdy pro označení vyšších hierarchických úrovní ÚSES (nadregionální a regionální) byla použita číselná řada 1 až x (konkrétně 1–332) a pro místní ÚSES byla použita číselná řada 500–x (konkrétně 500–1153). Číslování prvků bylo vytvořeno vždy od západu k východu. Vložená místní biocentra, která jsou součástí regionálního ÚSES jsou očíslována jako součást RÚSES tedy číselnou řadou 1–332. V tabulce jsou jednotlivé skladebné prvky místního ÚSES uvedeny dle obce, ve které se nachází. U regionálního a nadregionálního ÚSES jsou uvedeny vždy celé větve a pro jednotlivé prvky jsou vypsány katastrální území, do kterých zasahuje.

Dále je v tabulkové části u každého prvku uveden původní kód, pod kterým je skladebná část označena v ÚAP případně v územním plánu obce. Není-li uveden, jde o prvek, jehož vymezení bylo upraveno řešeným Plánem místního ÚSES.

Pro prvky vyšší hierarchie je uveden číselný kód dle jednotného republikového označení používaného v ZUR. V kolonce je uvedena tamtéž používaná zkratka hierarchické úrovně, typ trasy a cílových ekosystémů a název biocenter.

Typologie a charakteristiky skladebných prvků

V charakteristice skladebných prvků, podrobně uvedené v tabulkách, je dále zaznamenáno jejich **funkční členění** na biocentra a biokoridory a uveden **hierarchický význam** (nadregionální, regionální, místní).

Kvantitativní parametry zahrnují rozlohu biocenter a délky biokoridorů, pro něž jsou metodicky stanoveny minimální parametry cílových společenstev, které je nutné dosáhnout pro zajištění funkčnosti ÚSES (viz kap. A.3.9). Plán místního ÚSES v zásadě respektuje plošné vymezení skladebných prvků z územních plánů. Systematičtější úpravy parametrů jsou navrženy u prvků, kde nebyly dodrženy minimální parametry či překročeny parametry maximální, zejména šířky a délky biokoridorů. Z hlediska reálného uplatnění minimální šíře cílových společenstev doporučujeme stanovit nezbytné minimální šířky vymezené plochy pro biokoridory v šíři min. 20 m pro místní biokoridor a 50 m pro regionální a nadregionální biokoridor.

Biogeografické charakteristiky skladebných prvků jsou zaznamenány zastoupením biogeografických jednotek v podobě bioregionů ČR, typů biochor a skupin typů geobiocenů. Z těchto charakteristik vychází prostorově funkční vymezení vlastních prvků v území, zejména potřeba vymezení na základě reprezentativnosti společenstev v daných jednotkách. Biocentra tak rozlišujeme na reprezentativní, unikátní a kontaktní, biokoridory z pohledu podobnosti spojovaných biocenter na modální a kontrastní.

Funkčnost prvků je řešena v samostatné kapitole tohoto dokumentu (A.3.8) stejně jako **cílová druhová skladba** (A.3.7).

Návrh opatření byl pro přehlednost v tabulkové části určen zkratkou, které definuje navržené opatření. U jednotlivých prvků je možné použít jedno i více opatření, případně prvek nemusí mít navrženo žádné opatření (zde kvůli kontrole využita zkratka BEZ – bez návrhu opatření).

V tabulkové části jsou využity následující zkratky popisující navržená opatření.

ZAL – založení cílových biotopů (výsadba, výsev) na celé nebo části ploch

DOS – dosadba dřevin, rozšíření stávajících ploch o vhodné dřevinné formace, ekotony – dosadby solitér, skupin dřevin, křovitých lemů, břehových porostů

TTP – zvýšená péče o vývoj travobylinných společenstev, obnova bohaté druhové skladby, dosevy

VYCH – výchova cílového porostu z druhově vhodných náletů nebo porostů

MAN – zlepšení managementu péče s cílem podpořit druhy cílových společenstev

EXT – snížení intenzity hospodaření s cílem podpořit přirozený vývoj společenstev

SUK – ponechání plochy samovolnému vývoji bez dalších zásahů

INV – odstranění invazivních druhů dřevin a bylin, odstranění nevhodného náletu

ZDS – změna druhové skladby porostů změnou podílu zastoupených dřevin nebo odstraněním nevhodných druhů z porostu

REV – revitalizace vodních toků

BEZ – bez návrhu opatření, zachování stávajícího režimu péče

Odůvodnění krátce vysvětluje důvod navrženého opatření u jednotlivých prvků.

DP – doplnění skladebné části do existující větve z důvodů nesplnění prostorových parametrů (například doplnění biocentra do moc dlouhého BK)

UP – úprava velikosti/šířky stávajících BC nebo BK z důvodů nesplnění parametrů nebo zařazení dalších cenných biotopů

VY – vymezení skladebné části do nové trasy z důvodů zajištění reprezentativnosti nebo nedostatečné hustoty sítě nebo při doplnění funkčních vazeb

STAV – stávající skladebné části bez úprav

A.3.2 Vymezení skladebných částí regionálního ÚSES

Popis regionálního ÚSES je zpracován podle jednotlivých větví.

Pro všechny prvky, které jsou součástí větví nadregionálního ÚSES byla zavedena nová číselná řada v rámci ORP. Vzhledem k pozdějším úpravám není číselná řada souvislá.

Vrtešice – Žleby (RBK 1 – RBC 4)

Krátký úsek RBK na západní hranici ORP je veden údolím Hostačovky. Zahrnuje zalesněné svahy s hercynskými dubohabřinami a údolní nivu s lučními porosty. Jedná se o fragment větve, která je vymezena převážně na sousedním ORP Čáslav.

Doubrava (RBC 5 – RBK 38)

RÚSES je vymezen podél toku Doubravy. Jedná se o dvě odlišné větve – mezofilní hájovou a hygrofilní – vázané na tok a nivu Doubravy, které jsou často vymezeny jako jeden RBK. Pouze v kritických místech u Mladotic a Ronova nad Doubravou se nově kvůli zajištění reprezentativnosti mezofilní větve osamostatňuje. Velká část větve zasahuje do přírodního parku Doubrava a zahrnuje RBC Chitussiho údolí a Doubrava u Uhrovského mlýna. Vymezení RBC Chitussiho údolí je kompromisním řešením mezi ZÚR a ÚAP ORP. Mezofilní větev je reprezentována především mozaikou hercynských dubohabřin, suťových lesů, acidofilních doubrav, zatímco nivní část obsahuje z přírodních biotopů údolní jasanovo-olšové luhy a makrofytní vegetaci vodních toků.

Litošice – Lichnice (MBC 39 – MBC 44)

Do ORP zasahuje kratší úsek větve, která začíná v CHKO Železné hory u NRBC Lichnice a je veden přes Podhořany u Ronova směrem k Semtěši v ORP Čáslav. Jedná se o zalesněné, aktuálně převážně jehličnaté plochy, případně sukcesními pochody vzniklými dřevinnými formacemi z bývalých pastvin a sadů s fragmenty trvalých travních porostů.

Lichnice – Ledecká obora (RBK 45 – RBK 49)

V ORP se jedná o kratší úsek větve, která začíná v CHKO Železné hory u NRBC Lichnice. Větev je vedena lesními porosty s dominantním postavením jehličnanů k severovýchodu, kde v ORP Přelouč navazuje na vymezení v ÚAP 2016. Navržené vymezení obsahuje výraznější změny v šířkách RBK i ve vymezení vložených MBC, zpřesnění bylo provedeno dle aktuálního stavu a hranic porostů. Na území CHKO je navržen prostor pro nové vložené MBC.

Petrkov – Klešice (RBK 56 – MBC 100)

Větev mezi hranicemi CHKO Železné hory u Petrkova a osadou Nákle v k. ú. Klešice severně od Heřmanova Městce je vedena především v lesních porostech často v užších údolích menších vodních toků. Větev reprezentuje terestrická společenstva bučin a dubohabřin, na dnech údolíček s fragmenty jasanových olšin. V současnosti na vymezených plochách dominují jehličnaté porosty, pouze RBC Palác má přírodě bližší druhovou skladbu. V ORP Chrudim je součástí této větve RBC Palác a Hrbokov.

Navrhované vymezení se místy liší od původních řešení v ZÚR nebo v ÚAP ORP jako reakce na nadbytečnost některých skladebných částí, místy předimenzované parametry, respektování aktuálního stavu a zřetelných hranic v zachování vazby na terestrické, vodou neovlivněné ekosystémy. Zásadní změna se týká severní části, kdy bylo opuštěno původní vymezení RBK od Klešic k severu v ORP Pardubice přes Jezbořice a Barchov směrem k Labi podél Podolského potoka. Nové vymezení je směřováno do ORP Přelouč, kde by měl být RBK veden svahy nad Jeníkovickým potokem k severu a spojil se s dalším RBK od Choltic

Vápenný Podol (RBC 50 – RBK 55)

Nově navržená krátká slepá větev odbočuje z předchozí větve obloukem do těžebního prostoru západně od Vápeného podolu. Vymezené RBC Páterova jeskyně je reakcí na potřebu zajištění reprezentativního RBC pro biochoru 4PA – pahorkatiny na vápencích 4. vegetačního stupně. Větev částečně zasahuje i do CHKO Železné hory, kde je navrženo vymezení, které bylo předáno Správě CHKO. Na části větve se nacházejí květnaté bučiny.

Slavická obora – Vápenice (RBC 101 – RBK 108)

Do řešeného území ORP zasahují spíše fragmenty větve, která je vymezena převážně v CHKO Železné hory podél údolí Chrudimky. Na západě se jedná o část RBC Vápenice s Novomlýnským rybníkem a zalesněnými svahy s kyselými bučinami nad ním. Směrem k východu pak jde o soustavu RBK a dvou vložených MBC mimo CHKO Železné hory okolo osady Libkov. V této regionální větvi jsou zastoupeny luční porosty v nivě Chrudimky a převážně jehličnaté porosty na svazích, které by měly reprezentovat hercynské dubohabřiny na přechodu k bučinám.

Chrudimka (RBC 109 – RBK 145)

V návrhu je větev řešena mezi hranicí CHKO Železné hory u Svídnice a hranicí ORP na severu u Úhřetické Lhoty. RÚSES zahrnuje dvě odlišné větve, kdy dominantní větev s vazbou na řeku Chrudimku reprezentují vodní a nivní ekosystémy jasanovo-olšového luhu, tvrdý luh nížinných řek i antropogenně podmíněná luční, případně mokřadní společenstva, zatímco druhá reprezentuje mezofilní hájové polohy a je vymezena jen v úseku mezi hranicí CHKO a Slatiňany (ve fragmentu se izolovaně objevuje v RBC Habrov). Větev obsahuje RBC Presy, Habrov a na soutoku s Novohradkou RBC Meandry Chrudimky. Především v zastavěném území Slatiňan a Chrudimi je snížena reprezentativnost i funkčnost nedostatkem prostoru pro potřebnou šířku nebo přílišnou délkou mezi vloženými MBC.

Novohradka (RBK 146 – RBC 200, RBK 306 - MBC 323)

RÚSES vymezený podél toku Novohradky mezi Dolany na východní hranici ORP a ústím do Chrudimky. Jedná se o dvě odlišné větve (mezofilní hájová s vazbou i na svahy nad řekou a hydro- a hygrofilní vázané na tok a nivu Novohradky), které jsou často vymezeny jako jeden RBK. V kritických místech u Rabouně se nově mezofilní větev osamostatňuje kvůli zajištění reprezentativnosti a jižně od Luže je odkloněna zcela mimo Novohradku k severovýchodu. U Luže jsou zrušeny části RBK s vazbou na svahy, které jsou „slepé“, od Luže se jedná již jen o RBK reprezentující nivní polohy s vodním tokem. Část větve na JV spadá do přírodního parku Údolí Krounky a Novohradky. Větev obsahuje RBC Krounka, Lhota, Dvakačovická stráž. Dle vymapovaných biotopů lze celou větev rozdělit na dvě části. Od jihu po Chroustovice se jedná hlavně o údolní jasanovo-olšové luhy, doplněné o mezofilní ovsíkové louky, případně fragmenty dalších vodou ovlivněných stanovišť, od Chroustovic k soutoku s Chrudimkou se často objevují spíše vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplavů, případně tvrdé luhy nížinných řek. Výraznější úprava ve vymezení byla provedena u RBC Dvakačovická stráž, kdy došlo k částečnému zvětšení kvůli zajištění reprezentativnosti pro biochoru 3Nh – užší hlinité nivu 3. vegetačního stupně.

Pěšické údolí – Krounka (RBC 260 – RBK 270, RBK 324 – RBK 332)

Kratší větev RÚSES začíná na hranici s ORP Vysoké Mýto a pokračuje podél ní k Rabouni, kde se napojuje na větev Novohradku. Větev reprezentuje především hercynské dubohabřiny, případně mezofilní ovsíkové louky. Výraznější změna ve vymezení je v jižní části, kde bylo využito vhodnější trasování podle aktuálního stavu krajiny. Součástí větve je RBC Pěšické údolí na severu s přesahem do sousedního ORP.

Maštale (RBK 294 – MBC 305)

Větev je tvořena spíše jednotlivými fragmenty (přesahy) na hranicích s ORP Litomyšl mezi Polanským mlýnem na severu a Kamenným Sedlištěm na jihu. Větev je vedena převážně přes PR Maštale, kde je vymezeno RBC U vzrostlé jedle. Dominantní jsou borové porosty s pískovcovými útvary a skalními městy. Při vymezení došlo ke zpřesnění RBK s vloženými MBC v JV části rezervace.

Sedlišťský les (RBK 290 – MBC 293)

Fragment větve v JV cípu řešeného území, jejíž větší část leží mimo ORP Chrudim mezi RBC Karlštejn a Horní les. Větev je vymezena v lesním komplexu s dominantními jehličnany. Při vymezení byla provedena úprava trasování RBK podél lesní cestní sítě.

Krounka (RBK 271 – RBC 289, RBC 202, RBK 201, RBK 334, RBK 334)

RÚSES je vymezen podél toku Krounky mezi Otradovem na jižní hranici ORP a soutokem s Novohradkou nad Košumberkem. Jedná se o dvě odlišné větve (terestrické svahy s bučinami, suťovými lesy a hercynskými dubohabřinami a hydro- a hygrofilní ekosystémy vázané na tok a nivu Krounky

převážně s biotopem údolních jasanovo-olšových luhů). Součástí větve jsou RBC Otradov, Šilingův důl a nově vymezené RBC Janovský. Toto RBC je kontaktní na křížení několika větví RÚSES.

Libáň – Doly (RBK 203 – RBK 258)

Větev vede od RBC Slavická obora v CHKO Železné hory na západě přes RBC Bítovanka a RBC Skála na východ k soutoku Krounky a Novohradky k nově vymezenému RBC Janovský. Mezi Libání a Žumberkem je reprezentativní vazba na nivní ekosystémy ovlivněné vodou, východně od Žumberka dochází ke změně na společenstva bučin a acidofilních doubrav s přechody k dubohabřinám na klimaticky příznivějších expozicích. Výraznější změny ve vymezení RBK jsou reakcí na zachování reprezentativnosti, využití aktuálního stavu porostů i cestní sítě v lesních komplexech.

A.3.3 Vymezení přírodního místního ÚSES

Koncepce místního ÚSES

Pro ekologickou stabilizaci krajiny má místní ÚSES ze všech hierarchií největší význam, především v intenzivně obhospodařované krajině. Z toho vyplývá i relativně hustší síť místního ÚSES ve srovnání se sítí nadregionálního a regionálního ÚSES.

Na základě vyhodnocení biogeografické reprezentativnosti, funkčních vazeb a prostorových nároků, vyhodnocení aktuálního stavu, limitů a střetů v krajině byly provedeny dílčí změny úpravy vymezení MÚSES. Popisy MÚSES včetně navržených změn jsou uvedeny v následujícím textu.

Charakteristika místního ÚSES

Popis dle obcí v ORP Chrudim (obce jsou řazeny abecedně):

Běstvína (k.ú. Běstvína, Pařížov, Spačice, Vestec u Běstvíny); část k.ú. Běstvína leží v CHKO Železné hory

Západní až jihozápadní hranice je tvořena regionální větví Doubrava (viz kap. A.3.2.) patřící do přírodního parku Doubrava.

V severním okraji území je výrazněji upraveno trasování v k.ú. Vestec u Běstvíny jako reakce na metodické problémy původního řešení (nedostatečná výměra MBC, nelogický, případně nedostatečně řešený přechod mezofilní větve do nivní podél Běstvínského potoka). Nově je MÚSES vymezen severně od Vestce s využitím stávajících remízků a ploch TTP (zasahuje i na k. ú. Kubíkovy Duby). Zároveň je zvětšeno MBC 545 Vestec, zatímco původně vymezený MBK po Běstvínském potoce je navržen jako interakční prvek.

Výraznou větví MÚSES jsou hydro - a hygofilní společenstva podél bezejmenného vodního toku se soustavou rybníků. Větev začíná na okraji lesa Dubina severně od obce Spačice a přes rybníky Malejov, Hlubošský, Šanda a Starý vede k SZ na soutok s Běstvínským potokem, aby se zaústila do RBK na řece Doubravě. Aktuální stav je pestrý, střídají se degradované až nefunkční úseky meliorovaného toku v blocích orné půdy, hladiny rybníků s degradovanými biotopy makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod, rákosiny, vegetace vysokých ostřic i údolní jasanovo-olšové luhy.

V k. ú. Spačice bylo ponecháno vymezení krátké mezofilní větve z Dubiny do Spačic, kde se napojuje na další na vodu vázanou větev po bezejmenném potoce mezi CHKO ŽH (osada Drhotín) a RBK Doubrava. Mezi Drhotínem a Spačicemi se jedná o převážně nefunkční MÚSES meliorovaného toku v blocích orné půdy s fragmenty břehových porostů. Upraveno bylo vymezení MBC Drhotín, kdy došlo ke zlepšení vazby na nivní polohy (přesun ze svahů na severu do údolní roviny na jih od toku). MBK vstupuje u Spačic do MBC 557 Na hrobkách, které je tvořeno menším rybníčkem, podmáčenými plochami, ornou půdou a na severu plocha původního extenzivního sadu (dnes neudržovaný TTP se sukcesními křovinami a soliterními fragmenty původních ovocných dřevin). Tato část je zvětšením původního vymezení jako reakce na vytvoření kontaktního MBC na styku s mezofilní větví od Dubiny. Zbytek MBK prochází zástavbou Spačic a v jejich jižní části se napojuje na RBK Doubrava.

V jižním okraji k.ú. Běstvína je vymezena větev, která se ze smíšené mezofilně-nivní v CHKO ŽH (Černý dolík) mění u Rostejna pouze na nivní. V řešeném území je velmi krátká (MBK 562 a nově vymezené MBC 561 Opletence), aby pokračovala k jihu mimo ORP Chrudim. Nově vymezené MBC Opletence reaguje na příliš velkou délku MBK 562 včetně úseku v CHKO ŽH.

Biskupice (k.ú. Biskupice u Ronova nad Doubravou)

Při západní hranici katastru v údolí Hostačovky je vymezen regionální ÚSES (převážně mimo ORP Chrudim). Do k. ú. Biskupice zasahují mezofilní společenstva dubohabřin na svazích. SV část RÚSES je nově vymezena jako součást RBC Žleby (většinově mimo ORP Chrudim).

Zcela nová větev mezofilního charakteru je vymezena podél jižní hranice katastru mezi RBC Chitussihův údolí a RBK podél Hostačovky na západě. Důvodem je absence vedení MÚSES mimo stanoviště ovlivněná vodou a chybějící propojení ve směru východ – západ. Většina MBK je vedena bloky orné půdy, na západě pak využívá zalesněného Babího dolu do jehož jv. okraje je situováno MBC Na hořejších zájezdech (rozšířené na ornou půdu kvůli dostatečné reprezentativnosti, potřebné výměře i kompaktnímu tvaru). Podle vedení hranice katastrů zde MBK „přeskakuje“ z k. ú. Kněžice do k. ú. Biskupice a naopak.

Bitovany (k.ú. Bitovany)

Katastrem Bitovan prochází MÚSES v jeho jižní polovině a to celkem třemi větvemi. Společenstva hydriky zamokřených a mokřých řad jsou reprezentována nivami toku Ležák a jeho pravostranného přítoku Bitovanky. Koridory zahrnují kromě meandrujících toků i břehové a doprovodné porosty, na Bitovance je do koridoru zahrnuta i soustava rybníků s přilehlými vlhkými loukami. V MÚSES, vymezeném v územním plánu nemělo MBC tvořené PP Farář napojení podél Ležáku k MBC na soutoku Bitovanky s Ležákem. I když je Ležák v intravilánu Bitovan napřímen, jeho břehy zpevněny kamenným záhozem a tok je lemován jen travnatými plochami, bylo toto částečně funkční propojení doplněno.

Třetí větev MÚSES je mezofilní a je vymezena v západní části katastru s návazností na k.ú. Orel a Lukavice. Trasa MBK procházející nad SV okrajem intravilánu byla v návrhu upravena tak, aby nekolidovala s plánovanou výstavbou v této části obce.

Bojanov (k.ú. Bojanov, Horní Bezděkov u Bojanova, Hrbokov, Kovářov u Seče); k.ú. Horní Bezděkov u Bojanova leží v CHKO Železné hory, ostatní k.ú. zasahují do CHKO jen částečně

V řešené části území mimo CHKO Železné hory byla zpřesněna trasa regionálního ÚSES, který prochází územím od jihovýchodu z údolí Chrudimky severozápadním směrem. V lesích na katastru Hrbokov je vymezeno regionální biocentrum RBC 94.

Z RBC Hrbokov vychází dva místní koridory. MBK 766 je veden tokem Zlatník a jeho břehovými porosty po východní katastrální hranici Hrbokov. Západním směrem je z tohoto regionálního biocentra trasován koridor k hranici CHKO Železné hory.

Bor u Skutče (k.ú. Bor u Skutče)

Katastrem prochází větev RÚSES, která je vedena převážně přes PR Maštale. Na západní okraj sídla navazuje RBC U vzrostlé jedle. Dominantními společenstvy jsou borové porosty s pískovcovými útvary a skalními městy.

Místní ÚSES je v katastru zastoupen dvěma kratšími úseky biokoridorů, propojující regionální ÚSES s místním ÚSES v katastrech Proseč a Zderaz. Jen okrajově zasahuje do řešeného katastru MBC 1126 a MBK 1127, které jsou vedeny po Voletínském potoku. Doplnění této větve je potřeba řešit v sousedním ORP na katastru Nová Ves u Jarošova.

Bořice (k.ú. Bořice)

Návrh místního ÚSES vychází z Komplexních pozemkových úprav a možnou návaznost na ÚSES, vymezený v sousedních katastrech.

Na SZ okraji katastru Bořice byla nově vymezena mezofilní větev MÚSES, propojující regionální biocentrum Dvakačovická stráž s MÚSES v katastru Moravany (ORP Pardubice). Původní trasa, vymezená v rámci KoPÚ neměla návaznost jak na k.ú. Moravany tak v dotčeném katastru a byla do MÚSES zahrnuta jako interakční prvky. Do druhé mezofilní větve ve východní části katastru bylo vloženo chybějící biocentrum MBC 859 a doplněna část biokoridoru ke hranici s k.ú. Čankovice. K napojení této větve na MÚSES v k.ú. Moravany musí být projednáno s ORP Pardubice, protože v katastru Bělešovice chybí doplnit úsek koridoru délky cca 100 metrů.

Třetí větev, převzatá z KoPÚ, je vedena v polích jižně pod obcí mezi RBC Dvakačovická stráž a MBC 862 v k.ú. Čankovice. Všechny tři větve MÚSES jsou navrženy k založení na zemědělské půdě.

Bousov (k.ú. Bousov); část katastru zasahuje do CHKO Železné hory

Návrh místního ÚSES mimo CHKO ŽH se skládá ze dvou větví, které se navzájem proplétají a spojují. Jedna větev je vázána na tok Kurvice, druhá větev je terestrická (mezofilní hájová). Směrem od

Tuchova k západu jdou obě větve společně, rozdělují se na SZ okraji Bousova, kde hydro- a hygroliní větve jde zástavbou obce po potoce v nedostatečné šířce, zatímco terestrická větve obchází zástavbu severním okrajem po orné půdě (nové vymezení) a napojuje se na MBC Ve slinovatkách, kam je po Kurvici napojena i druhá větve. Nově vymezené MBC Ve slinovatkách je výrazně upraveno (zvětšeno). V severní části jsou přidány svažité polohy TTP (kvůli dostatečné rozloze poloh pro mezofilní hájové ekosystémy). Celá niva Kurvice pod rybníkem je připojena k MBC, včetně na jihu původně vymezeného MBC Za tratí. Větve pokračuje za tratí na k. ú. Ronov nad Doubravou.

Terestrické ekosystémy jsou napojeny přes vymezený MBK k západu na k. ú. Vinaře, kde je také vymezen MBK, avšak oba biokoridory se na hranicích míjejí (cca 90 m). Z tohoto katastru je veden MBK. Situaci je vhodnější dořešit v katastru Vinaře (souběžně s polní cestou). Oba BK jsou vymezeny na orné půdě.

MBC Za humny je vymezeno dvěma polygony. Západní s mozaikou TTP a dřevinné vegetace tvoří jádro, zatímco východní část je potenciálně vhodná pro rozšíření (dle KoPÚ se jedná o obecní pozemek vedený jako PUPFL, i když aktuální stav odpovídá TTP).

Bylany (k.ú. Bylany)

MÚSES tvoří tři větve, reprezentující společenstva zamokřené hydrické řady. Biokoridor Bylanky, procházející intravilánem obce spojuje biocentrum 674, vymezené severně nad obcí a zasahující částečně i na k.ú. Dřenice, s biocentrem 676 navrženým na jižním okraji obce Bylany. Dále tato větve pokračuje podél toku na k.ú. Lány u Bylan. V některých částech intravilánu obce jsou součástí koridoru i plochy veřejné zeleně.

Na jihovýchodním okraji katastru jsou vymezeny jako koridory MÚSES Markovický a Skupický potok s návazností na MÚSES v katastrech Chrudim a Lány u Bylan. Oba koridory jsou pouze částečně funkční vzhledem k regulaci toků a neúplnosti břehových porostů.

Pouze okrajově, úsekem délky několika desítek metrů, zasahuje do západního cípu katastru MBK 666, reprezentující mezofilní dřevinná společenstva. Na katastru Bylany lze koridor považovat za funkční, protože je vymezen v polním lesíku.

Ctětín (k.ú. Ctětín); část katastru zasahuje do CHKO Železné hory

V území mimo CHKO Železné hory nebyl MÚSES vymezen. Návrh respektuje návaznosti na MÚSES, vymezený v katastru Nasavrky. Ve směru sever – jih je podél Kvíteckého potoka vedena větve hydricky zamokřené řady, na které je v lesích západně od obce vymezeno kontaktní biocentrum, z něhož vychází další dvě větve MÚSES. Směrem severozápadním je mezofilní větve vedena lesními porosty, směrem východním je část vedena i na zemědělské půdě. U větve vedené východním směrem chybí návaznost na MÚSES v katastru Miřetice (ORP Hlinsko).

Čankovice (k.ú. Čankovice)

Místní ÚSES je tvořen pouze jednou větví, procházející napříč katastrem přibližně ve směru východ – západ a navazuje na MÚSES v katastrech Bořice a Blížňovice. Koridor je veden podél po většinu roku bezvodého příkopu rozdělujícím rozlehlé bloky orné půdy. Základem biocentra, které je v návrhu rozšířeno na metodikou stanovenou výměru je malý remíz.

Další koridory, vymezené v KoPÚ neměly návaznost ani v rámci katastru Čankovic ani v území navazujícím a byly proto do MÚSES zahrnuty jako interakční prvky.

Dolní Bezděkov (k.ú. Dolní Bezděkov)

MÚSES je v katastru zastoupen dvěma větvemi, reprezentujícími hydricky odlišná stanoviště. Společenstva vlhčích stanovišť tvoří větve vymezená podél regulovaného toku Ježděny. V intravilánu obce prochází tok z větší části soukromou zelení zahrad a sadů, v některých úsecích je v konfliktu se zástavbou.

Do jižní a západní části katastru zasahuje mezofilní větve MÚSES, nově navržená na katastrech Kočí, Dolní Bezděkov a Hrochův Týnec. Tato větve je navržena na zemědělské půdě a prochází souvisle zorněnou, intenzivně obhospodařovanou zemědělskou krajinou.

Dřenice (k.ú. Dřenice)

Místní ÚSES tvoří tři větve, reprezentující společenstva odlišných hydrických řad. Biokoridor procházející středem katastru podél Bylanky, reprezentující zamokřenou hydrickou řadu, zahrnuje kromě vlastního toku jeho oboustranné břehové a doprovodné porosty. Koridor spojuje lokální biocentrum MBC

670, vymezené na severním okraji území a zasahuje i na katastr Třebosice (ORP Pardubice) s biocentrem 676, vymezeném na katastru Třebřichy. Směrové vymezení trasy koridoru a umístění biocentra se v návrhu nemění. Plochy prvků jsou upraveny podle aktuálního stavu porostů (pro optimalizaci velikostních parametrů), změn ve využití území a s ohledem na známé územní záměry. Koridor je převážně funkční i v úseku, procházejícím intravilánem obce.

Další dvě větve místního ÚSES reprezentující společenstva normální hydrické řady byly doplněny z důvodu chybějící návaznosti na MÚSES vymezený v sousedních katastrech. Při severním okraji dřevnického katastru byla vymezena chybějící část koridoru navazující na k.ú. Staré Jasenčany. K propojení s MBC 670 byla část trasy koridoru navržena i na k.ú. Třebosice. Ve východní části katastru bylo navrženo chybějící propojení MÚSES mezi k.ú. Medlešice a Mikulovice. Obě tyto nově vymezené větve MÚSES jsou v současnosti nefunkční, prochází souvisle zorněnými částmi uvedených katastrů.

Dvakačovice (k.ú. Dvakačovice)

Do jihovýchodní části katastru zasahuje větev regionálního ÚSES vedená podél Novohradky regionálním biocentrem Dvakačovická stráž.

Místní ÚSES respektuje návaznost na ÚSES vymezený v sousedním ORP Pardubice v katastrech Moravany a Úhřetická Lhota. Z katastru Úhřetická Lhota je polní krajinou ve směru SZ – JV vedena mezofilní větev MÚSES do regionálního biocentra Dvakačovická stráž. Jejím základem je malý remíz a porosty dřevin podél polní cesty, z větší části je tato větev navržena na zemědělské půdě.

Doplněno bylo chybějící napojení MÚSES z katastru Moravan. Návaznost MBK na RBC Dvakačovická stráž je zajištěna navrhovaným koridorem podél hranice s k.ú. Bořice.

Poslední větev MÚSES je vedena stávajícími porosty v nivě a na svazích nad potůčkem Zminka. Tato větev navazuje oběma konci na regionální koridor Novohradky. Část koridoru délky cca 300 metrů zasahuje do sousedního ORP na katastru Úhřetická Lhota a musí být sousedním ORP teprve odsouhlasena.

Heřmanův Městec (k.ú. Heřmanův Městec, Chotěnice)

Středem správního území Heřmanova Městce prochází od severu k jihu nadregionální ÚSES. Dominantní je zde RBC 66 – Palác. Toto biocentrum bylo zvětšeno oproti původnímu vymezení v ZÚR a doplněno o další porosty. Navazující trasa od RBC 66 Palác směrem na jih byla zachována pouze s drobnými úpravami prostorových parametrů jednotlivých prvků. Trasa RBK směrem na sever k hranici ORP byla upravena vzhledem k omezené možnosti průchodu trasy obcí Klešice. Detailní popis je uveden v samostatné kapitole.

Trasy místního ÚSES jsou vedeny severojižním směrem po stávajících tocích Konopka a Podolský potok. Zde je nejvýraznější úpravou zrušení trasy procházející napříč zastavěným územím Heřmanova Městce. Tato trasa byla vedena po výrazně zatrubněném toce, s jehož obnovou tak, aby alespoň částečně plnila funkci koridoru není možné počítat. Stabilní porosty mimo zástavbu byly vymezeny jako interakční prvek.

Východně od trasy RÚSES bylo ve dvou případech doplněno chybějící napojení biocenter RBC 66 Palác.

Hluboká (k.ú. Hluboká u Skutče, Střítež u Skutče)

Podél severovýchodní hranice řešeného území prochází údolím Novohradky regionální biokoridor v jehož trase byla upřesněna poloha vložených MBC.

Místní ÚSES, reprezentovaný mezofilními společenstvy je vymezen ve stávajících lesních porostech. Nově navržená větev MÚSES v lesích východně od obce Hluboká má návaznost na MÚSES vymezený v k.ú. Perálec. Druhá nově doplněná větev je vedena severně od obce Hluboká a má návaznost na katastr Luže.

Honbice (k.ú. Honbice, Libanice)

Základem místního ÚSES jsou porosty dřevin na svazích východně a jižně od obce Libanice. Tato mezofilní větev byla na severu napojena na koridor procházející podél Ježděny v katastru Nabočany a jsou na ní vymezena dvě biocentra. V jižní části území bylo na této větvi doplněno chybějící napojení na katastr Zaječice. V severní části katastru Honbice bylo v části území nad obcí změněno vedení MÚSES – MBK přechází směrem na východ na k.ú. Trojovice. V polích za SV okrajem obce Honbice bylo nově vymezeno chybějící MBC.

Horka (k.ú. Horka u Chrudimi, Hlína)

Lesnatou střední částí řešeného území prochází ve směru východ – západ regionální ÚSES. Vymezení RÚSES bylo zpřesněno včetně pěti vložených MBC.

Místní ÚSES je v řešeném území veden třemi větvemi. Po severní katastrální hranici Horka je na zemědělsky využívaných pozemcích vymezena mezofilní větev mezi k.ú. Zaječice a Chrast. Druhá mezofilní větev je vymezena v okraji lesního komplexu západně od obce Horka. Třetí mezofilní větev MÚSES v lesích severně od obce Hlína spojuje regionální biokoridor s MÚSES v katastru Vrbatův Kostelec.

Hošťalovice (k.ú. Hošťalovice, Březinka u Hošťalovic)

Část správního obvodu obce leží v CHKO Železné hory, kde není vedení ÚSES předmětem řešení. Podél východní hranice s obcí Načešice prochází regionální biokoridor lesními porosty východně od Hošťalovic.

MÚSES je reprezentován jednou větví, která navazuje na biocentrum MBC 48 ve stávajícím lesním porostu a pokračuje jako mezofilní větev okrajem lesního porostu západním směrem. U obce Březinka se stáčí na sever k Černé skále, kde je vymezeno nové místní biocentrum MBC 528 Černá skála. Dále pokračuje severním směrem v porostu na svazích Mlýnského potoka směrem k hranici ORP. Návaznost na MÚSES v obci Bukovina u Přelouče chybí.

Hrochův Týnec (k.ú. Hrochův Týnec, Blansko u Hrochova Týnce, Blížňovice, Stičany)

Páteř ÚSES tvoří v řešeném území regionální biokoridor Novohradky, procházející z východního okraje území směrem k severozápadu.

Místní ÚSES je v území reprezentován třemi větvemi hydricky zamokřených řad. První větev je vedena z jihovýchodu z k.ú. Brčekoly podél toku Žejbro k jeho ústí do regionálního biokoridoru Novohradky. Druhá větev prochází územím podél toku Ležák ve směru od jižní hranice s k.ú. Přestavky směrem severním opět do regionálního biokoridoru Novohradky. Třetí větev prochází západní částí území mezi katastry Nabočany a Dolní Bezděkov podél toku Ježděny.

Mezofilní společenstva reprezentuje v západní části území nově navržená větev MÚSES na k.ú. Dolní Bezděkov a Kočí souvisle zorněnou zemědělskou krajinou.

Hroubovice (k.ú. Hroubovice)

MÚSES je veden těsně za severní katastrální hranicí na území Dobrkova porosty na Hroubovickém kopci. Nově byla vymezena větev v západní části katastru, propojující porosty na Hroubovickém kopci s RBC 218 v sousedním katastru Skála.

Chrast (k.ú. Chrast, Podlažice, Skála u Chrasti, Chacholice)

Jižním okrajem území, které pokrývají souvislé lesní porosty prochází regionální ÚSES s vymezeným RBC 218.

Cílová lesní společenstva reprezentují větve MÚSES navazující na vymezený regionální koridor v jižní části území. Jedná se o MBK s návazností na k.ú. Hroubovice a větev vedenou lesními porosty v k.ú. Skála a Chacholice. Součástí této větve je PP Podskála.

Druhý typ cílových společenstev reprezentuje hydricky podmáčená větev procházející územím nivou toku Žejbro ve směru severojižním. Do MBC 889 vymezeného na této větvi byl zahrnut i lesní porost nad Horeckým rybníkem a bylo doplněno propojení MBK, trasovaným podél katastrální hranice Horka směrem k Zaječickému lesu.

Do severovýchodního okraje území zasahuje mezofilní větev, vedená mezi katastry Rosice a Hroubovice po zalesněných svazích jižní expozice včetně PP Chrašická stráň.

Chroustovice (k.ú. Chroustovice, Holešovice u Chroustovic, Lhota u Chroustovic, Mentour, Městec, Podečely)

Páteř ÚSES tvoří v řešeném území regionální biokoridor Novohradky, procházející z východního okraje území směrem k severozápadu včetně regionálního biocentra RBC 180 Lhota. Do nejsevernějšího výběžku katastru Chroustovic zasahuje malá část nadregionálního biocentra NRBC 259 Uhersko, vymezeného v nivě řeky Loučná v sousedním ORP.

Místní ÚSES navazuje na regionální ÚSES ve třech větvích. V jižní části území je větev hydricky vlhčích společenstev vedena podél Žilovického potoka až k jeho pramenné části, kde plynule přechází v koridor společenstev hydricky normálních s návazností na katastry Bor u Chroustovic a Zalažany. Druhá větev, navazující na regionální ÚSES je trasována z nivy Novohradky směrem severním k MBC 870 Novoměstský háj. Na této větvi bylo doplněno chybějící propojení s MÚSES vymezeným v ORP Pardubice

v k.ú. Turov. Třetí větev s přímou návazností na RÚSES je vedena v jihovýchodním okraji území podél bezejmenného přítoku Mentourského potoka.

Další dvě větve MÚSES reprezentují společenstva hydricky normálních řad. První větev je navržena v severozápadní části území jako pokračování z k.ú. Hrochův Týnec a je vedena polní krajinou k MBC 867 vymezeném ve VKP Holešický les. Druhá větev ve východní části zemí navazuje na MÚSES v ORP Pardubice (k.ú. Turov a Uhersko) a je vedena polní krajinou směrem k jihu do MBC 924 v k.ú. Mentour.

Chrudim (k.ú. Chrudim, Topol, Vestec u Chrudimi, Medlešice)

Městem Chrudim protéká řeka Chrudimka, která je regionálním biokoridorem ÚSES. Podrobněji a v širších souvislostech je tento koridor popsán v kapitole A.3.2.

Místní ÚSES je vymezen mimo intravilán Chrudimi nebo v jeho okrajových částech.

V severní části území na katastru Medlešice jsou vymezeny celkem tři větve MÚSES, které jsou napojeny na MÚSES v sousedním ORP (k.ú. Mikulovice a Dřenice). První větev je vedena podél pramenného úseku Jesenčanského potoka. V části protékající intravilánem Medlešic je úsek toku procházející soukromými zahradami a zástavbou v délce cca 150 m zatrubněn a koridor je nefunkční. Druhá větev MÚSES je vymezena na zemědělské půdě jihovýchodně od Medlešic a propojuje ve směru SV-JZ MÚSES v katastrech Mikulovice a Třebřichy.

Dále prochází mezofilní větev MÚSES z k.ú. Medlešice západním okrajem území ve směru severojižním mezi zastavěným územím Chrudimi a Markovic po hranici s k.ú. Sobětuchy až ke hranici CHKO Železné hory. Propojení MÚSES vymezeného v CHKO s regionálním ÚSES Chrudimky je zajištěno větví vedenou napříč jižním okrajem k.ú. Chrudim.

V katastru Vestec u Chrudimi navazuje MÚSES na mezofilní větev ze sousedního ORP (k.ú. Ostřešany). Nově bylo doplněno chybějící propojení MBC 764, které tvoří rozlehlý remíz severně od obce Vestec jižním směrem k regionálnímu ÚSES Chrudimky.

MÚSES v katastru Topol byl zpracován v rámci KoPÚ a jeho vedení bylo převzato. První větev vychází z RBC 120 Habrov a je vedena polní krajinou za severozápadním okrajem obce Topol jižním směrem na hranici s k.ú. Kočí. MBK 788, 784 a MBC 787, které tvoří tuto větev byly v nedávné minulosti založeny výsadbou na orné půdě. Základem druhé větve MÚSES, vymezené ve východní části topolského katastru je remíz u pramene Topolák JV od obce. Tato větev pokračuje podél otevřeného příkopu s dřevinami a Kočským potokem směrem k SV na k.ú. Úhřetice. Nově navrženo je propojení výše popsaných dvou větví MÚSES v polích jižně od obce koridorem MBK 786. Koridor je veden stávajícím remízem, jeho východní část je navržena na orné půdě podél stávající polní cesty.

Jenišovice (k.ú. Jenišovice u Chrudimi, Mravín, Štěněc, Zalažany)

Středem území ve směru severojižním prochází podél Novohradky regionální ÚSES. Do jihovýchodního cípu k.ú. Štěněc zasahuje malou částí RBC 260 Pěštické údolí.

MÚSES je v území veden ve čtyřech větvích. Ve východní části v katastrech Štěněc a Mravín spojuje mezofilní větev RBC 260 s MÚSES vymezeným v sousedním ORP v k.ú. Vinary. S ohledem na dodržení prostorových parametrů bylo do trasy nově vloženo MBC 930. Na katastru Mravín se na tuto větev napojuje MÚSES vedený ze západního směru z k.ú. Mentour. MÚSES zde částečně zahrnuje VKP Mentourský les a Stráň u Mravína.

V jižní části území spojuje MÚSES RBC 260 s regionálním koridorem Novohradky. Části MBC 933 a MBK 934 jsou na této větví vymezeny v PP Kusá hora. Do západní části území přechází z katastru Bor u Chroustovic mezofilní větev MÚSES vedená polní krajinou katastru Zalažany k regionálnímu koridoru Novohradky.

Klešice (k.ú. Klešice)

Ve správním území Klešice došlo k významné změně ve vymezení RÚSES a MÚSES. V ZÚR je zde trasa regionálního biokoridoru, který jde po Podolském potoce a v sadech okolo obce. Ve vymezení RÚSES byla projednána změna této trasy a její přesun do vhodnějšího území. Původní trasa byla nyní s mírnými prostorovými úpravami vymezena jako MÚSES a napojena na trasu regionálního biokoridoru ve vlašném MBC 57.

Kněžice (k.ú. Kněžice)

V jižní části se nalézá mezofilní větev, která je nově vymezena v blocích orné půdy. Jde o propojení RÚSES na Doubravě s MÚSES v údolí Doubravky. Nové vymezení pouze napravuje slepé

zakončení MBK od Doubravy v k. ú. Moravany, zároveň rozčleňuje rozsáhlé bloky orné půdy, kdy pokračuje na k. ú. Moravany.

Další větev je vedena po svazích nad Doubravkou na západní hranici katastru. Tato větev reprezentuje mezofilní hájové ekosystémy (hercynské dubohabřiny), zatímco niva Doubravky (mimo ORP Chrudim) reprezentuje společenstva s vazbou na stanoviště ovlivněné vodou. Výraznější změnou ve vymezení je nově vedený MBK přes ornou půdu na JV od Kamenných Mostů do MBC U Babího dolu, jelikož v původním vymezení absentují právě mezofilní větve.

Zcela nová větev mezofilního charakteru je vymezena podél severní hranice katastru mezi RBC Chitussiho údolí a RBK podél Hostačovy na západě. Důvodem je absence vedení MÚSES mimo stanoviště ovlivněná vodou a chybějící propojení ve směru východ – západ. Většina MBK je vedena bloky orné půdy, na západě pak využívá zalesněného Babího dolu do jehož jv. okraje je situováno MBC Na hořejších zájezdech (rozšířené na ornou půdu kvůli dostatečné reprezentativnosti, potřebné výměře i kompaktnímu tvaru). Podle vedení hranice katastrů zde MBK „přeskakuje“ z k. ú. Kněžice do k.ú. Biskupice a naopak.

Kočí (k.ú. Kočí)

V západní části katastru jsou základem MÚSES porosty dřevin zachované na mezích a svazích, ve kterých byla vymezena tři převážně funkční MBC. Chybějící propojení těchto biocenter koridorů bylo převzato z komplexních pozemkových úprav. Na potřebnou výměru bylo zvětšeno MBC 789.

MBK 820 byl v rámci KoPU vymezený jen v části území po komunikaci mezi obcemi Honbice a Kočí. Doplněna byla chybějící část koridoru a také biocentrum, zasahující svou větší částí na k.ú. Nabočany.

Do severovýchodního okraje katastru zasahuje malou částí MÚSES přecházející z k.ú. Topol na k.ú. Dolní Bezděkov. Zde je v souvisle zorněném území doplněno MBC a dva úseky MBK.

Kostelec u Heřmanova Městce (k.ú. Kostelec u Heřmanova Městce)

Původně byly na území obce vymezeny dvě větve MÚSES vedoucí severojižním směrem. Obě tyto větve jsou vázané na toky Zlatý potok a Podolský potok. U obou větví došlo k úpravám polohy a velikosti biocenter jednak z důvodů respektování prostorových parametrů, ale také z důvodů posunu do vhodnější polohy a zahrnutí dalších porostů.

Na východě byla v lesních porostech vymezena nová mezofilní větev, která je následně napojena na regionální biocentrum RBC 66 a doplňuje tak chybějící vedení ÚSES v lesních porostech v území.

Mezi biocentra MBC 593 a MBC 633 je navrženo vedení nového biokoridoru, který zajišťuje propojení lesních porostů, které v této oblasti zcela chybí.

Krásné (k.ú. Krásné, Polánka); k.ú. Krásné leží v CHKO Železné hory

MÚSES nebyl v těchto katastrech řešen, protože území leží v CHKO Železné hory.

Křižanovice (k.ú. Křižanovice); část katastru leží v CHKO Železné hory

Do jihozápadního okraje katastru, ležícího mimo CHKO Železné hory zasahuje regionální ÚSES procházející údolím Chrudimky.

MÚSES je v řešené části katastru zastoupen třemi biokoridory, které všechny vychází z rozšířeného kontaktního biocentra MBC 723 v lesích kolem Licibořického potoka a jsou vedeny do regionálního biokoridoru Chrudimky. Převážná část těchto koridorů reprezentujících mezofilní společenstva je vymezena na zemědělské půdě

Lány u Bylan (k.ú. Lány u Bylan)

MÚSES je tvořen celkem šesti větvemi s různými cílovými společenstvy.

Středem a východní částí katastru prochází tři větve reprezentujícími společenstva zamokřené hydrické řady. Téměř paralelně ve směru jihozápad-severovýchod vedou katastrem dva biokoridory, jejichž základem jsou toky Bylanka a Skupický potok. Funkčnost biokoridoru podél Bylanky je výrazně omezená faktem, že téměř v celé své délce prochází intravilánem obce, je prostorově omezen zástavbou a jeho součástí jsou i plochy veřejné zeleně. Naopak větve podél Skupického potoka, procházející nevýrazným údolím jihovýchodně od obce je převážně funkční, tvořená téměř souvislými břehovými porosty. Na této větvi je vymezeno MBC 698, zahrnující Nový rybník s přilehlými porosty. Na Markovickém potoce, tvořícím základ třetí větve MÚSES je na katastru Lány u Bylan vymezeno MBC 694.

Mezofilní společenstva zasahují do katastru v jeho západní a východní části. Mezofilní větve na západě je vedena v polích po hranici s k.ú. Morašice a dále severním směrem k biocentru v k.ú. Rozhovice. Základem této větve, procházející podél souvisle zorněným územím je zpustlý sad a mez, zarostlá keří. V polích vymezené MBC 668 zahrnuje malý remíz. Do východního okraje katastru zasahují pouze malými částmi dva koridory z k.ú. Chrudim - MBK 693 a MBK 753.

Leštinka (k.ú. Leštinka)

Místní ÚSES je veden podél toku Žejbro, který tvoří jižní a jihozápadní katastrální hranici. Drobné úpravy vymezení spočívají v rozšíření části koridoru MBK 1007 o travnatou nivu toku. Lesem v severním výběžku katastru prochází koridor MBK 987 spojující MÚSES vymezený v katastru Skutíčko a Vrbatův Kostelec.

Libkov u Nasavrku (k.ú. Libkov u Nasavrku); převážná část katastru leží v CHKO Železné hory

Do nejsevernějšího výběžku katastrálního území, ležícího mimo CHKO Železné hory zasahuje regionální ÚSES vedený nivou řeky Chrudimky.

Liboměřice (k.ú. Liboměřice, Nové Lhotice)

Do jihovýchodního a západního okraje území zasahuje malými částmi regionální ÚSES procházející údolím Chrudimky a směrem severním na Vápenný Podol.

MÚSES je v obou katastrech z větší části nově vymezen. Respektovány byly obě větve, vedené podél Licibořického a Okrouhlického potoka, přecházející na katastr Licibořice. Z větve podél Okrouhlického potoka jsou z kontaktního biocentra MBC 719 vedeny čtyři koridory. MBK 718 je veden lesními porosty severozápadním směrem a přechází na k.ú. Mladoňovice. Koridory MBK 720 a MBK 721 mají návaznost na regionální ÚSES. Poslední nově vymezená větev vychází z kontaktního biocentra MBC 723 jižním směrem a na katastru Křižanovice je napojena na regionální ÚSES.

Licibořice (k.ú. Licibořice); převážná část katastru leží v CHKO Železné hory

MÚSES mimo území CHKO je veden podél Licibořického a Okrouhlického potoka. Koridor vedený Licibořickým tokem je v úseku procházejícím intravilánem Licibořic nejsou dodrženy prostorové parametry koridoru z důvodu zástavby. Biocentrum MBC 731 na Okrouhlickém potoce bylo rozšířeno oproti původnímu návrhu tak, aby zahrnovalo i lesní porosty v okolí Zádušního rybníka.

Lipovec (k.ú. Lipovec, Licoměřice); k.ú. Licoměřice leží v CHKO Železné hory, k.ú. Lipovec zasahuje do CHKO jen okrajově

V severní části je nově vymezen MBK na Starkočském potoce, který je reakcí na absenci návaznosti ze sousedního k.ú. Lovčice. Další návaznost je třeba provést v CHKO ŽH. MBK vymezen v šířce 20 m, aktuální stav je meliorovaný napřímený zahloubený tok bez břehových porostů, a ruderalizované trvalé travní porosty. Větev je tak převážně nefunkční.

Lozice (k.ú. Lozice)

Středem katastru a intravilánem obce prochází ve směru severojižním podél Novohradky regionální ÚSES.

Místní ÚSES je v katastru reprezentován dvěma mezofilními větvemi. První větev prochází ve směru severojižním západní částí katastru stávajícími porosty dřevin na mezích a zalesněných prudkých svazích. Na této větvi došlo ke změně vymezení MBC za západním okrajem obce. Nově navržená druhá větev MÚSES člení polní krajinu západní části katastru ve směru V-Z s návazností na katastr Bor u Chroustovic.

Lukavice (k.ú. Lukavice, Vížky, Výsonín); část k.ú. Výsonín zasahuje do CHKO Železné hory

Do jižního a severozápadního okraje území zasahuje regionální ÚSES, jehož jádrem je regionální biocentrum a přírodní rezervace Strádovské Peklo, ležící v CHKO Železné hory. Další větev regionálního ÚSES je vedena po severozápadním okraji území podél hranice s k.ú. Svídnice.

Místní ÚSES je veden třemi větvemi. Podél východní hranice území prochází větev reprezentující vlhkomilná společenstva v nivě toku Ležák. V úseku, kde Ležák protéká lomem Žumberk je koridor v současnosti nefunkční. Druhá větev reprezentující vlhkomilná společenstva je vedena podél pravostranného přítoku Chrudimky napříč územím ve směru severojižním a na obou svých koncích je napojena na regionální ÚSES.

Mezofilní větev MÚSES zasahuje do území na severním okraji s návazností na k.ú. Orel a Bítovany.

Luže (k.ú. Luže, Bělá, Dobrkov, Doly, Radim, Srbce u Luže, Voletice, Zdislav)

Středem území ve směru sever-jih prochází říčka Novohradka, která je regionálním koridorem ÚSES. V RBC 200, vymezeném v nivě Novohradky v JV okraji katastru Luže se kříží s dalšími větvemi, procházejícími východním a jižním okrajem území. Do katastru Srbce u Luže zasahuje RBC 260 Pěštické údolí.

Místní ÚSES je vymezen v západní části území v katastrech Bělá a Radim. Jedná se o mezofilní větev vedenou na svazích východní, jihovýchodní a západní expozice zahrnující i VKP Stráž nad Bělou.

Na pomezí katastrů Luže a Voletice jsou místním koridorem propojeny dvě větve RÚSES. Z regionálního ÚSES také vychází místní biokoridor 970, přecházející na k.ú. Střemošnice.

V jihovýchodní části území jsou vedeny další dvě větve MÚSES. V nivě Hlubočického potoka se jedná o větev reprezentující společenstva vlhkých a zamokřených řad. Větev reprezentující mezofilní společenstva prochází lesními porosty nad nivou Krounky.

Míčov-Sušice (k.ú. Jetonice, Míčov, Rudov, Sušice, Zbyslavce); k.ú. Jetonice, Rudov a Zbyslavce zasahují do CHKO Železné hory

Část správního obvodu obce leží v CHKO Železné hory, které není součástí řešeného území. Napojení MÚSES směrem z CHKO u Lovětínského rybníka bylo zachováno. Původní vedení MÚSES zde sice částečně kopíruje drobné toky, ale zahrnuje také lesní porosty okolo těchto toků. V obci Míčov drobný tok končí v rybníčku a biokoridor je dále veden přes oplocenou pastvinu podél hranice s obcí Prachovice, kde se napojuje na tok Zlatého potoka. Vzhledem k prostorovým parametrům byla v trase biokoridoru vložena dvě nová biocentra. Biocentrum MBC 576 u obce bylo vloženo jako kontaktní, směrem na sever z něj vychází nová mezofilní trasa, která prochází lesními porosty až k regionálnímu biokoridoru u Hošťalovic.

V prostoru nově navrženého MBC 573 kříží tuto trasu další nově navržená trasa, která reprezentuje lesní ekosystémy v území a vchází novým napojením na území CHKO Železné hory, kde by bylo optimální ji napojit až k NC Lichnice.

Mladoňovice (k.ú. Čejkovice u Mladoňovic, Deblov, Mladoňovice, Petříkovice u Mladoňovic, Pohled u Mladoňovic)

Ve stávajícím územním plánu obce je MÚSES reprezentován dvěma větvemi. Hlavní větev vede z jihozápadu na severovýchod území obce a kopíruje Markovický potok. Z MBC 714 směrem na sever je vedena mezofilní trasa lesním porostem za hranice obce, kde dále pokračuje. Tato trasa byla v návrhu propojena směrem na jih převážně stávajícími lesními porosty až k MBC 719. Vzhledem k délce trasy bylo ve stávajícím lesním porostu vymezeno nové biocentrum MBC 717.

Druhé spojení stávajících tras bylo navrženo také severně od Mladoňovic.

Morašice u Chrudimi (k.ú. Holičky u Chrudimi, Janovice u Chrudimi, Morašice u Chrudimi, Slupice u Chrudimi, Zbyhněvice)

Jihozápadní částí katastru, ve které převažuje lesní krajina prochází regionální ÚSES, jehož trasa byla zpřesněna a je podrobněji popsána v kapitole A.3.2.

Místní ÚSES je tvořen společenstvy rozdílných hydrických řad. Ve směru JZ-SV jsou podél toků Bylanky, Stupického a Červeného potoka vedeny větve vlhkých řad s návazností v katastru Lány u Bylan a Mladoňovice. Větev MÚSES vedená Bylankou je kromě části, procházející intravilánem Morašic funkční, tvořená kromě vlastního toku téměř souvislými břehovými porosty. V obci Morašice jsou do koridoru zahrnuty i plochy veřejné zeleně. Funkční je i větev trasovaná Červeným potokem, který v tomto území prochází lesními komplexy. Naopak větev vymezená podél regulovaného Stupického potoka bez břehových porostů je z větší části nefunkční.

Mezofilní společenstva reprezentují tři větve MÚSES, procházející řešeným územím ve směru V-Z. Severovýchodně od Morašic je koridorem trasovaným na orné půdě navrženo propojení MBC 679 a MBC 700. Mezi Janovicemi a Skupicemi je vedena mezofilní větev propojující MBC 703 s MBC 74, vloženým do regionálního ÚSES. Část tohoto místního koridoru je vedená lesním porostem, část je navržena k založení na orné půdě. Třetí větev je trasována lesními porosty mezi MBC 708 a MBC 87, které je součástí regionálního ÚSES.

Další tři větve mezofilních společenstev jsou vymezeny v jihovýchodní části území na k.ú. Zbyhněvice při hranici s katastrem Mladoňovice. Většina místních biokoridorů a biocenter je tvořena

lesními porosty, jen části MBK 711 a 709 v okolí Zbyhněvsi jsou navrženy k založení na zemědělské půdě.

Mrákotín u Skutče (k.ú. Mrákotín u Skutče)

Středem katastru ve směru severojižním je podél Mrákotínského potoka vymezena větev MÚSES reprezentující společenstva vlhkých hydrických řad. V úseku procházejícím zastavěným územím obce je funkce koridoru významně omezená prostorovými podmínkami.

Nově vymezená je mezofilní větev v jihozápadní části katastru, která doplňuje chybějící návaznost MÚSES z katastru Dolní Holetín na katastr Raná. Navržený biokoridor MBK 1061 je potřeba propojit s biocentrem jižně od hranic řešeného území v katastru Raná.

Nabočany (k.ú. Nabočany)

Místní ÚSES je v katastru zastoupen dvěma větvemi. Ve směru severojižním je vedena větev hydricky vlhkých řad, která propojuje MÚSES z katastrů Hrochův Týnec a Honbice. Základem této v současnosti nefunkční větve je napřímený a regulovaný tok Ježděny. Severně za obcí je v nivě toku vymezeno chybějící MBC. S ohledem na zástavbu nesplňuje koridor v části intravilánu obce prostorové parametry.

Druhá větev navazuje na MÚSES, vymezený v k.ú. Kočí. V západní části katastru je vedena v polích dnem širokého úvalu od drobného remízu na rozhraní obou katastrů. Koridor pokračuje podél otevřené svodnice a ústí zleva do Ježděny. I tato část MÚSES je nefunkční a bude založena na zemědělské půdě.

Načešice (k.ú. Načešice, Licomělice); malá část k.ú. Licomělice zasahuje do CHKO Železné hory

Místní ÚSES je ve správním obvodu obce reprezentován čtyřmi větvemi. Dvě hlavní větve prochází severojižním směrem. Jedná se o větve vedené po stávajících tocích Struha a Jeníkovický potok. Problematický je u obou větví přechod přes zastavěné území sídla (Licomělice a Načešice), kde jsou oba toky prostorově silně omezeny a není možné počítat s jejich rozšířením. Při průchodu sídlem také chybí doprovodné břehové porosty toku. Na toku Struhy došlo k úpravě tvaru biocentra nad obcí Licomělice (MBC 565) a úpravě trasování MBK 565 tak, aby zahrnoval břehové porosty okolo Struhy severně od obce. Obě biocentra na této větvi jsou spíše kontaktní. Vyhází nebo prochází jimi nově navržená mezofilní větve MÚSES.

Na toku Jeníkovického potoka bylo z důvodů splnění prostorových parametrů navrženo doplnění biocentra, které zahrnuje stávající lesík a luční porosty (MBC 584).

Krátká mezofilní větev je vedena lesním porostem mezi MBC 569 a MBC 46 (součást regionálního biokoridoru). Dále je doplněna nová mezofilní větev, která křížuje správní území obce z jihovýchodu na severozápad. Tato větev prochází z větší části stávajícími lesními a lučními porosty. Nad obcí Licomělice se nachází krátký ÚSES, který je veden po orné půdě směrem k lesnímu porostu za hranicemi ORP.

Krátký biokoridor byl přidán také v nejsevernější části správního obvodu ve výběžku hranice ORP, kde chybělo propojení biokoridoru, který je veden v k.ú. Stojice.

Nasavrky (k.ú. Nasavrky, Ochoz u Nasavrky, Podlíšťany); k.ú. Nasavrky a Ochoz u Nasavrky zasahují částečně do CHKO Železné hory

Podél severních okrajů řešených částí katastrů, které nezasahují do CHKO prochází regionální koridor Slavická obora-Bítovanka, zahrnující PR Hluboký rybník.

Místní ÚSES je vymezen ve třech větvích, vázaných na potoky Libáňský, Kvítecký a Bratroňovský. Na větvi podél Libáňského potoka, která je východně od obce Ochoz vedena poli podél bezejmenné svodnice bylo z důvodů dodržení prostorových parametrů doplněno MBC 844. MBK 841 podél Libáňského potoka byl rozšířen nově tak, aby zahrnoval nejen tok, ale i lesní porosty na přilehlých svazích.

Orel (k.ú. Orel)

MÚSES v katastru Orel byl vymezen Komplexní pozemkovou úpravou a je trasován ve východní polovině katastru ve směru severojižním. Po ověření metodikou stanovených prostorových parametrů byla zvětšena velikost MBC 797, 799 a nově vloženo MBC 795. Doplněno bylo propojení MÚSES z katastru Kočí – chybějící návaznost koridoru MBK 820 na biocentrum MBC 793. Dále byla upravena návaznost MBK 835 mezi katastry Orel a Lukavice.

Ostrov (k.ú. Ostrov)

Do severnější části katastru Ostrova zasahuje část nadregionálního biocentra NRBC 259 Uhersko, vymezené v nivě řeky Loučná.

Směrem severojižním k nadregionálnímu biocentru je vedena větev MÚSES podél Ostrovského potoka. V části procházející intravilánem obce nejsou dodrženy prostorové parametry z důvodu zástavby, mimo to zde tok prochází soukromou zelení zahrad. Další přerušení MBK 920 je způsobeno výstavbou rychlostní komunikace směřující od Opatovic nad Labem směrem k Vysokému Mýtu. MBK vedený Ostrovským potokem nemá v sousedním ORP na k.ú. Opočno nad Loučnou návaznost na NRBC v délce cca 450 metrů, ale tuto část lze považovat za funkční, protože tok je lemován souvislým břehovým a doprovodným porostem dřevin a trvalými travními porosty.

V jihozápadní části území navazuje mezofilní větev MÚSES na koridory vymezené v k.ú. Chroustovice.

Perálec (k.ú. Perálec)

Podél západního okraje katastrálního území prochází údolím Krounky regionální ÚSES, který na katastr zahrnuje zalesněné svahy nad pravým břehem toku.

MÚSES je vymezen ve třech větvích. První větev reprezentující společenstva hydricky normálních řad je vedena porosty na svazích severně nad obcí Perálec. Na této větvi bylo k dodržení prostorových parametrů doplněno MBC. Druhá větev MÚSES je vedena břehovými a doprovodnými porosty Martinického potoka a zastupuje stanovištně vlhčí společenstva. Třetí větev MÚSES je nově navržena ve východní části katastru a zahrnuje kromě stávajících remízků a trvalých travních porostů i části, které budou muset být založeny na orné půdě.

Podhořany u Ronova (k.ú.Podhořany u Ronova); katastr částečně zasahuje do CHKO Železné hory

Celý katastr „půlí“ regionální biokoridor 40 Litošice – Lichnice.

V severním okraji k. ú. je nově vymezen MBK na Bumbaleckém potoce, aby bylo provedeno navázání na vymezený MBK z k. ú. Semtěš do vloženého MBC 39 na RBK 40. Šířka MBK je 20 m, aktuální stav tvoří z větší části břehové porosty s dominantními vrbami a ruderalizovaným bylinným patrem. Pro zachování nezbytné šířky je část koridoru vymezena na orné půdě.

Východně od Podhořan je vedena mezofilní větev MÚSES po svazích nad Čertovkou, dále pokračuje přes stávající ornou půdu k MBC 528 Černá skála. Šířka MBK je navržena 20 m.

Prachovice (k.ú. Prachovice)

Správní území obce Prachovice je velmi významně ovlivněno stále probíhající těžbou vápence, kterou je zasažena oblast východně od obce Prachovice až k Prachovickému potoku. Této situaci odpovídá vedení MÚSES. Všechny větve jsou vedeny po obvodu správního území obce a spíše přesahují na sousední katastry. Z důvodů naplnění prostorových parametrů byla do MÚSES vložena nová větev, která reprezentuje lesní společenstva a je vedena stávajícími lesními porosty převážně na k.ú. Vápenný Podol a ze zde ležícího biocentra pak dále směrem k obci Míčov-Sušice. Tato větev krátkými úseky zasahuje také na katastr Prachovic.

Proseč (k.ú. Česká Rybná, Martinice u Skutče, Miřetín, Paseky u Proseče, Podměstí, Proseč u Skutče, Zábory u Proseče)

Údolím Krounky prochází katastry Česká Rybná a Miřetín regionální ÚSES ve směru severojižním. Do řešených katastrů zasahují svými částmi i regionální biocentra RBC 281 a 289. Další segmenty regionálního ÚSES zasahují do lesního komplexu na severovýchodním a jihovýchodním okraji katastru Proseč. Trasy regionálního ÚSES jsou podrobněji popsány v kapitole A.3.2.

Místní ÚSES byl vymezen podél Martinického potoka a pak několika větvemi v lesním komplexu ve východní části katastru Proseče. Síť MÚSES byla doplněna o větev východně od Proseče, která je vedena mozaikou společenstev v okolí Farského potoka s biocentrem vymezeným v bývalém kamenolomu. Lesními porosty je veden nově navržený koridor mezi MBC 1119 a MBC 1116. Na severním a jižním okraji katastru Česká Rybná bylo doplněno chybějící propojení MÚSES s trasou ÚSES regionálního. Nově navržený koridor MÚSES přechází na katastry Perálec a Zderaz.

Prosetín u Hlinska (k.ú. Prosetín u Hlinska)

V území je vymezeno celkem pět větví místního ÚSES. Středem katastru ve směru sever – jih je MÚSES veden Mrákotínským potokem. Převážnou část tohoto koridoru procházejícího zastavěným územím je nutno s ohledem na zástavbu považovat za nefunkční. Naopak druhá větev MÚSES, reprezentující společenstva vlhčích stanovišť vedená tokem Žejbro a jeho břehovými a doprovodnými porosty je v současnosti funkční.

Mezofilní větev MÚSES vymezená napříč řešeným katastrem ve směru JV – SZ byla v části Horního Prosetína přetrasována tak, aby neprocházela zástavbou. Na této větvi bylo z důvodu dodržení prostorových parametrů nově vloženo MBC 1051. Ke změně vedení koridoru MÚSES došlo i v západní části katastru – původní vedení po hranici zástavby osady Mokřýšov je trasa odkloněna východně k Prosetínu. Vymezení MBC 1049 v lese na SZ okraji katastru a trasa MBK 1048 zůstaly zachovány beze změn.

Předhradí (k.ú. Předhradí u Skutče)

Východní hranicí katastru prochází údolím Krounky regionální ÚSES včetně regionálního biocentra Šiligův Důl. Z regionálního koridoru vychází větev MÚSES podél Lešanského potoka jižním směrem na katastr Lešany. Další dvě větve MÚSES jsou vedeny lesními porosty na JZ okraji katastru. Jejich vymezení bylo upraveno s ohledem na reprezentativnost. Část MBK 1026, která byla vedena středem rybníka Haryk je posunuta tak, aby zahrnovala jen jeho litorální pásmo.

Na regionální koridor Krounky jsou napojeny dvě nově navržené větve. V severní části katastru je vedena lesem a jeho okrajem západním směrem na katastr Skutče. V jihovýchodní části katastru je nová větev vymezena v nivě bezejmenného přítoku Krounky a dále drobnými lesíky přechází na katastr Lešany. Dva úseky MBK 1020 jsou navrženy na orné půdě.

Přestavky u Chrudimi (k.ú. Přestavky u Chrudimi)

Do katastru zasahuje MÚSES pouze jednou větví, procházející tokem Ležák s přilehlými břehovými porosty podél západní hranice s k.ú. Trojovice ve směru severojižním. Na této větvi je vymezeno MBC zahrnující přírodně krajinářský park náležející k zámku Přestavky.

Rabštejnská Lhota (k.ú. Rabštejnská Lhota, Smrkový Týnec); katastry částečně zasahují do CHKO Železné hory

MÚSES mimo CHKO je vymezen v lesích na západní části obou katastrů. Západně od Rabštejnské Lhoty je součástí koridoru i Markovický potok. Nově vymezeno je propojení MBC 740 západním směrem s MBC 706 vymezeným v lesích v k.ú. Mladoňovice. Doplněna byla i větev v lesích Jedlina na katastru Smrkový Týnec, která je napojena na MBC vymezené v údolí kolem Okrouhlického potoka.

Ronov nad Doubravou (k.ú. Ronov nad Doubravou, Mladotice nad Doubravou, Moravany u Ronova)

Základní osu tvoří regionální větev ÚSES Doubrava, která vede od JV k SZ. Podrobněji je regionální ÚSES popsán v kapitole A.3.2.

Od Bousína na severu se na tuto regionální větev napojuje MBK po toku Kurvice, většinou s vyvinutými břehovými porosty. Pouze v jižní části má vymezený MBK nedostatečnou šířku z důvodu zástavby.

V SZ cípu k. ú. Ronov n. D. je nově vymezen terestrický MBK, aby byla zajištěna návaznost na vymezený MBK a MBC v k. ú. Žleby. Nový MBK je veden při hranici bloků orné půdy z kóty Vrchy k jihu, kříží trať a vstupuje do RBC Žleby.

Nivní větev, vedená po Lovětínském potoce, vychází z CHKO ŽH u Závratce a přes MBC Utopenec a Lovětínský potok se napojuje na regionální větev Doubrava.

V k. ú. Moravany se nalézá mezofilní větev, která je zčásti nově vymezena v blocích orné půdy. Jde o propojení RÚSES na Doubravě s MÚSES v údolí Doubravky. Nové vymezení pouze napravuje slepé zakončení MBK od Doubravy, zároveň rozčleňuje rozsáhlé bloky orné půdy, kdy pokračuje na k. ú. Kněžice u Ronova. Při úpravách byla také zvětšena nedostatečná výměra MBC Na Skalici. V k. ú. Moravany je na západní hranici vymezena na strmých zalesněných svazích část MBC 526, které většinou leží na sousedním k. ú. Spytice.

Rosice u Chrasti (k.ú. Rosice u Chrasti, Brčekoly, Bor u Chroustovic, Synčany)

Osu západní části území tvoří větev MÚSES vedená nivou toku Žejbro, kdy MBK zahrnuje nejen vlastní meandrující tok ale i téměř souvislé břehové porosty. Jen v krátkém úseku v intravilánu Rosic je funkce koridoru omezena zástavbou a opevněním toku. Na této větvi jsou vymezena tři funkční biocentra.

Mezofilní větve členící polní krajinu ve směru východ-západ byly vymezeny na jižním okraji území a v jeho východní části. Základem mezofilní větve, procházející po jižní hranici s k.ú. Chrast, je dochovaná mozaika stávajících porostů na svazích a mezích. Tato větev směřuje k MBC v sousedním katastru, jehož základem je PP Chrašická stráž. Ve východní části území je mezofilní větev vedena

remízem v k.ú. Synčany a v MBC 946 se dělí dvěma směry s návazností na katastry Lozice a Bor u Chroustovic.

Nově navržené jsou dvě mezofilní větve. První v západní části území navazuje na MÚSES vymezený v k.ú. Zájezdec. Druhá nově navržená větev využívá stávající liniový porost v polích na hranici katastrů Rosice a Synčany a je vedena ve směru sever-jih.

Rozhovice (k.ú. Rozhovice)

MÚSES tvoří koridor vymezený podél pramenného a horního toku Dubanky, který vychází z jihozápadu ve směru od Heřmanova Městce a prochází územím k severovýchodu na katastr Čepí v sousedním ORP. Na této větvi MÚSES, reprezentující společenstva normálních a vlhkých hydrických řad, jsou v katastru Rozhovic vymezena tři biocentra (MBC 658, 660, 662). Koridory spojující tato tři biocentra jsou pouze částečně funkční vzhledem k napřímení toku Dubanky a absenci odpovídajících břehových a doprovodných porostů. V části intravilánu obce nelze ani v budoucnu počítat s ohledem na zástavbu s dodržáním minimálních šířkových parametrů koridoru.

V severozápadní části katastru je nově navržena větev MÚSES reprezentující společenstva mezofilní. Je trasována od MBC 658 západním směrem k biocentru v k.ú. Jezbořice a člení rozlehlé, souvisle intenzivně zemědělsky obhospodařované území.

Řestoky (k.ú. Řestoky)

V katastru je MÚSES tvořen dvěma větvemi, reprezentující odlišné typy cílových společenstev. Větev vlhkofilních společenstev spojující MÚSES vymezený v k.ú. Zájezdec a Zaječice je vedena podél toku Ležák. I v části procházející intravilánem obce je funkce biokoridoru z větší části zachována s ohledem na šířku nezastavěného prostoru a existenci břehových porostů.

Druhá větev reprezentující mezofilní společenstva je vedena polní krajinou po západní hranici s katastrem Zaječice a do katastru Řestoky zasahuje jen okrajově.

Skuteč (k.ú. Skuteč, Hněvětice, Lažany u Skutče, Lešany, Lhota u Skutče, Nová Ves u Skutče, Radčice u Skutče, Skutičko, Štěpánov u Skutče, Zbožňov, Žďárec u Skutče)

Do řešeného území zasahují dvě větve regionálního ÚSES. Na východním okraji území se jedná o regionální koridor tvořený údolím Krounky. Druhá větev regionálního ÚSES prochází lesním komplexem na severním okraji katastru Lhota, Štěpánov a Nová Ves.

V MÚSES v okolí Skutče zahrnujícím PR Anenské údolí byla doplněna mezofilní větev o část, procházející lesními porosty dále na katastr Lhota u Skutče k regionálnímu ÚSES. Nové napojení na regionální ÚSES bylo vymezeno v katastru Hněvětice.

Větvě MÚSES, procházející severozápadně od Skutče byly zpřesněny včetně umístění biocenter. Stejně byl upřesněn MÚSES vymezený v katastru Radčice. Nově vymezena byla větev MÚSES jihovýchodně od Skutče. V katastru Lešany je MÚSES veden podél Lešanského potoka a pak v lesích jižně od obce. Nově bylo v tomto katastru vymezeno napojení na MÚSES v katastru Předhradí.

Slatiňany (k.ú. Slatiňany, Kunčí, Škrovád, Trpišov); k.ú. Slatiňany, Škrovád a Trpišov zasahují částečně do CHKO Železné hory

V části území byla zpřesněna trasa regionálního ÚSES podél Chrudimky ve směru sever-jih. Podrobněji je regionální ÚSES popsán v kapitole A.3.2.

Ve východní části území, která nezasahuje do CHKO Železné hory, nebyl MÚSES doplňován. Naopak rybníky Návesní a Mazánek, vymezené v KoPÚ jako MBC na katastru Kunčí bez možné návaznosti, byly zařazeny do kategorie interakčních prvků.

Smrček u Žumberku (k.ú. Smrček u Žumberku)

Lesním komplexem, zaujímajícím západní část katastru, prochází regionální ÚSES. Místní ÚSES reprezentovaný společenstvy hydricky vlhkých řad je vymezen v jižní části katastru podél Olšinky a Ležáku, kde navazuje na ÚSES na katastru Bošov v sousedním ORP Hlinsko.

Sobětuchy (k.ú. Sobětuchy)

Místní ÚSES je v katastru reprezentován čtyřmi větvemi. Osu území ve směru severojižním tvoří hydricky zamokřená větev, vedená podél Markovického potoka se dvěma biocentry. MBC 755 zahrnuje Pouchovický rybník včetně přilehlých břehových a doprovodných porostů. MBC 743 navazující na jižní okraj intravilánu obce je vymezeno na zemědělské půdě. MBC 754, 756 a 742, tvořící tuto větev jsou převážně funkční, jejich základem jsou kromě toku téměř souvislé břehové porosty. V jižní části

intravilánu Sobětuch je koridor tvořen jen regulovaným tokem a travnatými plochami mezi tokem a přilehlými komunikacemi.

Další tři větve MÚSES reprezentují mezofilní společenstva. Do východního okraje území přechází mezofilní větve z chrudimského katastru. Z důvodu dodržení prostorových parametrů bylo na východním okraji intravilánu vymezeno chybějící biocentrum.

Druhá mezofilní větve člení zemědělskou krajinu západní části katastru s návazností na k.ú. Stolany. Třetí větve zasahuje do severního okraje území, kde z k.ú. Chrudim přechází navržený místní biokoridor.

Stolany (k.ú. Stolany)

Místní ÚSES v obci Stolany je dle ÚP tvořen pouze jedním biocentrem v blízkosti Skupického potoka, z něhož pak vychází biokoridor podél Skupického potoka na sever až k Markovickému rybníku. Biokoridor je vedený podél potoka bez výraznějšího zastoupení cílových společenstev. Biocentrum MBC 700 také není funkční.

V celém území obce převažují plochy orné půdy. Z hlediska zvýšení prostupnosti území a doplnění sítě ÚSES, která zde prakticky chybí, zde byla navržena nová větve ÚSES, která by měla reprezentovat mezofilní společenstva. V současné době je vedena po orné půdě a je nefunkční.

Jižní výběžek území obce křížuje nově navržený biokoridor spojující MBC 706 a MBC 740 ve stávajících lesních porostech, které nejsou propojeny žádným prvkem ÚSES.

Střemošnice (k.ú. Střemošnice)

Jižním okrajem katastru ve směru JV-SZ prochází mezofilní i nivní větve regionálního koridoru ÚSES. Mezofilní větve regionálního koridoru dále prochází východní částí katastru a napojuje se na větve, vedenou po katastrální hranici s Řepníky zahrnující PR Střemošická stráň. Podrobněji je regionální ÚSES popsán v kapitole A.3.2.

Všechny větve místního ÚSES jsou navázány na ÚSES regionální. První větve je vedena ve směru severojižním podél pravostranného přítoku Novohradky. V úseku procházejícím intravilánem Bílý Kůň jsou součástí koridoru i plochy veřejné sídelní zeleně. Na tento místní koridor je napojen MÚSES z k.ú. Luže. Jen krátkým úsekem ve východním výběžku katastru přechází místní biokoridor z katastru Libecina do RBK 328.

Svídnice u Slatiňan (k.ú. Svídnice u Slatiňan); katastr zasahuje částečně do CHKO Železné hory

Východním a severním okrajem území protéká řeka Chrudimka, která je regionálním koridorem ÚSES. Podrobněji a v širších souvislostech je regionální ÚSES popsán v kapitole A.3.2.

Místní ÚSES vychází z regionálního koridoru Chrudimky a je veden podél Okrouhlického potoka západním směrem ke hranici CHKO Železné hory.

Trojovice (k.ú. Trojovice)

Do katastru zasahuje MÚSES pouze jednou větví, procházející tokem Ležák s přilehlými břehovými porosty podél východní hranice s k.ú. Přestavky ve směru severojižním. Na této větví je za jižním okrajem intravilánu vymezeno MBC zahrnující doprovodné lužní porosty dřevin v nivě toku.

Třemošnice nad Doubravou (k.ú. Třemošnice nad Doubravou, Lhůty, Kubíkovy Duby, Podhradí z Železných horách, Skoránov, Starý Dvůr, Závratec); všechny katastry zasahují do CHKO Železné hory

Do jihozápadní části území zasahuje část regionální větve Doubrava. Trasa regionálního ÚSES je podrobněji popsána v kapitole A.3.2.

Nově vymezená mezofilní větve v k. ú. Závratec reaguje na dosavadní absolutní absenci propojení MÚSES mezi vodními toky, a tím i chybějící reprezentativní terestrické ekosystémy. Zároveň jsou snahou o rozčlenění velkých bloků orné půdy. Zajišťuje propojení mezi Doubravou u vtoku Zlatého potoka a Lovětínským potokem. V prostoru jižně od zastávky Závratec je vymezeno MBC Na moři, jehož hranice jsou jasně dány železnicí, silnicí a vedením elektřiny. Z tohoto MBC vedou k Lovětínskému potoku dva variantní MBK. Severní se napojuje na MBK po Lovětínském potoce v místě, kde potok opouští CHKO ŽH, zatímco východní varianta směřuje nejkratší cestou k proluce v zastavbě mezi Závratcem a Třemošnicí, kde je nutno překonat koridor vedení elektřiny a napojit se na Lovětínský potok východně od Závratce v CHKO ŽH.

Na hranici k. ú. Třemošnice a Kubíkovy Duby je vymezena mezi CHKO ŽH a regionální větví Doubrava mezofilní větve hercynských dubohabřin s jedním MBC Malá Čeperka.

Do předcházející větve je od Vestce u Běstviny přes k. ú. Kubíkovy Duby byla nově vymezena mezofilní větev MÚSES v blocích orné půdy s využitím stávajících remízků. Jedná se o reakci na metodicky problémové vymezení MÚSES u Vestce, zároveň tento návrh umožní rozčlenění velkých bloků orné půdy a vytvoří propojení ve směru sever – jih v místech, kde jsou vymezeny pouze větve ve směru východ – západ. Dalším novým návrhem souvisejícím s okolím Vestce, je nově vymezená větev obcházející Vestec severně a mířící k západu. Do k. ú. Kubíkovy Duby zasahuje jen lokálně, více viz Běstvina.

Třibřichy (k.ú. Třibřichy)

Kostru MÚSES tvoří dvě větve, reprezentující společenstva zamokřené hydrické řady kolem Bylanky a Markovického potoka. Biokoridor Bylanky, procházející intravilánem obce spojuje biocentrum 672 vymezené při severním okraji území při hranici s k.ú. Dřenice s biocentrem 674, zasahujícím i na sousední katastr Bylan. Koridor podél Markovického potoka vychází z MBC 672 a prochází celým katastrem až k jeho jižnímu okraji, kde je vymezeno MBC 696 Markovický rybník. Oba koridory jsou pouze částečně funkční vzhledem k jejich regulaci a místy i absenci břehových porostů. V části intravilánu obce nelze s ohledem na prostorové podmínky dodržet minimální šířkové parametry.

Do východního okraje katastru zasahuje jen velmi krátkým úsekem větev MÚSES, reprezentující stanoviště hydricky normální. Tato větev prochází západním okrajem k.ú. Chrudim a větví se severním a východním směrem na katastr Medlešice. V části na katastru Třibřichy je koridor navržen na orné půdě.

Tuněchody (k.ú. Tuněchody)

Jihovýchodní částí katastru prochází regionální ÚSES, jehož trasa podél Chrudimky byla zpřesněna a je podrobněji popsána v kapitole A.3.2.

Místní ÚSES zasahuje jen do severní části katastru, kde respektuje návaznost na vymezený MÚSES v sousedním ORP na katastru Ostřešany. MBK 770 navazující na k.ú. Ostřešany je navržen na zemědělské půdě. Základem MBC 771 je malý polní lesík. Propojení tohoto biocentra s regionálním ÚSES je nutné doplnit na katastru Hostovice, ležícím v sousedním ORP Pardubice.

Úherčice (k.ú. Úherčice)

V lesních komplexech podél východní a severovýchodní katastrální hranice prochází regionální ÚSES, který do katastru Úherčic zasahuje jen několika drobnými výběžky lesa.

Místní ÚSES prochází po jižní hranici katastru ve směru východ-západ Janovickou oborou. Druhá větev MÚSES je navržena v severní části katastru v oboře Úhřetice jako spojnice lesních komplexů u Heřmanova Městce a Kostelce u Heřmanova Městce.

Úhřetice (k.ú. Úhřetice)

Na katastru Úhřetic se v regionálním RBC 110 spojují dvě větve regionálního ÚSES, které jsou vymezeny podél Chrudimky a podél Novohradky. Trasa regionálního ÚSES byla zpřesněna a je podrobněji popsána v kapitole A.3.2.

Místní ÚSES reprezentuje větev hydricky vlhčích řad, která vychází z regionálního koridoru Novohradky a je vedena podél Kočského potoka na k.ú. Topol. Tato větev MÚSES je jen částečně funkční – v intravilánu prochází soukromou zelení zahrad a okrasnými plochami veřejné zeleně. Kočský potok je napřímen a regulován, v úseku mimo sídlo jen nesouvisle lemován břehovým porostem (MBK 779, 783). Základem biocentra MBC 780, vymezeném na Kočském potoce je malý polní lesík.

Na severovýchodní okraj úhřetického katastru přechází MÚSES z k.ú. Dvakačovice. Částí sem zasahují porosty, tvořící MBC 777 a MBK 776. Projednáno musí být navržené chybějící propojení na katastru Úhřetická Lhota v ORP Pardubice.

Vápenný Podol (k.ú. Vápenný Podol, Cítkov, Nerozhovice); malá část k.ú. Vápenný Podol zasahuje do CHKO Železné hory

Na území správního obvodu obce zasahuje regionální ÚSES. Jedna jeho větev prochází po východní hranici katastru s obcí Morašice. Druhá část je tvořena nově vymezeným regionálním biocentrem RBC 50. Potřeba tohoto vymezení je popsána v kapitole věnované popisu RÚSES.

MÚSES je reprezentován čtyřmi větvemi. V původním vymezení byly zahrnuty dvě větve, které prochází převážně severojižním směrem podél toku Cítkovského potoka a Podolského potoka. Zde došlo k úpravám vymezení biokoridorů i biocenter tak, aby byly dodrženy prostorové parametry. Na Podolském

potoce bylo v okolních porostech vymezeno také nové biocentrum z důvodu překročení délkových parametrů biokoridoru.

Dvě nově vymezené větve reprezentují lesní společenstva. Jedna větev prochází severojižním směrem podél hranice s obcí Prachovice. Je vedena stávajícími lesními porosty a je zde vymezeno také nové biocentrum. Druhá větev vychází z biocentra MBC 85, které je součástí regionálního biokoridoru, kříží Citkovský potok a pokračuje směrem k Heřmanovu Městci.

Vejvanovice (k.ú. Vejvanovice)

Severní částí katastru prochází regionálního biokoridor vedený podél Novohradky mezi RBC Dvakačovická stráž a RBC Meandry Chrudimky.

Místní ÚSES je vymezen podél Ježděny, která přitéká z jihu z k.ú. Dolní Bezděkov a ústí do regionálního koridoru Novohradky. V celé trase procházející intravilánem Vejvanovic jsou funkčnost a prostorové parametry omezeny zástavbou, koridor prochází soukromou i veřejnou zelení.

Do západního okraje katastru zasahuje krátkým úsekem mezofilní větev MÚSES, nově navržená na katastrech Kočí, Dolní Bezděkov a Hrochův Týnec.

Vrbatův Kostelec (k.ú. Vrbatův Kostelec, Louka u Vrbatova Kostelce)

Místní ÚSES je reprezentován především stávajícími společenstvy v nivách toků Žejbro, Mrákotínského a Havlovického potoka. MBK vedený podél Žejbra byl rozšířen tak, že zahrnuje širší nivu toku. MBK 908 v intravilánu obce Louka je s ohledem na zástavbu jen částečně funkční.

Nově vymezená mezofilní větev MÚSES je vedena západně od Vrbatova Kostelce. Mezofilní biokoridor je doplněn za jihozápadním okrajem obce Louka s návazností na sousední ORP (k.ú. Kvasín).

Vyžice (k.ú. Vyžice)

Původně byl MÚSES v území obce zastoupen třemi větvemi. Jedna byla vedena po Jeníkovickém potoce, druhá po potoce Struha a třetí, která na území obce zasahuje pouze minimálně je vedena po Zlatém potoce. Všechny tři tyto větve byly zachovány, došlo pouze k drobným úpravám a zpřesnění kresby v zastavěném území obce Vyžice.

Nová větev, která vede západně od obce Slavkovice v severojižním směru reprezentuje mezofilní společenstva. Je vedena přes stávající lesní a luční porosty.

Zaječice u Chrudimi (k.ú. Zaječice u Chrudimi)

V lesní krajině, pokrývající jižní část katastru je vymezen regionální ÚSES. Na katastr Zaječice zasahuje část RBC 239 Bítovanka a regionální koridor, procházející těsně u jižní hranice katastru ve směru východ – západ.

Místní ÚSES je v jižní lesnaté části katastru vymezen mezi regionálním koridorem a MÚSES v katastrech Chrast a Horka.

Zamokřená větev MÚSES je vedena podél toku Ležák a má návaznost z k.ú. Řestoky a Bítovany. V intravilánu obce Zaječice jsou prostorové parametry a funkčnost koridoru omezeny regulací a opevněním toku a absencí břehových porostů.

V zemědělsky intenzivně využívané severní části území je nově navržena mezofilní větev MÚSES, přecházející z k.ú. Honbice. Je vedena polní krajinou podél severovýchodního okraje katastru východním směrem a přechází na k.ú. Řestoky. Na této větvi je vymezeno jedno MBC.

Zájezdec (k.ú. Zájezdec)

V katastru byl MÚSES veden pouze jednou větví, procházející tokem Ležák s přilehlými břehovými porosty podél západní hranice s k.ú. Trojovice ve směru severojižním. V návrhu je doplněna mezofilní větev, procházející napříč intenzivně obhospodařovanou zemědělskou krajinou ve směru východ – západ mezi nivami Ležáku a Žejbra. Základem této nově navržené větve jsou dva remízy u polních cest jižně od obce.

Zderaz (k.ú. Zderaz)

Do severovýchodního okraje katastru zasahuje regionální ÚSES procházející údolím Novohradky.

Místní ÚSES je veden okraji lesních komplexů severně a jihovýchodně od obce Zderaz. Za východním okrajem obce bylo v lesích, které jsou zahrnuty do PR Maštale nově vymezeno MBC a také napojení na RBC 300 na katastru Bor u Skutče. Nové propojení vymezeného MÚSES na regionální ÚSES bylo také navrženo podél hranice s katastrem Nové Hradky.

Žumberk (k.ú. Žumberk)

V harmonické zemědělsko-lesní krajině, pokrývající jižní část katastru prochází ve směru východ-západ regionální ÚSES. Do severovýchodního okraje katastru zasahuje část RBC 239 Bítovanka.

MÚSES je v katastru veden třemi větvemi hydricky vlhkých řad. Podél západní hranice s k.ú. Lukavice je MÚSES tvořen břehovými a doprovodnými porosty toku Ležák. V úseku, kde Ležák protéká lomem Žumberk je koridor v současnosti nefunkční. Druhá větev MÚSES vychází z regionálního ÚSES a prochází jižní částí katastru ve směru S-JZ. Zahrnuje Bratroňovský potok s přílehlými částmi břehových a lesních porostů. Pouze malou část zasahuje do katastru MBK 852, který je vymezen podél Kvítkovského potoka na hranici s k.ú. Lukavice a přechází směrem JZ na k.ú. Nasavrky.

A.3.4 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES

Antropogenně podmíněný ÚSES reprezentuje společenstva, jejichž existence je přímo podmíněna lidskou činností, bez které by nemohly ani vzniknout ani v krajině dlouhodobě přetrvávat. Takovými ekosystémy jsou luční (louky, pastviny, stepi) a antropogenně podmíněné mokřadní ekosystémy (litorální pásma rybníků a nádrží, podmáčené plochy pod hrázemi, umělé mokřady vytvořené v rámci revitalizací ap.).

Pro rozhodování o vhodnosti vymezení antropogenně podmíněného ÚSES je důležité, zda jsou příslušné ekosystémy pro daný bioregion a typ biochory charakteristické, vyskytují se v krajině trvale a mají vysoký biologický význam. Větve antropogenního ÚSES se mohou napojovat na jiné charakterem obdobné větve antropogenního ÚSES, nebo na větve přírodního ÚSES s obdobnými stanovištními podmínkami.

Typickým příkladem antropogenně podmíněného ÚSES jsou větve v nivách toků, kombinující luční, lesní a mokřadní systémy a jejich vzájemné přechody.

Samostatnou kapitolou je vymezení ÚSES v urbanizovaném území. Ač mají taková území výrazně omezený podíl ploch s přírodními nebo přírodě blízkými společenstvy, jsou součástí krajiny, a tedy i součástí přirozených transportních systémů a vazeb. Z tohoto důvodu je nutné zachovat nezbytnou míru přirozených funkcí krajiny posilující ekologickou stabilitu i v takto pozměněném prostředí (typicky společenstva vázaná na vodní prostředí – nivy toků). Kromě částí ÚSES, které zahrnují přírodní nebo přírodě blízká společenstva, lze v urbanizovaném území vymezit i takové skladebné části nebo větve ÚSES, které jsou antropicky pozměněné (plochy sídelní zeleně).

A.3.5 Vymezení interakčních prvků

Podle definice interakčních prvků se jedná o lokality zabezpečující dílčí, ale základní životní funkce těch druhů organismů, které se podílejí na autoregulačních procesech v intenzivně využívaných, méně stabilních společenstvech. Protože návrhy na interakční prvky jsou v plánech ÚSES pouze směrné a závaznost jim může dodat až souhlas vlastníka, byly do Plánu ÚSES ORP převzaty jako interakční prvky pouze skladebné části ÚSES (biocentra a biokoridory) vymezené v rámci Komplexních pozemkových úprav nebo územních plánů, které nebyly z důvodu chybějících návazností v Plánu ÚSES využity.

Příkladem interakčních prvků převzatých z KoPÚ jsou např. biokoridory vymezené v KoPÚ na katastru Čankovice, které neměly v daném území ani spojitost, ani návaznost na sousední katastry (IP 1140-1146).

Příkladem interakčních prvků převzatých z územních plánů je izolované MBC, zahrnující rybníky Návesní a Mazánek jižně od Slatiňan (IP 1137) nebo „slepý“ biokoridor vedený z Bažantnice u Klešic, končící v intravilánu Heřmanova Městce (IP 1135). █

A.3.6 Návaznost ÚSES na hranicích řešeného území

Obce navazující na ORP Chrudim:

ORP Čáslav

Bílé Podolí

Místní biokoridor MBK 501 byl řešen jen mimo území CHKO Železné hory. Je veden podél Starkočského potoka, jímž pokračuje i za hranici ORP Chrudim biokoridorem LBK 8.

Návaznost byla zajištěna návrhem MBK 501.

Semtěš

V území obce Semtěš pokračuje místní biokoridor MBK 500 vedoucí podél Bumbaleckého potoka.

Návaznost byla zajištěna návrhem MBK 500 vedoucího z biocentra MBC 39, které je vloženým MBC do RBK Litošice – Lichnice. Vymezení regionálního ÚSES v ORP Čáslav je třeba upravit a zpřesnit.

Starkoč

Na území obce Starkoč nenavazuje žádný prvek ÚSES z ORP Chrudim.

Vinaře

MBK 502 vycházející z místního biocentra MBC 503 byl upraven tak, aby mohl být napojen na LBK 5. LBK 5 je potřeba protáhnout podél polní cesty, která tvoří hranici ORP.

Návaznost zatím není. V ORP Chrudim byla podpořena úpravou vedení MBK 502. Je však potřeba i úprava LBK 5 v sousedním ORP.

Žleby

Místní biokoridor MBK 511 je nově vymezen proto, aby zajistil pokračování mezofilní větve z místního biocentra LBC 1/1 na území obce Žleby do RBC 5.

MBK 511 vychází z RBC 5, které je rozdělené hranicí ORP (tedy hranicí řešeného území), které pak pokračuje za hranicí jako RBC 1711 (Žleby) v území mezi řekami Hostačovka a Doubrava. V JV cípu RBC je opět přesah do ORP Chrudim jako RBC 4. Hostačovkou pak pokračuje regionální biokoridor jdoucí po hranici ORP: RBK 4, RBK 3, vložené MBC 2 a RBK 1.

Návaznost byla návrhem zajištěna.

V jižním cípu ORP Čáslav je na RBK vymezeno MBC, které přesahuje do ORP Chrudim vymezeným MBC 516.

ORP Havlíčkův Brod

Zvěstovice

Podél hranice řešeného území (ORP) je vymezena smíšená větev mezofilních a nivních ekosystémů podél Doubravky. V ORP Chrudim se jedná především o mezofilní část větve, kterou tvoří MBC 517, MBK 519 MBC 520 a z něj pokračují 2 biokoridory, z nichž jeden – MBK 521 vede vně řešeného území podél říčky Doubravky a vchází do řešeného území opět do biocentra – MBC 526, které však také z větší části leží mimo řešené území (návaznost již v ORP Chotěboř – k. ú. Spytice).

Vně ORP po její hranici se táhne lokální biocentrum LC 07, které navrhuje rozčlenit na odpovídající prvky podle návaznosti do ORP Chrudim.

MBC 517 bylo navrženo k rozšíření, naopak původní LC 6 Na Škrovádě bylo zrušeno, jelikož jižněji po hranici je další biocentrum – MBC 520.

Úplná návaznost zatím není. Je potřeba ji doplnit v ORP Havlíčkův Brod rozčleněním biokoridoru na odpovídající prvky ÚSES.

ORP Hlinsko

Holetín

Nově navržený biokoridor MBK 1061 v řešeném území navazuje na biocentrum u Dřevešského potoka.

Návaznost je zachována.

Krouna

Biokoridor MBK 1131 je přetrasován na Rybenský potok. Na území obce Krouna doporučujeme biokoridor rozšířit tak, aby pokračoval stále po toku, který uhýbá z území ORP Chrudim.

Regionální biokoridor RBK 290 navazuje na stávající regionální biokoridor z jihu.

Návaznost je téměř úplná. Je potřeba ji doplnit rozšířením biokoridoru po celé šířce vodního toku v ORP Hlinsko.

Miřetice

Na RBK 244 navazuje jeho část mimo hranici ORP a MBC 243 je rovněž rozdělena hranicí ORP.

Návaznost je zajištěna.

MBK 853 byl oproti původnímu rozšířen do svahu o sušší řady. Navazuje na stávající místní biokoridor podél Bratroňovského potoka, podél něhož by měl pokračovat dále na jih k oblasti Brabenečný, kde je potřeba navrhnout místní biocentrum, do něhož by směřoval i MBK 849 z území ORP Chrudim (k.ú.Ctěnín).

Návaznost zde není zajištěna, je potřeba doplnit prvky ÚSES V ORP Hlinsko.

Na MBC 904 se připojuje biokoridor podél říčky Oběšinka směřující jižně.

MBC 907 zahrnuje mimo řešené území ještě vodní plochy Hoříčka a Petráň. Další návaznosti jsou zajištěny biokoridorem podél Ležáku (Holetínky).

Návaznosti na MBK 908, MBK 912 i MBK 914 jsou vyřešeny a biocentrum MBC 913 zasahuje mimo řešené území i přes vodní plochy Ležák a Komora.

Návaznosti jsou v těchto místech návrhem zajištěny.

Otradov

RBC 289 Otradov má pokračování na svazích nad Krounkou obrácených k severu.

Návaznost je zachována.

Na území obce Otradov zasahuje biocentrum MBC 1024, na něž v současnosti navazuje v ORP Hlinsko biokoridor, vedený napříč stávajícími pastvinami. I když je návaznost zachována, bylo by vhodnější MBK v ORP Hlinsko vymezit v návaznosti na JV okraj MBC 1024 ve stávajícím lesním porostu.

Pokřikov

MBK 1030 navazuje na stávající biokoridor. MBK 1025 vyžaduje úpravu biokoridoru za hranicemi ORP, aby navázal lesem.

Návaznost není zajištěna, je potřeba úpravy biokoridoru v ORP Hlinsko.

Raná

Navržený biokoridor MBK 1061 je potřeba propojit s biocentrem jižně od hranic řešeného území.

Návaznost zde není zajištěna.

MBC 1037, MBC 1039 a MBK 1040 navazují na ÚSES na území obce Raná.

Návaznost je zajištěna.

Tisovec

MBK 912, MBC 913 a MBC 909 pokračuje za hranicemi ORP na území obce Tisovec. Na MBC 909 i MBC 977 navazují biokoridory na území obce Tisovec.

Návaznosti jsou zachovány.

Trhová Kamenice

Na toto území navazuje v rámci ORP Chrudim CHKO Železné hory, kde nebyl návrh ÚSES řešen.

Vysočina

Na toto území navazuje v rámci ORP Chrudim CHKO Železné hory, kde nebyl návrh ÚSES řešen.

ORP Holice

Trusnov

Na MBK 920 nenavazuje jeho pokračování do nadregionálního biocentra. Je potřeba jej doplnit podél Ostrovského potoka.

Návaznost není. Je potřeba doplnění na území ORP Holice.

Uhersko

NRBC 259 pokračuje za hranicemi i na území obce Uhersko.

Návaznost je zachována.

ORP Chotěboř

Borek

Přesah vloženého MBC 37 a RBK 38 do ORP Chotěboř je u Roubalky (k. ú. Ostružno) řešen vymezeným RBK.

Návaznost je zachována.

Heřmanice

Původní RK 1351 a RC 905 bylo spojeno v RBC 35, které má v k. ú. Heřmanice návaznost ve vymezení RBC na svahy nad levým břehem Doubravy. Regionální ÚSES pokračuje dále na jih.

Návaznost je zachována.

Jeřišno

Biocentrum MBC 561 končí s hranicí ORP Chrudim, dále pokračuje po vodním toku do RBK 1352 (dle ÚAP Chotěboř) v prostoru Mlýnského rybníka.

Návaznost je zachována.

Klokočov

Na toto území navazuje v rámci ORP Chrudim CHKO Železné hory, kde nebyl návrh ÚSES řešen.

Kraborovice

RBC 35 pokračuje na území obce Kraborovice. Krátký úsek mimo území ORP Chrudim, který je v současnosti označen jako RBK, by bylo vhodné připojit k RBC, aby logicky doplnil celé regionální biocentrum Doubrava u Uhrovského mlýna.

Návaznost je částečná, je potřeba úpravy prvku RBK na RBC v ORP Chotěboř.

Libice nad Doubravou

Na toto území navazuje v rámci ORP Chrudim CHKO Železné hory, kde nebyl návrh ÚSES řešen.

Rušínov

Na toto území navazuje v rámci ORP Chrudim CHKO Železné hory, kde nebyl návrh ÚSES řešen.

Návaznost je i po návrhu zachována.

Vilémov

MBC 526 rozdělené hranicí řešeného území bylo upraveno blíže podél vodního toku.

ORP Litomyšl

Budislav

MBK 1117 vyžaduje na území obce Budislav napojení na biocentrum MC 8.

Návaznost není zajištěna. Je potřeba úprava v ORP Litomyšl.

RBK 294 je součástí RBK mimo hranice řešeného území a navazuje do RBC přiléhající vně hranic řešeného území.

Návaznost je zachována.

Jarošov

RBK 295 napojující se na regionální biocentrum v území Jarošova byl zpřesněn.

Návaznost je zajištěna.

MBK 1127 navazující na MBK 1128 podél hranice ORP je potřeba na území obce Jarošov doplnit podél Voletínského potoka.

Návaznost zde není a je potřeba ji zajistit vytvořením biokoridoru v ORP Litomyšl.

Lubná

MBC 293 bylo rozšířeno tak, aby navazovalo na stávající regionální biocentrum RBC 452 Horní les.

Vymezené MBC 293 by bylo možno spojit s RBC do jednoho celku.

Návaznost je zajištěna.

Nová Ves u Jarošova

MBC 1126 a MBK 1127 jsou vedeny po Voletínském potoku. MBC 1126 je potřeba rozšířit východně směrem k toku a ÚSES by měl pokračovat dále po vodním toku na sever.

Návaznost není zajištěna. Je potřeba ji vytvořit navržením ÚSES na celém území obce Nová Ves u Jarošova.

ORP Pardubice**Čepí**

Návaznost MBK 657 je zajištěna pokračujícím biokoridorem.

Dubany

Na území obce Dubany nenavazuje žádný prvek ÚSES z ORP Chrudim.

Jezbořice

Regionální ÚSES navazující původně na tuto obec byl přetrasován a odkloněn k západu na ORP Přelouč. Původní řešení znamenalo změnu z mezofilních ekosystémů na vodou ovlivněné okolo Podolského potoka, zároveň aktuální stav krajiny v původní verzi znamená řadu komplikací pro smysluplnou realizaci RÚSES v požadovaných dimenzích (šířka RBK, problém průchodu přes mnohá zastavěná území, požadavek na větší množství MBC oproti MÚSES).

Prostorová návaznost je po návrhu zachována. Je však potřeba překlasifikovat ÚSES za hranicemi řešeného území z regionálního na místní. Návaznost regionálního ÚSES je řešena v ORP Přelouč.

Kostěnice

Na území obce Kostěnice nenavazuje žádný prvek ÚSES z ORP Chrudim. MBK 858 pouze lemuje hranici ORP sousedící s hranicí Kostěnic.

Mikulovice

Na MBK 760 navazuje místní biokoridor za hranicemi ORP Chrudim. Na MBK 757 přiléhá přímo za hranicemi ORP Chrudim místní biocentrum.

Návaznosti jsou tedy zachovány.

Moravany

Z NRBC 259 byla návrhem vypuštěna JZ část pro koridor silnice D 35. Návaznost je však zachována.

MBK 915 byl upraven tak, aby navazoval na místní biokoridor za hranicemi. MBK 871 navazuje na pokračující biokoridor za hranicemi řešeného území.

Návaznost jsou návrhem zajištěny.

MBK 858 nemá za hranicemi návaznost na místní biokoridor v Moravanech. Je potřeba jej upravit a posunout východněji tak, aby se napojil na MBK 858, nebo zešíkmit pro navázání.

Návaznost není, je potřeba úpravy ÚSES v ORP Pardubice.

Ostřešany

Na MBK 763, který je zanesen v Komplexních pozemkových úpravách, je potřeba napojit návazný biokoridor mimo ORP Chrudim, který v současnosti vede po vrstevnici, ale mimo trasu MBK 763.

Návaznost není. Je potřeba úpravy na území ORP Pardubice.

MBK 770 byl upraven a napojen na pokračující biokoridor.

Návaznost je návrhem zajištěna.

Pardubice

RBC 109 a 110 navazuje na regionální biocentrum pokračujícím severně od území ORP Chrudim.

Návaznost je zachována.

MBK 772 byl upraven a navázán na biokoridor na území obce Pardubice.

Návaznost je po návrhu zajištěna.

Slepotice

Navržený biokoridor MBK 860 končí na hranicích ORP, kde je potřeba na něj navázat na území Sleptic směrem do biocentra na severovýchodě.

Návaznost není, je potřeba doplnění ÚSES v ORP Pardubice.

Staré Jesenčany

Návaznost na Staré Jesenčany je zajištěna návrhem MBK 669 v řešeném území.

Třebosice

MBC 670 pokračuje za hranicemi ORP a splňuje požadavky metodiky.

Návaznost je zachována.

MBK 669 však vyžaduje pokračování na území obce Třebosice a napojení na místní biocentrum.

Návaznost není a je potřeba doplnění ÚSES v ORP Pardubice.

Úhřetická Lhota

Na MBK 773 navazuje místní biokoridor.

Návaznost je po návrhu zajištěna.

Na MBC 777 nenavazuje za hranicemi ORP žádný prvek. Navrhujeme doplnění místního biokoridoru a doplněním prvků ÚSES na území obce Úhřetická Lhota.

Návaznost není. Je potřeba úprava na území ORP Pardubice.

RBC 110 navazuje na stávající regionální biocentrum na území Úhřetické Lhoty.

Návaznost je zachována.

ORP Polička

Borová

Na území obce Borová nenavazuje žádný prvek ÚSES z ORP Chrudim.

Pustá Kamenice

Na území obce Pustá Kamenice nenavazuje přímo žádný prvek ÚSES z ORP Chrudim. Pokračuje tudy regionální biokoridor jdoucí přes území sousední obce Krouna.

Návaznost je návrhem zajištěna.

ORP Přelouč

Bukovina u Přelouče

Obec Bukovina u Přelouče nemá platný územní plán. Navrhujeme napojení prvků ÚSES na MBK 527 navržený na území ORP Chrudim.

Návaznost není. Je potřeba návrhu ÚSES obce Bukovina u Přelouče na území ORP Přelouč.

Holotín

Na RBK 45 za hranicemi řešeného území navazuje regionální biokoridor (ÚAP ORP Přelouč), který je však zatím řešen v územním plánu obce Holotína spíše schematicky.

Návaznost existuje. Je však třeba zpřesnění v nově zpracovávaném ÚP Holotín.

Jeníkovice

V místech návaznosti na území obce Jeníkovice je nově vymezena větev regionálního ÚSES (RBK 56), která navazuje na stávající vymezený místní ÚSES, který je třeba upravit na regionální ÚSES v ORP Přelouč až po RBK na Struze (Zlatotoku) v k.ú. Choltice). V současnosti chybí prostorová návaznost ve vymezení u železniční trati na hranicích ORP.

Návaznost není zajištěna, je potřeba upravit ÚSES na území ORP Přelouč.

Stojice

MBC 584 vyžaduje navázání místním biokoridorem podél Jeníkovického potoka dále do dalšího biocentra severněji.

Návaznost není, je potřeba úpravy ÚSES v ORP Přelouč.

MBK 583 končí na hranici ORP Chrudim bez navázání. Je potřeba prodloužit stávající biokoridor na území Stojic směřující do místního biocentra.

Návaznost není. Je potřeba úpravy biokoridoru na území ORP Přelouč.

MBK 564 byl oproti původnímu upraven, avšak návaznost na sousední biocentrum byla zachována. MBK 563 pouze propojuje biokoridor po okraji lesa a zajišťuje návaznost.

Návaznosti jsou zachovány.

Navržený biokoridor MBK 566 končí na hranicích ORP a zároveň hranici lesa. Vyžaduje napojení za hranicemi řešeného území k stávajícímu místnímu biocentru.

Návaznost není. Je potřeba doplnění ÚSES na území ORP Přelouč.

Svinčany

Na území Svinčan směřuje nově vymezená větev regionálního ÚSES (RBK 56). Potřebná úprava se týká marginální plochy na hranicích dvou ORP a tří katastrů.

Návaznost není. Je potřeba doplnění regionálního ÚSES v ORP Přelouč.

MBK 609 postrádá doplňující šířku kvůli nejasnostem v hranicích správních jednotek. Územní plán Svinčan totiž má jiné hranice a nenavazuje na současné hranice ORP Chrudim. Je potřeba stanovení druhé části biokoridoru podél Jeníkovického potoka a navázání na nově navrhovaný regionální biokoridor RBK 56.

Návaznost není. Je potřeba úpravy ÚSES i hranic v územním plánu Svinčan.

MBC 610 navazuje na stávající biokoridor za hranicemi ORP.

Návaznost je zachována.

MBK 611 a MBC 612 pouze kopírují hranici ORP a nijak nezasahují mimo, tudíž je návaznost v pořádku.

Turkovice

Vložené MBC 39 do regionální větve ÚSES Litošice – Lichnice je zvětšeno. Navazuje na část mimo hranice ORP. Do tohoto místního biocentra se napojuje také místní biokoridor MBK 500.

Návaznost je návrhem zajištěna.

ORP Vysoké Mýto

Leština

Větev regionálního ÚSES probíhá po hranicích ORP podél toku Novohradky. V ORP Vysoké Mýto navazuje zjednodušeně vymezený RBK v předdimenzovaných rozměrech (případně bez odlišení nivní a mezofilní větve). Na území ORP Chrudim je vymezení přesné, potřebné přesahy mimo je třeba řešit při zpracování Plánu MÚSES ORP Vysoké Mýto (podrobněji viz níže).

Návaznost je zachována.

MBC 307 přiléhá k hranici ORP, ale za hranicí nepokračuje. Jeho velikost odpovídá parametrům dle metodiky.

RBK 308 vede těsně po hranici ORP. Na území ORP Chrudim je navrženo jeho rozšíření o luční porosty. Další rozšíření by bylo vhodné provést na území Leštiny v ORP Vysoké Mýto.

MBC 309 pokračuje místním biocentrem i za hranicemi ORP. Návaznost je zachována.

MBC 311 má dle návrhu jen 2,5 ha, předpokládá se potřeba rozšířit jej za hranice ORP. Návaznost není a je potřeba ji dořešit na území ORP Vysoké Mýto.

Mezi RBK 312 a RBK 313 bylo původně MBC, jež bylo v návrhu přesunuto a počítá se zde jen s regionálním biokoridorem. Navrhujeme změnit zbývající část místního biocentra pokračující za hranicemi ORP rovněž na regionální biokoridor. Návaznost tedy není a je potřeba ji dořešit na území ORP Vysoké Mýto.

MBC 314 pokračuje za hranicemi řešeného území. Návaznost je zachována.

Návrhem upravené vložené MBC 316 má rozlohu necelé 2 ha a je tedy potřeba jej rozšířit i za hranice ORP do velikosti 3 ha dle metodiky. Návaznost není zajištěna a je potřeba ji doplnit na území ORP Vysoké Mýto.

MBC 319 zůstává beze změny a návaznost na sousední ORP je zajištěna, návaznost je však třeba zpřesnit.

MBC 325 nedoléhá přímo k hranicím řešeného území – jedná se o reprezentanta mezofilních ekosystémů (snad až na přechodu k bučinám). Niva Doubravického potoka již představují odlišná stanoviště nivy.

Libecina

Na MBK 1079 navazuje za hranicemi řešeného území místní biokoridor.

Návaznost byla návrhem zajištěna.

Nové Hradky

MBC 303, RBK 304 i MBC 305 jsou mimo řešené území navázány a regionální biokoridor pak pokračuje dále na sever i přes území dalších obcí. RBK 304 je nově vymezen a reaguje na potřebu reprezentace ekosystémů normálních hydrických řad, což vymezený regionální ÚSES mimo ORP Chrudim nezaručuje.

Řepníky

Na hranicích s Řepníky bylo zachováno místní biocentrum MBC 329, které bylo vložené do regionálního ÚSES. Na území obce Řepníky na něj však navazuje podélně regionální biokoridor a poté teprve místní biocentrum. Navrhujeme změnit RBK rovněž na místní biocentrum, aby se vytvořila návaznost mezi ORP. Směrem k jihu zcela chybí návaznost na RBK 328 i MBK 1079. Tuto „mezeru“ je třeba vyřešit.

Návaznost není zajištěna, je potřeba úpravy na sousedním ORP Vysoké Mýto.

Rovněž MBC 331 pokračuje za hranicemi ORP částí regionálního biokoridoru. Navrhujeme jej změnit na MBC, aby se doplnila požadovaná velikost místního biocentra na 3 ha.

Návaznost není zajištěna, je potřeba změna na území ORP Vysoké Mýto.

MBC 263 splňuje parametry metodiky na rozlohu 3 ha. Za hranicemi na něj navazuje část regionálního biokoridoru, kterou je možné buď zachovat, nebo zrušit a pokračovat dále severněji stávajícím regionálním biokoridorem. Tento biokoridor navazuje i na RBK 261. RBC 260 je rozdělena hranicemi řešeného území, pokračuje regionálním biocentrem i mimo hranice ORP.

Návaznosti jsou zachovány.

Stradouň

Na MBK 921 nenavazuje na území obce Stradouň žádný prvek ÚSES.

Návaznost není, je potřeba návrhu ÚSES na území obce Stradouň v ORP Vysoké Mýto.

Vinary

MBC 935 pokračuje biocentrem mimo řešené území.

Návaznost je zachována.

MBK 929 nenavazuje na místní biokoridor mimo řešené území, vede mimo. Navrhujeme mírné přetrasování sousedního biokoridoru.

Návaznost není zajištěna, je potřeba úpravy v ORP Vysoké Mýto.

Obce navazující na CHKO Železné hory:

Běstvina

MBK 562 pokračuje za hranicemi CHKO Železné hory.

Na upravené MBC 560 navazuje za hranicemi CHKO místní biokoridor.

MBK 547 pokračuje i na území CHKO.

Návaznosti jsou zde všude zachovány.

Bojanov

Upravený biokoridor MBK 642 vstupuje do místního biocentra v CHKO Železné hory.

Návaznost je zajištěna.

Dále na území Bojanova přiléhá k hranici CHKO nově navržený RBK 90, který vyžaduje návaznost regionální větve ÚSES na území CHKO k nově vymezené větvi směřující do RBC 50 Páterova jeskyně u Vápenného Podolu (kontakt na hranici CHKO viz níže Třemošnice – RBK 55).

Návaznost není zajištěna, vyžaduje úpravu ÚSES v CHKO.

Na nově navržený MBK 767 vycházející z regionálního biocentra RBC 94 nenavazuje jeho pokračování na území CHKO, je potřeba jej doplnit například okrajem lesa.

Návaznost není zajištěna, je potřeba doplnění ÚSES na území CHKO.

Na vložené MBC 100 v regionálním biokoridoru navazuje jeho pokračování a dále regionální biokoridory na obě strany podél hranice CHKO Železné hory.

Návaznost je zachována.

Na RBC 101 navazuje regionální biocentrum na území CHKO.

Návaznost je zachována.

Bousov

MBK 509 pokračuje i za hranicemi CHKO.

Návaznost je zachována.

Hošťalovice

Navržený RBK 49 vedoucí lesem má návaznost na regionální biokoridor v CHKO Železné hory i s upřesňujícím návrhem.

Návaznost je zachována.

Chrudim

Návrhem prodloužený MBK 749 pokračuje na území CHKO Železné hory. Zde by bylo vhodné zvážit vedení biokoridoru kolem navrženého poldru dle ÚP tak, aby nevznikaly 2 rovnoběžné biokoridory, popř. vložení biocentra.

Návaznost je zajištěna. Budou však potřeba úpravy na území CHKO.

Křižanovice

Na MBK 725 navazuje místní biokoridor v CHKO, stejně tak jako na MBK 726 podél katastrálních hranic.

Návaznosti jsou zachovány.

Na nově navržený RBK 108 návaznost neexistuje, je třeba vymežit RBK reprezentující ekosystémy bučin a dubohabřin ve svazích.

Návaznost není zajištěna.

Libkov

Na RBK 107 navazuje regionální biokoridor v CHKO.

Návaznost zde je zachována.

Liboměřice

Na RBK 102 navazuje regionální biokoridor vstupující do regionálního biocentra na území CHKO.

Návaznost je zachována.

Licibořice

Na MBK 727 navazuje biokoridor na území CHKO.

Návaznost je zachována.

Upravené MBC 731 na hranicích katastrů Licibořice a Rabštejnská Lhota pokračuje dále podél vodního toku na území CHKO.

Návaznost je zajištěna.

Lipovec

MBK 501 končí na hranicích CHKO a vyžaduje doplnění v území CHKO Železné hory včetně MBC.

Návaznost neexistuje. Je potřeba doplnění ÚSES v CHKO Železné hory.

Lukavice

Na RBK 145 na hranicích katastrů Lukavice a Svídnice navazuje jeho pokračování i v CHKO Železné hory.

Návaznost je zachována.

U nově navrženého RBK 144 momentálně návaznost chybí, je třeba doplnit RBK v CHKO Železné hory v trati Na dubinách a napojit na svahy nad vodní nádrží Práčov.

Návaznost není zajištěna. Je potřeba doplnění regionálního biokoridoru na území CHKO.

RBK 258 pokračuje i za hranicemi CHKO.

Návaznost je zachována.

Míčov-Sušice

Na hranicích CHKO nemá místní biokoridor MBK 574 žádné pokračování v území CHKO.

Návaznost není, je potřeba o doplnění ÚSES na území CHKO.

Nasavrky

Upravený MBK 845 pokračuje za hranicemi CHKO.

Návaznost je zachována.

Návrhem upravený MBK 848 navazuje na biokoridor v CHKO.

Návaznost je zajištěna.

Podhořany u Ronova

Navržený regionální ÚSES s vloženým MBC 44 na hranicích s CHKO má návaznost na regionální biokoridor v CHKO Železné hory.

Návaznost je zachována.

Prachovice

MBK 602 přechází cípem přes území CHKO Železné hory. Je nutné s touto malou částí počítat i v plánovací dokumentaci CHKO.

Návaznost je zachována.

Ronov nad Doubravou

Místní biocentrum MBC 534 pokračuje i za hranicemi CHKO Železné hory. Tuto část však doporučujeme spíše ke zrušení. Nacházejí se zde totiž jiná reprezentativní společenstva bez pokračování vhodným biokoridorem a zároveň by bylo biocentrum rozdělené železnicí.

Návaznost je zachována, zároveň je zbytečná a doporučuje se část biocentra zrušit.

MBK 535 pokračuje biokoridorem za hranicemi CHKO.

Návaznost je zachována.

Slatiňany

Na vložené MBC 131 v rámci větve regionálního ÚSES navazuje v CHKO místní biokoridor. Regionální větve probíhá severo-jižně podél hranic CHKO Železné hory.

Návaznost je zachována.

Místní biocentrum MBC 768 pokračuje za hranicemi CHKO místním biokoridorem na dvou místech křížení s hranicemi CHKO. Návaznosti jsou zachovány.

Třemošnice

MBK 536 navazuje na biokoridor v CHKO Železné hory.

Návaznost je zachována.

Nově navržený MBK 539 nemá v CHKO návaznost. Navrhujeme navázat pokračováním biokoridoru. Zároveň je možno považovat jako variantní řešení k vedení MBK 537.

Návaznost není zajištěna. Je potřeba ji zajistit úpravou ÚSES v CHKO Železné hory.

MBK 543 pokračuje i za hranicemi CHKO.

Návaznost je zachována.

Upravený místní biokoridor MBK 579 vstupuje do nadregionálního biocentra v CHKO Železné hory.

Návaznost je návrhem zajištěna.

I biokoridor MBK 581 jižněji na území Třemošnic vstupuje do nadregionálního biocentra v CHKO Železné Hory. Biocentrum je možné protáhnout po porostu a lépe navázat na místní biokoridor vně CHKO. Návaznost je však zajištěna.

Doplňný biokoridor MBK 604 navazuje na biokoridor a dále místní biocentrum v CHKO. Návaznost je návrhem zajištěna.

Na MBK 607 navazuje místní biokoridor v CHKO. Návaznost je zachována.

Regionální biokoridor RBK 55 vycházející z vloženého MBC 54 nemá v CHKO na území obce Seč žádnou návaznost. Je zpracováno přesné návrhové řešení vedení RBK přes CHKO Železné hory.

Vyžice

Na navržený MBK 571 navazuje v CHKO Železné hory místní biokoridor, který však dále potřebuje dořešení ucelenosti na území obce Načešice a Hošťalovice.

Návaznost na hranicích CHKO je ale zachována.

A.3.7 Stanovení cílových ekosystémů biocenter a biokoridorů

Jedním z hlavních přírodovědných principů vymezení ÚSES je princip biogeografické reprezentativnosti, který vychází z biogeografického členění krajiny a jeho uplatnění vytváří základní rámec pro vymezení soustavy reprezentativních biocenter všech hierarchických úrovní ÚSES. Biogeografické rámce vyjadřují pestrost ekotopů a ekosystémů v dané krajině a jsou rozhodujícím podkladem, od kterého se odvíjí naplňování jeho funkcí při uchování a obnově přirozeného genofondu krajiny. ÚSES tak vychází z krajinných charakteristik, v nichž se odráží biogeografické zvláštnosti území, abiotické podmínky i specifické druhy fauny a flory. Zdrojem takových údajů jsou biogeografické jednotky - bioregiony, typy biochor a skupiny typů geobiocenů. Charakteristika vyšších jednotek - bioregionů – a v nich zastoupených typů biochor je přehledná v analytické části.

Pro účely vymezení ÚSES je nutné stanovit příslušné zastoupení **skupin typů geobiocenů (STG)**, nejnižších typologických jednotek vyjadřujících potenciální biotu. Rámec určitých ekologických podmínek, na něž je vázána určitá potenciální biocenóza je vymezen určitým vegetačním stupněm, trofickou a hydrickou řadou. Tyto rámce se označují jako skupiny typů geobiocenů (STG). V kódu STG je uveden prvním číslem vegetační stupeň, písmeny trofická řada, číslem hydrická řada.

Vegetační stupně:

1– dubový, 2– bukodubový, 3– dubobukový, 4– bukový, 5– jedlobukový, 6– smrkjedlobukový, 7– smrkový, 8– klečový, 9– alpský, 10– subnivální

Trofické řady a meziřady:

A– oligotrofní (chudá a kyselá), B– mezotrofní (středně bohatá), C– nitrofilní (obohacená dusíkem), D– bázická (živinami bohatá na bázických horninách), AB– oligotrofně mezotrofní, BC– mezotrofně nitrofilní, BD– mezotrofně bázická, CD– nitrofilně bázická

Hydrické řady: 1- zakrslá (suchá), 2- omezená, 3- normální, 4- zamokřená, 5- mokrá (5a- s proudící vodou, 5b- se stagnující vodou), 6- rašeliništní

Prostorové vymezení STG pro celé území vychází z podkladů půdně-ekologické bonitace BPEJ (pro zemědělskou půdu) a typologických lesních map (pro lesní plochy) s přihlédnutím spádovosti území do přírodních lesních oblastí. Pro stanovení jednotlivých zastoupených STG byly použity příslušné převodní klíče a další data vycházející z aktuálního stavu krajiny a mapování biotopů.

Zájmové území je velmi členité, zasahují sem čtyři přírodní lesní oblasti (PLO), v jejichž rámci je vymezeno i mimořádně široké spektrum lesních typů. Jedná se o oblasti PLO č. 10 – Středočeská pahorkatina, PLO č. 16 – Českomoravská vrchovina, PLO č. 17 – Polabí a PLO č. 31 – Českomoravské mezihorí.

Z vyskytujících se biocenóz 2.-5.(6.) vegetačního stupně, jsou nejrozšířenější skupinou biocenózy 3.-4. v.s., mezotrofních až oligotrofně mezotrofních řad s normálním hydrickým režimem.

Biogeografické členění krajiny odráží pestrost relativně trvalých přírodních podmínek v krajině a rozmanitost na ně vázaných potenciálních přírodních ekosystémů. Při stávajících klimatických podmínkách jsou potenciálními přírodními ekosystémy z 95% ekosystémy lesní. Reprezentativní biocentra by tak měla mít podobu především potenciálních lesních biocenter. V případě hodnotných náhradních společenstev, kterými jsou v zájmovém území především luční ekosystémy v nivách toků, lesostepní/stepní společenstva 2.v.s., vřesovištní biotopy a bezlesí v extrémnějších polohách zejména vyšších vegetačních stupňů, je cílový stav blízký současnému a v zájmu zachování biodiverzity nelze je nahrazovat lesními ekosystémy.

Cílové ekosystémy zastoupené v zájmovém území lze vymezit na vodní, nivní, mezofilní hájové i mezofilní bučinné. Pro vyšší ÚSES je v tabulkové příloze uvedeno rozlišení reprezentovaného typu cílového ekosystému celé trasy.

Místní ÚSES kromě potenciálních přírodních společenstev ve velké míře zahrnuje i trasy náhradních společenstev (např. luční) a jejich kombinací.

Návrh zastoupení dřevin pro jednotlivé cílové ekosystémy vychází z geobiocenologické typizace území a vylišení potenciálních společenstev. Pro nástin vhodné druhové skladby byly stanoveny soubory biotopů, blízké typem geobiocenu a přechodovými typy a charakterizované obdobnou skladbou základních taxonů. Konkrétní podíl jednotlivých dřevin v cílové skladbě prvku by měl reflektovat i aktuální stanovištní poměry vymezených lokalit (např. terénní modelace a zamokření jednotlivých částí lokality, dlouhodobě oraná a živinami dotovaná půda) a je nevyhnutné ji zpřesnit v procesu podrobnějších úrovní projektové dokumentace (zejména pro realizaci nefunkčních částí prvků).

Cílová druhová skladba je navržena pro každý skladební prvek charakterizovaný konkrétním typem či skupinou zastoupených typů cílového společenstva a je uvedena v tabulce charakteristik.

CÍLOVÁ SKLADBA DŘEVIN dle zastoupených STG

1. Společenstva měkkého luhu, olšiny a vrbiny

V druhové skladbě převládají dle stanoviště a vegetačního stupně vrby. V olšinách dominuje olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), vrba bílá (*Salix alba*) a vrba křehká (*Salix fragilis*), přiměsí je v nižších v.s. topol černý (*Populus nigra*), dále jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), střemcha obecná (*Prunus padus*), výše i olše šedá (*Alnus incana*), z keřů zejména bez černý (*Sambucus nigra*), krušina olšová (*Frangula alnus*) a kalina obecná (*Viburnum opulus*). V pobřežních křovinách a říčních nánosech převládají vrby v mnoha druzích - vrba košíkářská (*Salix viminalis*), vrba ušatá (*Salix aurita*), vrba popelavá (*Salix cinerea*), vrba nachová (*Salix purpurea*), vrba trojmužná (*Salix triandra*), vrba pěťmužná (*Salix pentandra*) ad.

1-4 BC-C 5 olšiny, olšové vrbiny

1-2 B-C 5 vrbiny vrby bílé

3-4-5 B-C 5 vrbiny vrby křehké

2. Společenstva tvrdého luhu nížinných řek, jasanové olšiny, potoční luh

V druhové skladbě převládá dub letní (*Quercus robur*), skladba dalších listnáčů je velmi pestrá dle konkrétního stanoviště – zastoupen je i dub zimní (*Quercus petraea*), jilm vaz (*Ulmus laevis*) a jilm habrolistý (*Ulmus minor*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), přimíšena je v sušších typech lípa srdčitá (*Tilia cordata*), javor babyka (*Acer campestre*), střemcha obecná (*Prunus padus*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*) i javor mléč (*Acer platanoides*), habr obecný (*Carpinus betulus*), ve vlhčích typech topol černý (*Populus nigra*) a olše lepkavá (*Alnus glutinosa*). Keřové patro je u některých typů pestré se zastoupením střemchy a druhů vrb, bez černý (*Sambucus nigra*), brslen evropský (*Euonymus europaeus*), svída krvavá (*Swida sanguinea*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*) i hlohy (*Crataegus sp.*).

V druhové skladbě lipových doubrav převládá dub letní (*Quercus robur*) s pestrá přiměsí dalších listnáčů, zejména lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), habr obecný (*Carpinus betulus*), vzácněji i javor babyka (*Acer campestre*). Vtroušeně jedle bělokora (*Abies alba*) a smrk ztepilý (*Picea abies*). Keřové patro tvoří pouze kalina obecná (*Viburnum opulus*) a bez černý (*Sambucus nigra*), v nově zakládaných porostech je vhodné přidat lísku obecnou (*Corylus avellana*).

V jasanovo-olšových luzích dominuje jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), vrba křehká (*Salix fragilis*), níže vrba bílá (*Salix alba*), přimíšena je výše i olše šedá (*Alnus incana*), osika (*Populus tremula*), střemcha (*Prunus padus*), ve 4.v.s. i smrk (*Picea abies*). Keřové patro je bohaté (vrby, střemcha, bez černý, krušina olšová, kalina obecná, brslen evropský, svída krvavá a další).

1-2-3 B-BD (3)4 lipové doubravy, habrolipové doubravy, lipové doubravy s bukem

2-3-4 BC-C (3)4 habrojilmové jasaniny, javorolipové doubravy, jasanové doubravy s javory

2-3, 4-5 BC-C 4(5) jasanové olšiny, dubové jasaniny, javorové jasanové olšiny

3. Březové olšiny

Dřevinné etáže charakteristicky rozvolněné s dominujícími keřovými vrubami (*Salix aurita*, *Salix cinerea*), ve vyspělejších stadiích je dominantní olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), s přimíšenými břízami (*Betula pendula*, *Betula pubescens*) a osikou (*Populus tremula*), z keřů zde roste krušina olšová a kalina obecná.

2-4 AB 5 březové olšiny

4. Kyselé bukové doubravy, zakrslé bukové doubravy

Porosty s dominujícím dubem zimním (*Quercus petraea*). Přimíšené druhy se mírně liší dle konkrétního stanoviště: buk lesní (*Fagus sylvatica*), habr obecný (*Carpinus betulus*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), bříza (*Betula alba*), borovice lesní (*Pinus sylvestris*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), výjimečně i jeřáb břek (*Sorbus torminalis*). Přirozené keřové patro chybí, do nově navržených biokoridorů je však vhodné vysazovat keřové lemy. U zakrslých doubrav se jednotlivě vyskytuje z keřů hloh jednobližný (*Crataegus monogyna*), brslen bradavičnatý (*Euonymus verrucosa*), růže (*Rosa canina*), ptačí zob (*Ligustrum vulgare*), jalovec (*Juniperus communis*).

V suchých oblastech s xerickou variantou 2.v.s. chyběl zřejmě buk, proto se do skladby uměle nezavádí a hlavními dřevinami je dub s habrem.

2 (A) AB-B 1-2 zakrslé bukové doubravy

2 AB-B 1-2x zakrslé doubravy v.s.

2 A (2)3 doubravy s bukem

2 AB 3 bukové doubravy

2 AB 3x habrové doubravy

5. Typické bukové doubravy, javorové a lipové bukové doubravy

Listnaté lesy s převládajícím dubem zimním (*Quercus petraea*), stálou složku tvoří zejména habr obecný (*Carpinus betulus*) a buk lesní (*Fagus sylvatica*), další listnaté druhy tvoří bohatou příměs dle stanovišť. V přírodních lesních geobiocenozech v tzv. suchých oblastech s xerickou variantou 2.v.s chyběl buk lesní, hlavní složkou byl dub zimní a habr obecný.

V typických doubravách se přidává lípa srdčitá (*Tilia cordata*), jeřáb břek (*Sorbus torminalis*), u smíšených typů doubrav se přidává dub letní (*Quercus robur*), javor mléč (*Acer platanoides*), javor babyka (*Acer campestre*), jilm habrolistý (*Ulmus minor*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*). Keřové patro tvoří roztroušeně svída krvavá (*Swida sanguinea*), hlohy (*Crataegus sp.*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*), líska obecná (*Corylus avellana*), brslen bradavičnatý i evropský (*Euonymus verrucosa*, *E. europaea*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*), z druhů s kalcifilní tendencí dřín obecný (*Cornus mas*), kalina tušalaj (*Viburnum lantana*).

Mezernaté porosty zakrslých doubrav tvoří dub zimní s ojedinělým jeřábem břekem, babykou, lípou srdčitou či jilmem habrolistým. V keřovém patře teplomilné keře – ptačí zob obecný, dřín obecný, brslen bradavičnatý, svída krvavá, jeřáb muk (*Sorbus aria*).

2 B 3 typické bukové doubravy

2 B 3x typické habrové doubravy

2 BC 3 javorové bukové doubravy

2 BC 3x javorové habrové doubravy

1-2 BD 1-2 zakrslé doubravy s ptačím zobem

2 BD (2-)3 lipové bukové doubravy

2 BD 3x lipové habrové doubravy

6. Borové doubravy

Společenstva minerálně chudých půd a extrémních stanovišť s chudou druhovou skladbou. Společenstva lesostepního charakteru s duby, zejména dubem zimním (*Quercus petraea*) a borovicí lesní (*Pinus sylvestris*). Doplnkové dřeviny – bříza (*Betula alba*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), osika (*Populus tremula*), výjimečně buk.

1 A-AB 1-2 borové doubravy na píscích

2-3 A-AB 2-3 borové doubravy

3 A 1-2 dubobory

7. Kyselá dubová bučina, zakrslé dubové bučiny

Lesní typy extrémnějších stanovišť na minerálně chudých půdách, s významným výskytem i v řešeném území. Návrhově dubobukové porosty (buk lesní, dub zimní), s přimíšeným habrem obecným (*Carpinus betulus*), břízou (*Betula alba*), jeřábem ptačím (*Sorbus aucuparia*) či borovicí lesní (*Pinus sylvestris*), výše javorem klenem (*Acer pseudoplatanus*), lípou (*Tilia cordata*), jedlí (*Abies alba*). Keřové patro chybí, ojediněle dle stanovišť hlohy (*Crataegus sp.*), líska obecná (*Corylus avellana*), krušina olšová (*Frangula alnus*), vrba jíva (*Salix caprea*).

3 AB-B 1-2 zakrslé dubové bučiny

3 A (2)3 bučiny s dubem

3 AB 3 dubové bučiny

8. Typické dubové bučiny

Listnaté lesy s převládajícím bukem (*Fagus sylvatica*), příp. podílem dubu zimního (*Quercus petraea*) a menší příměsí dalších listnatých druhů: habr obecný (*Carpinus betulus*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), výše se přidá jedle bělokorá (*Abies alba*).

Keřové patro tvoří spíše jen zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*), při zakládání porostů na orné půdě je vhodné zvýšit podíl dubu, habru, javorů, lip a keřů jako líska obecná (*Corylus avellana*), hloh (*Crataegus sp.*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), růže šípková (*Rosa canina*), řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*).

3B3 typické dubové bučiny

9. Javorové a lipové dubové bučiny

Listnaté lesy s pestrá druhovou skladbou listnáčů - převládajícím bukem (*Fagus sylvatica*) a dubem zimním (*Quercus petraea*) a příměsí dalších listnatých druhů: habr obecný (*Carpinus betulus*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), jilm horský (*Ulmus glabra*), jilm habrolistý (*Ulmus minor*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), třešeň ptačí (*Prunus avium*), jedle bělokorá (*Abies alba*). V lipových javorinách je pestrá skladba druhů, z jehličnanů kromě jedle se může vyskytovat i tis červený (*Taxus baccata*).

Z keřů se vyskytuje roztroušeně zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*), srstka angrešt (*Grossularia uva-crispa*), bez černý (*Sambucus nigra*), líska obecná (*Corylus avellana*). Při zakládání porostů na orné půdě je vhodné využít i teplomilnějších dřevin např. babyky, zvýšit podíl dubu, habru, javorů, lip a keřů jako líska obecná (*Corylus avellana*), hloh (*Crataegus sp.*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), růže šípková (*Rosa canina*), řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*).

3 BC 3 javorové dubové bučiny

3 BD 3 lipové dubové bučiny

3 C 3 lipové javoriny

10. Zakrslé a chudé bučiny

Dřevinné patro tvoří buk (*Fagus sylvatica*), který je u zakrslých bučin málo vzrůstný, nepravidelná příměs je tvořena dubem zimním (*Quercus petraea*), jedlí (*Abies alba*), břízou (*Betula pendula*), habrem (*Carpinus betulus*), jeřábem (*Sorbus aucuparia*), příp. dub letní (*Quercus robur*). Z keřů ojediněle krušina olšová (*Frangula alnus*), bez hroznatý (*Sambucus racemosa*). V biocentrech lze ponechávat přirozeně zmlazený smrk jako příměs.

4 AB-B 1-2 zakrslé bučiny

4 A 3 dubojedlové bučiny

4 AB 3 jedlodubové bučiny

11. Typické bučiny

V druhové skladbě dominuje zde vzrůstný buk lesní (*Fagus sylvatica*), s příměsí jedle bělokoré (*Abies alba*). Jednotlivou příměs tvoří javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), jilm horský (*Ulmus scabra*), z keřů zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*). V holých bučinách je ojedinělou příměsí jedle a javor klen. V nově zakládaných prvcích v zemědělské krajině je vhodné zvýšit podíl lip a javorů, v hodných keřích pro okraje jsou lísky, růže, hlohy, bez hroznatý a jíva.

4 B 3 typické bučiny

4 AB-B (BC) 3 holé bučiny

12. Javorové a lipové bučiny

Listnaté lesy s převládajícím bukem (*Fagus sylvatica*) a příměsí jedle bělokoré (*Abies alba*), výskyt dalších listnatých druhů: lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), jilm horský (*Ulmus glabra*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), v podúrovni i habr obecný (*Carpinus betulus*). Z keřů se vyskytuje roztroušeně zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*) a bez černý a hroznatý (*Sambucus nigra*, *S. racemosa*), v nově tvořených prvcích lze přidat lísku (*Corylus avellana*). V lipových javořinách je pestrá skladba druhů, z jehličnanů kromě jedle se může vyskytovat i tis červený (*Taxus baccata*).

- 4 BC 3 bučiny s javorem
- 4 BD 3 lipové bučiny
- 4 BD-D 1-2 zakrslé lipové bučiny
- 4 C 3 lipové javořiny s bukem
- 4 CD (2)3 javořiny s bukem

13. Jedlové doubravy

Hlavními dřevinami je dub letní (*Quercus robur*) a jedle bělokorá (*Abies alba*) s příměsí dle stanovišť ze smrku (*Picea abies*), buku (*Fagus sylvatica*), borovice (*Pinus sylvestris*), břízy (*Betula pendula*), osiky (*Populus tremula*), jeřábu (*Sorbus aucuparia*), příp. i dubu zimního (*Quercus petraea*), v nejvlhčích typech i břízy pýřité (*Betula pubescens*). Z keřů je hojná krušina olšová (*Frangula alnus*). V nově vytvářených biokoridorech je vhodná vyšší účast břízy, osiky a jeřábu, doplněná i křovitými vrby (vrba ušatá, vrba jíva). U jedlových doubrav s bukem se k hlavním dřevinám přidává významněji buk a směs listnáčů – javory, lípy, habr, jasan.

- (3)4 A (3)4 smrkové dubové jedliny
- (3)4 AB (3)4 smrkové jedlové doubravy
- (3)4 B-BC(BD) (3)4 jedlové doubravy s bukem

14. Zakrslé a kyselé jedlové bučiny

Dřevinné patro tvoří buk lesní (*Fagus sylvatica*) s příměsí jedle bělokoré (*Abies alba*) a smrku ztepilého (*Picea abies*), na kontaktu se smrkovými bory roste i borovice lesní (*Pinus sylvestris*), vtroušeně jeřáb (*Sorbus aucuparia*). Z keřů bez hroznatý (*Sambucus racemosa*). V zemědělské krajině mají charakter biokoridorů i porosty s pionýrskými dřevinami tvořené břízou, jeřábem, osikou a jívou.

- 5 A-AB(B) 1-2 zakrslé jedlové bučiny
- 5 A 3 smrkojedlové bučiny
- 5 AB 3 jedlové bučiny

15. Typické jedlové bučiny

Dřevinné patro tvoří buk lesní (*Fagus sylvatica*), spolu s jedlí (*Abies alba*) a vtroušeným smrkem (*Picea abies*), další příměsí tvoří javor klen (*Acer pseudoplatanus*), jilm horský (*Ulmus glabra*), modřín opadavý (*Larix decidua*). Z keřů jednotlivě bez hroznatý (*Sambucus racemosa*) a zimolez černý (*Lonicera nigra*).

- 5 AB-B (BC) 3(4) bukové jedliny
- 5 B 3 typické jedlové bučiny

16. Javořiny

Dřevinné patro tvoří buk lesní (*Fagus sylvatica*) spolu s jedlí (*Abies alba*), s proměnlivým zastoupením se přidávají javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), jilm horský (*Ulmus glabra*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), jednotlivě i smrk (*Picea abies*) nebo lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*). Z keřů nejčastěji bez hroznatý a černý, zimolez černý a obecný, meruzalka alpská či srstka angrešt.

- 5 BC 3 javorové jedlové bučiny
- 5 C 3 bukové javořiny
- 5 CD 3 jasanové javořiny
- 5-6 BC-C 4(5) javorové bučiny s jasanem
- 5 BD-D 2-3 jilmové jedlové bučiny

17. Bory

Společenstva extrémních skalních stanovišť tvoří přirozená společenstva s borovicí lesní (*Pinus sylvestris*), přimíšený je smrk (*Picea abies*) a jedle (*Abies alba*), v podúrovni duby (*Quercus petraea* zejména), bříza (*Betula alba*) a jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), výjimečně buk (*Fagus sylvatica*). Z keřů nejčastěji krušina olšová (*Frangula alnus*). Je vhodné ponechávat vtroušený smrk, břízu, jeřáb, častý z přirozeného náletu. Jde zejména o unikátní biocentra.

4 A 1-2 lišejníkové bory

4 A 2-3 dubové bory

(3)4 A 3-4 jedlové dubové bory

5 A 1-2, 6 A 1-2 smrkové bory

18. Smrčiny

Ekologické podmínky společenstev již vylučují buk a náročnější listnáče. Hlavní dřevinou je smrk (*Picea abies*) a jedle (*Abies alba*), u borových smrčín borovice (*Pinus sylvestris*) a smrk (*Picea abies*). Příměsí může být bříza bílá a pýřitá (*Betula alba*, *Betula pubescens*), jeřáb (*Sorbus aucuparia*), borovice na kontaktu s borovými smrčinami, jedle na kontaktu s jedlovými smrčinami, výjimečně se může vyskytnout i buk (*Fagus sylvatica*). Z keřů se vyskytuje krušina olšová (*Frangula alnus*).

4 A 4(6) rašeliníkové borové smrčiny

5 A 4(6), 6 A 4(6) rašeliníkové jedlové smrčiny

5 AB-B 4, 6 AB-B 4 přesličkové jedlové smrčiny

A.3.8 Funkční využití ploch pro ÚSES

K hodnocení funkčnosti ÚSES byla využita Konsolidovaná vrstva ekosystémů (KVES)* zpracovaná AOPK ČR ve spolupráci s CzechGlobe, jejímž základem je devět zdrojů vstupních dat, včetně vrstvy mapování biotopů (viz Příloha 1).

Pro vyhodnocení kvality byl nutný návrat k prvopočátkům ÚSES a s ním spojeného mapování krajiny. Nabízely se dvě základní cesty:

a) Převod/doplnění kategorií KVES 4 na/o význam pro ekologickou stabilitu typů aktuální vegetace dle Míchala (Příloha č. 2), častěji známý jako stupeň ekologické stability nebo

b) převod/doplnění dle kategorizace odezvy společenstev na antropické ovlivnění geobiocenóz na základě srovnání přírodního a aktuálního stavu vegetace, kterou podle von Hornsteina (1958) upravil J. Lacina (Příloha č. 3).

Prostý výpočet stupně ekologické stability pro jednotlivé skladebné části na základě průměru dle zastoupení jednotlivých ploch s konkrétním stupněm ekologické stability byl zamítnut kvůli možnému výraznému zkreslení (především kvůli nejednoznačnosti určení významu pro ekologickou stabilitu některých kategorií KVES). Obdobný problém nastal při snaze využít kategorizaci dle Laciny.

Proto bylo přistoupeno k využití známého **koeficientu antropického ovlivnění vegetace** – KAOV (často nesprávně uváděný jako koeficient ekologické stability), který byl vztažen ke kategoriím KVES. Tento koeficient je vztažen k vegetaci a jejímu ovlivnění antropickou činností, což se jeví jako vhodný základ pro hodnocení funkčnosti.

Standardní výpočet KAOV: *stabilní ekosystémy x nestabilní ekosystémy*¹

Hodnoty KAOV jsou klasifikovány takto:

$KAOV \leq 0,10$: území s maximálním narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být intenzivně a trvale nahrazovány technickými zásahy

$0,10 < KAOV \leq 0,30$: území nadprůměrně využívané, se zřetelným narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být soustavně nahrazovány technickými zásahy

$0,30 < KAOV \leq 1,00$: území intenzivně využívané zejména zemědělskou velkovýrobou, oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech způsobuje jejich značnou ekologickou labilitu a vyžaduje vysoké vklady dodatkové energie

$1,00 < KAOV < 3,00$: vcelku vyvážená krajina, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami, důsledkem je i nižší spotřeba energo-materiálových vkladů

$KAOV \geq 3,00$: přírodní a přírodě blízká krajina s výraznou převahou ekologicky stabilních struktur a nízkou intenzitou využívání krajiny člověkem

Pro tento výpočet bylo třeba rozhodnout, které kategorie KVES budou uvažovány jako ekosystémy stabilní a které jako nestabilní. Při rozhodování bylo bráno v úvahu, že jednotlivé kategorie KVES mohou patřit do různého rozmezí hodnocení. Výsledkem je tabulka (Příloha č.

4), která zdůrazňuje pomocí barev přiřazení (zelená – stabilní, červená – nestabilní, oranžová – přechody). Bylo nutno se vypořádat s kategoriemi, které tvořily přechody. Zde bylo uvažováno, jaké případy mohou nastávat a jaká může být jejich četnost/plocha. Podle toho byly dále rozděleny do stabilních nebo nestabilních ekosystémů. Jedná se o zjednodušení, které může vykazovat jistou chybovost, ta ale je jednotná a oproti případnému reálnému vymapování krajiny (na které nejsou časové ani finanční možnosti) by neměla být zásadní. Jako problematické kategorie KVES pro zařazení nadále zůstávaly tři:

Hospodářské lesy smíšené

Bažiny a močály

Rybníky a nádrže

Vzhledem k tomu, jaká území lze zařadit do kategorie „Bažiny a močály“ (potenciálně se může často jednat i o nevymapované biotopy) a i vzhledem k probíhající klimatické změně a boji proti suchu kdy je význam podmáčených ploch pro krajinu vysoký, byla tato kategorie zařazena do stabilních ekosystémů.

Další dvě kategorie (Hospodářské lesy smíšené a Rybníky a nádrže) nabízí širokou škálu možností, kdy lze velmi nesnadno rozhodnout o zařazení. Byly provedeny pokusy s výpočtem, který je řadil do ekosystémů stabilních, nebo nestabilních. Výsledky byly dle předpokladu výrazně odlišné. Dále byl proveden pokus, kdy tyto kategorie nebyly do výpočtu zařazeny. Toto řešení narazilo na praktický problém, kdy především hosp. lesy smíšené zabíraly výraznou plochu skladebné části a o konečném zařazení pak rozhodovalo vyhodnocení malé plochy, což opět vedlo ke zkreslení. Proto byl učiněn pokus, kdy byla plocha těchto kategorií rozdělena na poloviny a jedna polovina byla započtena jako stabilní a druhá polovina jako nestabilní. Toto řešení dávalo výsledek, který se jevil jako vhodný a dostatečně přesný.

Po výpočtu bylo možno provést zařazení do požadovaných pěti stupňů následovně:

KAOV \leq 0,10 = nefunkční

0,10 < KAOV \leq 0,30 = převážně nefunkční

0,30 < KAOV \leq 1,00 = částečně funkční

1,00 < KAOV < 3,00 = převážně funkční

KAOV \geq 3,00 = funkční

Hodnocení funkčnosti nebylo provedeno pro NRBC, jejichž podoba byla do Plánu NR+RÚSES převzata a vymezení bylo provedeno historicky odlišně od regionální úrovně. Pro NRBC je podstatnější charakteristikou biogeografická reprezentativnost, kterou by obecně měla splňovat již od svého původního vymezení.

*) *Konsolidovaná vrstva ekosystémů* [elektronická geografická data] (2013). Praha. CzechGlobe, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Detailní data krajinného pokryvu v 41 definovaných kategoriích na území ČR.

Označení v mapách s využitím KVES: Konsolidovaná vrstva ekosystémů © CzechGlobe © AOPK ČR 2013, s využitím vlastních dat a dat ZABAGED (© ČÚZK 2012), Corine Land Cover 2006 (© EEA 2006), Urban Atlas 2006 (© EEA 2006), DIBAVOD (© VÚV TGM 2012)

Hlavním funkčním využitím ploch pro ÚSES nadregionální, regionální a místní úrovně je přírodní využití.

Plochy určené pro umístění biocenter musí být chráněny před změnou využití území, která by snížila dosažený stupeň ekologické stability, a před umístěním záměrů (zejména staveb), které jsou v rozporu s hlavní funkcí těchto ploch, tedy funkcí přírodní.

Plochy určené pro biokoridory musí být chráněny především z hlediska zachování jejich průchodnosti. Je možné v nich umisťovat dopravní a technickou infrastrukturu, která nezpůsobí jejich přerušování, případně zajistí průchodnost jiným opatřením (zvětšení kapacity mostu, zlepšení technických parametrů propustku, navržení vhodného technického řešení – podchod, nadchod apod.).

V částech ÚSES, které jsou vymezeny v místech stanovených dobývacích prostorů na ložiscích nerostů, se těžba nerostů nevylučuje, je však nezbytné po ukončení těžby provést rekultivaci území prioritně v souladu se zájmy ochrany přírody a krajiny.

V územních plánech je nutno v plochách s rozdílným způsobem využití, které jsou součástí ÚSES nadregionální, regionální a místní úrovně, respektovat tyto způsoby využití:

přípustné využití – opatření ve prospěch zvýšení funkčnosti ÚSES (revitalizace, renaturace, výsadby autochtonních druhů, probírky, samovolná sukcese, zatravnění, rekultivace ploch po těžbě nerostných surovin apod.),

podmíněně přípustné využití – opatření k hospodaření v daných plochách – zemědělství, lesnictví apod., která nepovedou ke snížení stabilizační funkce ÚSES, zneprůchodnění či přerušení kontinuity ÚSES; stavby dopravní a technické infrastruktury, které jsou migračně zprůchodněny a nesnižují dosažený stupeň ekologické stability prvků ÚSES,

nepřípustné využití – umístování nových staveb, včetně staveb sloužících pro výrobu energie, trvalého neprůchodného oplocení či ohrazení.

A.3.9 Minimální prostorové a funkční parametry biocenter a biokoridorů

Minimální prostorové parametry skladebních částí ÚSES jsou základní veličinou pro uplatnění principu přiměřených prostorových nároků při vymezení ÚSES. Dodržení limitujících hodnot jsou nezbytnou podmínkou k vytvoření plně funkčního ÚSES. Základními limitujícími faktory jsou výměra biocentra, šířka a délka biokoridoru a délka dílčího úseku složeného biokoridoru. Pokud jsou u těchto prvků zmíněné výměry nižší než stanovené minimální, ÚSES není schopen v plné míře plnit své funkce.

Minimální výměry biocenter platí pro všechny nadregionální, regionální i místní biocentra, včetně biocenter vložených. Výjimkou jsou unikátní biocentra, pro ty se tyto výměry nestanovují.

A) Limitující hodnoty skladebních částí přírodního ÚSES

Minimální výměry

Nadregionální biocentra

U cílových lesních ekosystémů je minimální výměra 1 000 ha, ovšem do této plochy se nezapočítávají nelesní a antropogenně ovlivněné biotopy, které většinou bývají součástí NRBC.

Regionální biocentra

U regionálních biocenter se minimální výměry liší dle typu cílových ekosystému, u cílových lesních ekosystémů potom i podle vegetačního stupně a druhu biochory. Pokud zahrnuje regionální biocentrum i plochu s jiným cílovým stavem, než je cílový stav celého biocentra (jako antropogenně ovlivněné biotopy), potom se minimální výměra tohoto biocentra zvyšuje o výměru těchto ploch. To stejné platí i pro stanovení minimální výměry kontaktního přírodního regionálního biocentra.

Níže jsou popsány minimální výměry pro cílové ekosystémy regionálních biocenter.

Cílový ekosystém - minimální výměra

Lesní ekosystémy tvrdého luhu 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách - 33 ha
 Lesní ekosystémy olšin a měkkého luhu 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách - 13 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v homogenních biochorách - 30 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v similárních biochorách - 33 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách - 33 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastních biochorách - 36 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v homogenních biochorách - 20 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v similárních biochorách - 23 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách - 23 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v kontrastních biochorách - 26 ha

Ekosystémy bezlesých mokřadů - 10 ha

Místní biocentra

V případě cílového lesního ekosystému je minimální výměra stanovena na 3 ha a v případě ekosystému bezlesých mokřadů je výměra stanovena na 1 ha. Pro místní biocentra platí to stejné jako pro regionální biocentra, tedy pokud jsou do biocentra zahrnuty i plochy, jejichž cílový ekosystém je jiný než cílový ekosystém celého biocentra, o tuto plochu se navýší minimální výměra tohoto biocentra.

Minimální šířky**Nadregionální biokoridory**

U nadregionálních biokoridorů je u lesních cílových ekosystémů minimální šířka 40 m. Pokud se jedná o cílový vodní ekosystém, minimální šířka je stanovena jako šířka příslušného vodního toku. U přehradních nádrží se minimální šířka stanovuje podle šířky zatopeného vodního toku.

Regionální biokoridory

U regionálních biokoridorů je u obou cílových ekosystémů, tedy u lesních ekosystémů i ekosystémů bezlesých mokřadů minimální šířka stanovena na 40 m.

Místní biokoridory

U místních biokoridorů je u cílových lesních ekosystémů minimální šířka stanovena na 15 m, u ekosystémů bezlesých mokřadů je minimální šířka stanovena na 20 m.

Maximální délky

U nadregionálních biokoridorů se stanovené maximální délky týkají cílových ekosystémů – terestrických ekosystémů. U dílčího úseku mezi vloženými regionálními biocentry je maximální délka 8 000 m, a mezi vloženými lokálními biocentry pak 700 m.

U regionálních biokoridorů je při terestrických cílových ekosystémech stanovena maximální délka na 8 000 m. Pro dílčí úseky regionálních biokoridorů je pro lesní ekosystémy maximální délka stanovena na 700 m a pro ekosystémy bezlesých mokřadů pak 1 000 m.

Pro místní biokoridory je jak pro lesní ekosystémy, tak i ekosystémy bezlesých mokřadů maximální délka 2 000 m.

Pro složené nadregionální biokoridory mezi nadregionálními biocentry maximální délky nejsou stanoveny.

B) Limitující hodnoty skladebných částí antropogenně podmíněného ÚSES**Minimální výměry****Regionální biocentra**

U regionálních biocenter u lučního cílového ekosystému je minimální výměra 30 ha, u ekosystémů mokřadů pak 10 ha.

Místní biocentra

U místních biocenter u lučního cílového ekosystému je minimální výměra 3 ha, u ekosystémů mokřadů pak 1 ha.

Minimální šířky**Regionální biokoridory – dílčí úseky**

U regionálních biokoridorů u lučního cílového ekosystému je minimální šířka 50 m, u ekosystémů mokřadů pak 40 m.

Místní biokoridory

U místních biokoridorů u lučního cílového ekosystému je minimální šířka 20 m, u ekosystémů mokřadů také 20 m.

Maximální délky

U regionálních biokoridorů je u terestrických cílových ekosystémů stanovena maximální délka 8 000 m.

Pro dílčí úseky regionálních biokoridorů je pro luční ekosystémy 1. až 4. vegetačního stupně stanovena maximální délka na 500 m, pro ekosystémy mokřadů je to 1 000 m.

Pro místní biokoridory je pro cílové luční ekosystémy stanovena maximální délka 1 500 m, pro ekosystémy mokřadů je maximální délka stanovena na 2 000 m.

Přípustné přerušování biokoridorů místních s cílovým společenstvem:

- lesní: 15 m
- mokřadní: 50 m zpevněnou plochou, 80 m ornou půdou, 100 m ostatními druhy pozemků
- kombinovaný: 50 m zpevněnou plochou, 80 m ornou půdou, 100 m ostatními druhy pozemků
- luční: 1500 m

Přípustné přerušování biokoridorů regionálních s cílovým společenstvem:

- lesní: 150 m (za předpokladu, že biokoridor pokračuje v parametrech místního biokoridoru)
- mokřadní: 100 m stavební plochou, 150 m ornou půdou, 200 m ostatními kulturami
- luční: 100 m stavební plochou, 150 m ornou půdou, 200 m ostatními kulturami

A.3.10 Vyhodnocení projednání a oponentury

MěÚ Chrudim OŽP předložil v souladu s ust. § 5 odst. 2 vyhlášky č. 395/1992 Sb. návrh Plánu ÚSES pro ORP Chrudim k posouzení a projednání dotčeným orgánům státní správy (mj. na úseku ochrany přírody, ochrany zemědělského půdního fondu, lesního hospodářství, vodohospodářství a územního plánování).

O vyjádření k Plánu ÚSES ORP Chrudim byly požádány odbory životního prostředí a odbory výstavby a regionálního rozvoje (příp. odbor stavební, stavební úřad, odbor územního plánování) sousedních ORP Čáslav, Havlíčkův Brod, Hlinsko, Holice, Chotěboř, Litomyšl, Pardubice, Polička, Přelouč a Vysoké Mýto.

Dále bylo o vyjádření požádáno Ministerstvo dopravy, Ministerstvo obrany, Obvodní báňský úřad, Krajský úřad Pardubického kraje – odbor životního prostředí a zemědělství a odbor rozvoje, Magistrát města Pardubic – odbor hlavního architekta a oddělení ÚP.

Ze správců sítí technické infrastruktury bylo obesláno Ředitelství silnic a dálnic, MERO a NET4GAS.

Přípomínky k plánu ÚSES ORP vzesly následující DOSS a STI:

1. Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic shodně upozorňují na kolizi vymezených prvků ÚSES s následujícími stavbami:

- přeložka silnice I/17 propojující obchvaty Chrudimi, Bylan a Heřmanova Městce. Přeložka je v kolizi s vymezenými MBC 59, 61, 62 a RBK 60 u Heřmanova Městce a Klešic, MBC 660, 662 a MBK 661 u Rozhovic, MBC 674 a 676 v lokalitě Bylany a MBC 690, 696 a MBK 688, 691, 762 u Chrudimi. Vzhledem k tomu, že se v současné době teprve zpracovává technicko-ekonomická studie trasy přeložky, bude řešení tohoto střetu koordinováno příslušnými odbory městského úřadu Chrudim.
- záměr rozšíření silnice I/37 Pardubice – Medlešice. Rozšíření je v kolizi s vymezeným MBC 759. Řešení tohoto střetu budou koordinovat příslušné odbory městského úřadu Chrudim.

2. Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany

Ministerstvo obrany požaduje zúžení navrhovaného vloženého MBC 750 v k.ú. Chrudim mimo pozemky ve vlastnictví Ministerstva obrany.

Přípomínka byla respektována, MBC 750 bylo vymezeno v levobřeží toku Podhůra tak, aby na parcelu ve vlastnictví Ministerstva obrany nezasahovalo.

3. NET4GAS

Koncepce bez připomínek, byl vznesen pouze požadavek dodržení ochranných pásem a zaslání dalších stupňů realizační projektové dokumentace prvků ÚSES k vyjádření.

4. Magistrát města Pardubic

Upozorňuje na nesoulady (chybějící návaznost) v územních plánech Jezbořice, Moravany, Ostřešany, Slepotic, Třebosice a Úhřetická Lhota.

V ÚP Moravany a Ostřešany se jedná o drobné posunutí stávajících biokoridorů na hranici ORP tak, aby došlo k propojení s MBK 858 a MBK 763. Tyto drobné úpravy nezasahují do zastavěného území a jsou z hlediska územního plánu možné. Na tyto nesoulady lze obce upozornit v rámci pořizování zpráv o uplatňování územních plánů a následně úpravy prověřit ve změnách územních plánů.

V ÚP Slepotic a Třebosice se jedná o vytvoření nových úseků biokoridorů tak, aby byla zajištěna návaznost na koridory označené v Plánu ÚSES 669 a 850. Nové úseky by byly umístěny do nezastavěného území, ve kterém jsou biokoridory přípustné. Obce Slepotic a Třebosice lze upozornit na tyto nesoulady v rámci pořizování zpráv o uplatňování územních plánů a následně úpravy prověřit ve změnách územních plánů.

V ÚP Úhřetická Lhota se jedná o doplnění prvků ÚSES z MBC 777 v ORP Chrudim. Úseky biokoridorů a biocenter umístované v nezastavěném území jsou podle ÚP přípustné. V případě návaznosti na MBK 776 v ORP Chrudim, který kopíruje vodní tok, bude šíře biokoridoru na území obce Úhřetická Lhota omezena stávajícím zastavěným územím.

V ÚP Jezbořice se požaduje přeřazení prvků ÚSES z regionálního na místní a regionální větev vést jinou trasou. Prvky regionálního ÚSES jsou v územním plánu vymezeny v souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací (Zásadami územního rozvoje Pardubického kraje po aktualizaci č.3) jako veřejně prospěšná opatření. K jejich úpravě nebo přetrasování je kompetentní Krajský úřad Pardubického kraje, odbor rozvoje jako pořizovatel Zásad územního rozvoje Pardubického kraje.

5. Obec Bítovany

Obec Bítovany vznesla námitku k vymezení MBK 833 na parcelách číslo 604, 570/11, 570/12, 570/13, 570/14, 570/15 a 570/3. Důvodem vznesení námitky byla obava o zachování přístupu na uvedené pozemky.

Námitka byla prověřena a bylo konstatováno, že vymezení tohoto koridoru je převzato z územního plánu Bítovan z roku 2010 a při zpracování Plánu MÚSES nebyl shledán důvod ke změně jeho trasování.

6. Městský úřad Hlinsko – Stavební úřad, úsek územního plánování a GIS

Nemají k předloženému Plánu ÚSES připomínky, ale žádají o poskytnutí technických dat týkajících se území ORP Hlinsko (obce Holetín, Krouna, Miřetice, Otradov, Pokřikov, Raná, Tisovec, Trhová Kamenice, Vysočina), aby mohl navržené návaznosti prvků ÚSES zahrnout do svých územně analytických podkladů a případných dalších změn územních plánů výše uvedených obcí.

7. MERO

K návrhu Plánu ÚSES uplatňují připomínku k MBC 44 v katastru Podhořany u Ronova, kdy požadují uvést do limitů využití plochy MBC podmínku, že v šíři 4 m na obě strany od trasy produktovodu (dálkový optický kabel a produktovod DN 200) nesmí být prováděny žádné práce nebo činnosti, jež by mohly vést k poškození produktovodu (např. zemní práce, vysazování stromů a keřů).

Seznam použité literatury:

LÖW, Jiří. *Rukověť projektanta místního územního systému ekologické stability: metodika pro zpracování dokumentace*. Brno: Doplněk, 1995. ISBN 80-85765-55-1.

Metodika vymezení územního systému ekologické stability; Metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (aktivity 4.1.1 a 4.3.2). In: . Praha: Ministerstvo životního prostředí, březen 2017.

KUČERA, Tomáš, Martin KOČÍ a Milan CHYTRÝ, ed. *Katalog biotopů České republiky: interpretační příručka k evropským programům Natura 2000 a Smaragd*. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 2001. ISBN 80-86064-55-7.

CULEK, Martin. *Biogeografické regiony České republiky*. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 978-80-210-6693-9.

CULEK, Martin a kol. *Biogeografické členění České republiky II.díl (biochory)*. Lelekovice 11/2003

NEUHÄUSLOVÁ, Z., MORAVEC, J. et al. (1997): *Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Měř. 1:500 000*. Botanický úst. AV ČR. Praha.

BUČEK, A., LACINA, J. (1999): *Geobiocenologie II*. MZLU v Brně. Brno.

ROMPORTL Dušan (ed.) 2017: *Atlas fragmentace a konektivity terestrických ekosystémů v České republice*. AOPK ČR, Praha, ISBN 978-80-88076-50-6

Správa CHKO Železné hory a KS Pardubice. *Správa CHKO Železné hory a KS Pardubice* [online]. Copyright © 2020 [cit. 09/2020]. Dostupné z: <https://zeleznehory.ochranaprirody.cz/>

Územně plánovací dokumentace: Dokumenty: Chrudim. *Chrudim: Titulní stránka* [online]. Dostupné z: <https://www.chrudim.eu/uzemne-planovaci-dokumentace/ds-1158/p1=1674>

Ústřední seznam ochrany přírody. [online]. Copyright © [cit. 09/2020]. Dostupné z: <https://drusop.nature.cz/portal/>

Geopark Železné hory. *301 Moved Permanently* [online]. Copyright © 2018 Vodní zdroje Chrudim, spol. s.r.o., Geopark Železné hory [cit. 09/2020]. Dostupné z: <https://www.geoparkzh.cz/cs/>

Slatiňansko-Slavicko - Památkový Katalog. Památkový Katalog [online]. Dostupné z: <https://pamatkovykatalog.cz/slatinansko-slavicko-7663986>

KUČA, Karel, Věra KUČOVÁ, Alena SALAŠOVÁ, Ivan VOREL a Martin WEBER. *Krajinné památkové zóny České republiky*. Praha: Národní památkový ústav, 2015. ISBN 978-80-7480-045-0.